

கல்கி

தினேவு மலர்

டிசம்பர்
4.1955

KALKI

4 அணு

வசந்தி விழாவைய
தாங்குகிறார்

சுந்தரபதி

4 mg / 20 mg

உதயசூரியன்
விடுதலைச் சிறுத்தைகள்
விடுதலைச் சிறுத்தைகள்

கவந்தி!
விட்டிடுக
சென்ற
சென்ற
நீதி மிஸ்டர்?

கரன் கந்ததேவ
எப்படியும் போக
ஒரு யும் 4 ஐ 7 என்
துணிவோன்றாய்
விழித்திருக்கிறேன்

தமிழக அரசு தலைநகரம்
பேரவையின் கீழ் உள்ள
தேசிய பேரவையாகும்.

உதவித் துணை
மேலாதிபதி அலுவலர்
அதிகாரத் துணை
இ. பி. பி. பி. பி.

ஆமாம். இன்னமும்
புரன் கிடைக்காது. ஆனால்
கிராமச் சந்தையாளர்
செய்ய முடியும்.

[illegible]

(தமிழ்நாடு அரசுத் துறைகள்)
பெரியகல்லைக் கட்ட
பெரியகல்லைக் கட்ட

பார்த்தாலா என்வளவு
சத்தமாக என் துணிகளை
வாங்கிட. ரொம்ப
மேலாகிடுச்சுதா?

இந்தத் தரம்
அறிவிப்பு, சேர்ப்பு
தாக்கீது 20-ம் தரம்

என்கிற கோபுரம் ஏதாவது துறைமுகம் அடித்துத் தரைக்கொண்டேயே வெண்மையாகவும், சிவமையாகவும் சேர்ந்தது. இப்பொழுது தான் தமிழன் கிஷ்கிந்தியின் தன். இவளும் என்னைப் பார்த்துப் பிச்சுக்கொடுத்தாள்.

ஸன்லைட் சோப் துணிவின் தனித்துவம்
உடைந்த செவ்விரைத்து
இதிலேயே தயாரித்தது

SUNLIGHT
SOAP

எங்கள் குழுவை எல்லோர்க்கும் இவ்வமைத் தரும்

ஜெமினி ஸ்டூடியோஸ்

இன்பமளிக்க இனிய
படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள்

1. 500 காலன்கள் டரங்க் ட்ரோயிஸ்
2. டிராக்டர் ட்ரோயிஸ்
3. ஸாக் டிராக்
4. தண்ணீர் கைவண்டி
5. (Pan Type) வில் ரிக்ஷா

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை எங்களுடைய சிறந்த இலாபமான என்ஜினீயரிங் தயாரிப்புகளில் சில. எங்கள் தயாரிப்புகளில் ஒவ்வொன்றும் முதல் தரமான சேவை புடைபதையும் வாங்குபவர்களிடையே முதல் இடத்தை விரைவாகப் பெற்றும் விளங்குகிறது.

Simpson's

ஸிம்ப்ஸன் & கோல்ட்
மதராஸ் - 2

விரைவில் எதிர்பாருங்கள் !

விஜயாவின்
கணசுந்தரி

கதை: K. காசேஸ்வர ராவ் B.A. கவிதை: சி. சி. சி.

நாடகரெட்டி • சக்திபாணி

11200

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

(சுதாயிதம்)

1907)

தலைமை ஆபீஸ்: “இந்தியன் பாங்க் பிஸ்டிங்ஸ்” மதராஸ் - 1

தென் இந்தியா முழுவதிலும், பம்பாய், கல்கத்தா & புது டில்லி முதலிய இடங்களிலும் பிராங்குகளும், ஸப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	...	ரூ. 1,00,00,000
வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	...	ரூ. 72,00,000
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	...	ரூ. 57,80,000
ரிசர்வ் இதர நிதிகளும்	...	ரூ. 76,50,000
டெபாஸிட்டுகள் (30-6-55)	...	ரூ. 27-69 கோடிக்கு

கூடுதல்கள்:

ஸ்ரீ குமாரராஜா M. A. M. முதலையா
செட்டியார், செட்டியாரு

ஸ்ரீ R. K. வெங்கடாசலம்

ஸ்ரீ R. சுந்தரம் அய்யர்

ராஃப்கதூர் M.R.M.S. பெரியண்ணன்
செட்டியார்

ஸ்ரீ O.M.SP.L.M. மெய்யப்ப செட்டியார்

ஸ்ரீ A. M. A. MR. முருகப்ப செட்டியார்
ராஃப்கதூர் டாக்டர் M. R. குஞ்சாமி
முதலியார்

ஸ்ரீ C. கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலியார்

ஸ்ரீ L. அழகசுந்தரம் செட்டியார்

ஸ்ரீ P.V.Rm. குழந்தையன் செட்டியார்

ஸ்ரீ K. பரவகபரமணிய அய்யர்

ராஃப்கதூர் E. M. முதற்பெ செட்டியார்

கனடன் ஏஜன்டுகள்:

ஜெம்ஸ் மீன்சுட்டர் பாங்க் லிமிடெட்

தீபூயார்க் ஏஜன்டுகள்:

தேஜன்ஸ் சீட்டி பாங்க் ஆப் தீபூயார்க்

சகலவித பாங்கிங் மற்றும் அயல் நாட்டு நாணய மாற்று
ஆளுவல்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்படுகின்றன.

என். கோபால் அய்யர், செக்ரடரி

கற்பனாக் தீறனும்,
கருத்துயர் கதையும்,
கண்கவர் வனப்பும்
கலந்த ஓவியங்கள்

தரும் கலைக்கூடம்

AVM
புராதக்ஷன்ஸ்

ஓம்ஸ் என்டர்டெய்ன்மென்ட்ஸ் • ஆற்காடு ரோட் • கோடம்பாக்கம் • சென்னை-26 •

கால அட்டவணைப்படி
இயங்கும்
பஸ்

சதரன் ரோட்வேஸ் லிட்.

(டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனம்)

இத்தியாவிலேயே
நடைபெற்று
பணியாற்றி விளங்கும்
“கால அட்டவணை”
லா ரி

எமது ஒன்றே

*

வருடந்தோறும்
14 கோடி மைல்கள்
குறிப்பிட்ட நேரத்தில்
செல்வது எமது சிறப்பு

சதரன் ரோட்வேஸ்

லிமிடெட்.

(ரஸ்தா போக்குவரத்து எமது பணி)

மதுரை

பொருளடக்கம்

சமீபமணி டி. கே. சி.	(குறுப்புப் படம்)	9
சரித்திர புருஷர்	(தலைப்புகள்)	10
குறுப்புத் தலைப்புகளின் வாக்குறுதி	...	11
என்ன செதி	...	12
அமோக வரவேற்பு (காட்டுகை)	சாஸா	13
இத்திய சோலிபத் கட்டி வாங்க!	...	14
சுப்புத் தலைப்புகள் (பொட்டோ)	...	15
காத்தி கிஸ் மகந்தத் திறப்பு விழா	(படங்கள்)	16
கேப்பாசு மகந்த	...	17
ஆந்திப் போதம்	சுகலவந்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	21
கண்ணின் கதை	சோழ	22
கென் டித்தியைக்	செம்மங்குடி சேலிவாசு நாயர்	23
"கேளிக் கண்ணி" (பொட்டோ)	...	24
டி. கே. சி. கிஸ் கட்டிகை	...	25
அருகமத் தம்பி	ஐ. கெங்கடசாமியார்	26
சுருபி சாஸ	ராஜாஜி	27
பாசிய கிசெபித்	கவாசி குந்தாணந்தா	28
மாபமால் வந்தகை	கவி	29
தறவி (குறுத் பரிசுக் கதை)	கவி	30
கவி பெகெருத்	...	31
சித்திரத்தில் மலர்க்கத் சித்திர	மணியம்	32
பொன்னி தத்த செல்வர் 1	மணியம்	33
என் சாஜிசாமா	கவி	34
சிக்லெய்களும் இத்தித்திகளும்	பரிசுதன்	35
புஷ்பக் காட்டி	...	36
அமர தாரா	ஆனந்தி	37
பரிமா சமணி (பொட்டோ மலர்)	ஆ. வண்ணியம்பா	38
கவாசியின் சபதம் (படங்கள்)	மணியம்	39
பொன்னி தத்த செல்வர் 2	மணியம்	40
மலிக்விழ்ச்சை	மணியம்	41
கட்டிகை	டி. எஸ். கே.	42
பொன் உச்சம்	கிருஷ்ணா	43
மாபமந்தம்	சி. பி. சுப்பிரமணியம்	44
ஆந்திகைசரின்சே ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை		45
ரவி சித்திரகா	சோழ	46

○○○

"கவி" பிசு கென்னாருக் கதைகளின் உச்சம் பெயர்க்கை என்னும் கற்பனைப் பெயர்க்கை : சம்பவங்களும் கற்பனையே.

எச்சரிக்கை

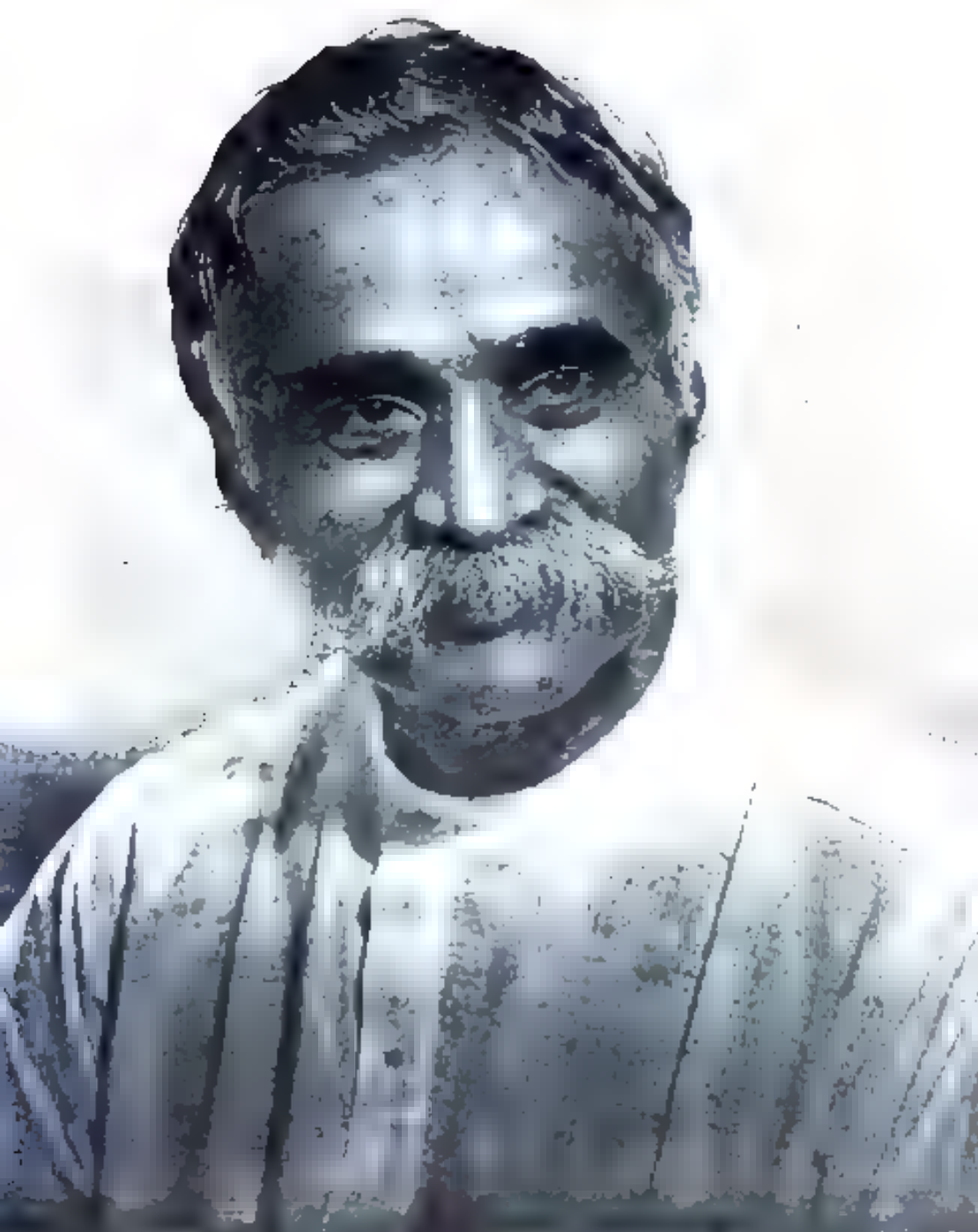
ரஸ்தாவில் எவ்வித அபாயமும்
 நேரிடலாம்.
 மற்றவர்களால் நஷ்டம் ஏற்படலாம்.
 மேலும் சட்டப்படி இன்ஷூரர் செய்தாக
 வேண்டும்.

எமது பணி

மதராஸ் மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸ்
 கம் பெனி லிட்ட..
 (டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனம்)
 சென்னை.

சான்றோர் தொழில்
இயல்பு இயல்புமேலான

மார் 15
இதம் 18

தமிழ்த் திரு நாடு தன்னை - பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாய்வா

— பாரதியார்

{ மன்மத
கார்த்திகை 18

சீரித்திர புருஷர்

ஒரு நாட்டின் சரித்திரம் போக்கு அந்த நாட்டுக்கு வேண்டிய மேதைகளை உருவாக்குகிறது என்றும், ஒரு நாட்டின் மேதைகள் அந்த நாட்டின் சரித்திரம் போக்கை உருவாக்குகிறார்கள் என்றும் இரண்டு விதமாகச் சொல்வதுண்டு. இப்படிப்பட்ட மேதைகளையே சரித்திர புருஷர்கள் என்று உலகம் கொண்டாடுகிறது.

சாதாரணமாக ஒரு நாட்டின் அரசியல் அமைப்பை நிர்ணயிக்கும் தலைவர் களையே அவர்களுடைய தீவிர காலத்தில் சரித்திரப் பெரியார்கள் என்று மக்கள் உணர்ந்து பார்க்குபவர்கள். இதற்கு அடுத்தபடியாக விஞ்ஞானப் புரட்சிகளையும், புதிய சாதிக்களையும் கண்டு பிடிக்கிற விஞ்ஞானிகளைச் சரித்திர புருஷர்கள் என்று கொண்டாடுகிறார்கள். கவிஞர்களையும், இலக்கிய மேதைகளையும் சரித்திர புருஷர்கள் என்று உணர்ந்து போற்றுவதற்கு மக்களுக்குக் கொஞ்ச நாள் பிடிக்கிறது. ஆனால், பேராசிரியர் கிறிஷ்ணமூர்த்தி சம்பந்தப்பட்டவரை அவருடைய தீவிரத்தி லேயே அவர் ஒரு மேதை என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து பாராட்டி னார்கள். இதற்குக் காரணம் அவருடைய மேதை ஒரு சமயத்தில் பல அம்சங்களிலும்— இலக்கியம், கவி, அரசியல், பத்திரிகைத் தொழில் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும்— ஈடுபட்டு ஒப்பற்ற பிரகாசத்துடன் ஒளி வீசியதுதான்.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் பேராசிரியர் கவி ஈடுபட்ட மக்கிய அரசியல் இயக்கமோ, இலக்கியப் புரட்சியோ அல்லது கவி உத்தாரணமோ தமிழ் நாட்டில் இல்லை என்று உறுதியோடு சொல்லலாம். தமிழ் நாட்டின் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் கவிவின் பெருங் துணையாக நடின. அதேபோல கவி அவர்களின் பேரையும் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சம்பவங்கள் நடின. சூழ்நிலை அவரை உருவாக்கிற்று. அவர் சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். இதுவே இந்தச் சரித்திர புருஷரின் தனிச் சிறப்புப் பொருந்திய வாழ்க்கை விசேஷம்.

பாரதியார் ஆரம்பித்த தமிழ் மறுமலர்ச்சியை அற்புதமான முறையில் வளர்த்துப் பரதுகாத்து, தமிழ்ப் பயிர் கப்பும் கிளைகளும் விசி உல்லாசத்தோடு படரும்படி செய்த பெருமை கவி அவர்களைச் சாரும். ராஜாஜி வகுத்த அரசியல் நெறி, டி. கே. சி. வகுத்த இலக்கியப் பாதை, தமிழ் நாட்டு மக்களின் உள்ளத்திலே ஏற்பட்ட விழிப்பி லிருந்து பிறந்த நுதனக் கவிபாக்கங்கள்—இத்தனைக்கும் கவி செய்த சேவை தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்தில் நிரந்தரமாக நிற்கும். அவர் ஒரு தனி மனிதர். ஆனால் அவருடைய பேர ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம்.

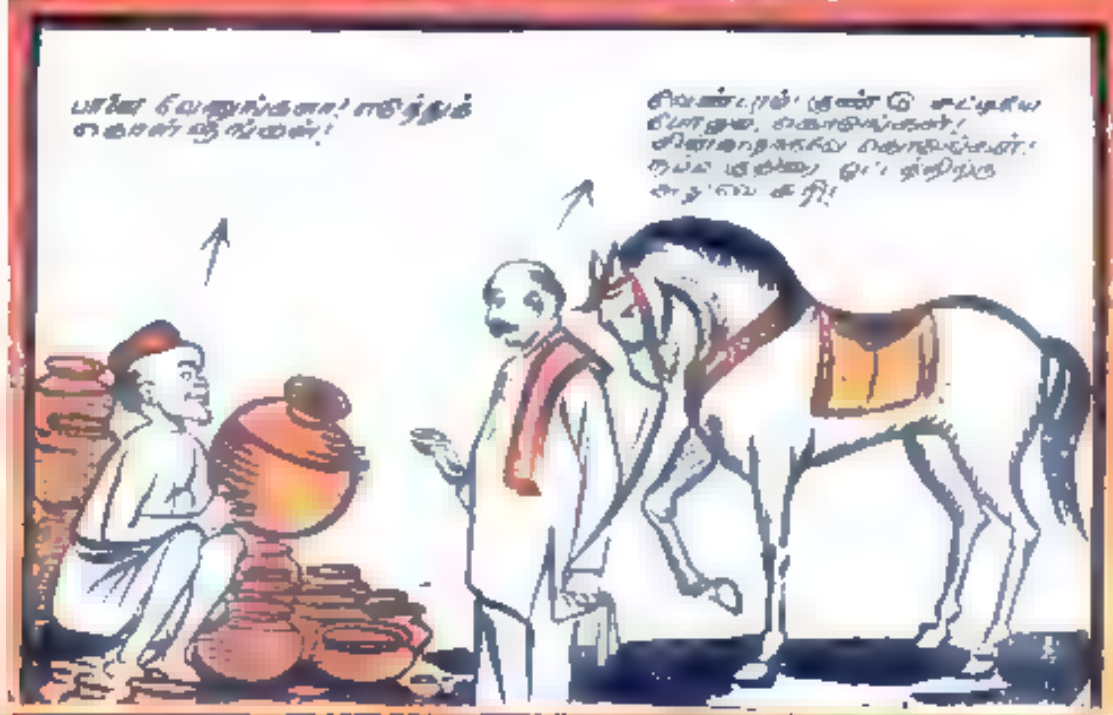
கூர்மையான மதிநுட்பம், எந்தப் புதிய விஷயத்தையும் சீக்கிரமாகக் கிரகித்துக் கொள்ளும் திறன், ஆழ்வுமான தெளிவு, எளிய இளிய தமிழாடை, கருக்கென்று உள்வாங்கியே பாவும் எககச்சுவை, எவ்வாயற்றிற்கும் மேலாகத் தமிழ் மொழியி னிடத்திலும், தமிழ் மக்களிடத்திலும், தமிழ்க்குலத்தின் எதிர்கால மூன்னேற்றத் திலும் ஈடு இணையற்ற பக்தி—இத்தனையும் ஒருங்கே சேர்ந்த உன்னதக் கவிஞர் கல்கி. அவருடைய கட்டுரைகள், கதைகள், நவீனங்கள், இலக்கிய மதிப்புரைகள், கவி விமர்சனங்கள், பிரயாண வரலாறுகள்—எல்லாவற்றிலும் இந்தத் தனிப் பண்புகள் அனைத்தும் பூரணப் பொலிவுடன் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். நாட்டுக்கு எது எது எவ்வெப்பொழுது தேவையோ அதை அந்தந்தக் காலத்தில் நாடித் தேர்ந்து தனது உடைமையாக்கித் தமது எழுத்திலே கையாணக்கூடிய ஆற்றல் அவருக்கு அபாரமாக இருந்தது. எனவே, அரசியல், இலக்கியம், கவி ஆகிய மூன்று பெருங் துறைகளோடு

குதிரையும் குண்டுசட்டியும் !

அன்னதானம்

சூழப்பேரணத்தில் மலம் உதரவம் மலமாங்கம் திருவிழா என்றால் அங்கே சிவன் சமாதானம் கொட்டகையை முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஒரே பரிதியில் கூட காரும்படியான பிறும்மாண்டமான கொட்டகை அமைந்திருக்கும். அதில் தூற்றுக் கணக்கான சமையற்காரர்களும் பரிசாரர்களும் ஓடி ஓடி வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். வண்டி வண்டியாக அரிசி மூட்டைகளும் காய்கறி சாமான்களும் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

சையில் காலனாகி காலில்லாத அன்னதான சிவன் ஸ்டைக்கணக்கானவர்களுக்கு இய்வாறு உணவு அளித்துக் கொண்டிருப்பார். சாப்பாடு என்றால் சாதாரண சாப்பாடா? சோழ நாட்டின் தைநீர்த்த சமையற்காரர்களைக் கொண்டு செய்த அறுகவைவுடன் கூடிய உண்டி!

இய்யிதம் அன்னதான சிவன் மாமங்கத்தில் போது செய்த அன்னதானக் கைங்கரியத்தை இப்பொழுது அன்னதான சிவன் சங்கத்தார் செயல்படப் போகிறார்கள். மாமங்கத்துக்கு வரும் வாதிக்கர்களுக்கு உணவு அளிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வட்டம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்

செய்து வருகிறார்கள். சாதாரணவாசியுடன் கூடிய சலினை விடுத்துவாக் கருவினைக் கொண்டு உணவு தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

அந்தப் புண்ணிய கைங்கரியத்துக்கு உதவி புரியும்படி தமிழ்ப் பெரு மக்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். பொருள் உதவி செய்வளாம். அரிசி, பருப்பு முதலிய அன்னதானத்துக்கு வேண்டிய சாமான்கள் எதை வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம். இந்த உத்தமத் திருப்பணிக்குப் பொருள் உதவி செய்வதின் மூலம் இரண்டு பலங்களைப் பெற முடியும். வட்டக்கணக்கான மக்களுக்கு அன்னமளித்த புண்ணியத்தையும், மாமங்க புண்ணிய தினத்தின் பலனையும் அடைவலாம். இந்தப் பெரும் பணிக்கு அனுப்பும் பொருள் உதவிக்கு வருமான வரி விசேஷ அளித்திருக்கிறார்கள். செய்வதற்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம்.

பொருள் உதவி அனுப்ப வேண்டிய விவரம்: அரிவதரிசி, அன்னதான சிவன் சங்கம், 19, ஸ்டிரீட் நெரு, சென்னை-1.

அரிசி, பருப்பு, நெல், கல்வெண்ணெய் முதலிய சாமான்களை அனுப்ப விரும்பு வோர்: "சீர்வாடி, அன்னதான சிவன் அனாதை மாணவர் இயங்கம், அம்மா சத்திரம், திருவாரேகல்வரம்" என்ற விவரத்தைக்கு அனுப்பி வைக்கக் கொள்கிறோம்.

புது மேயர்

சென்னைக்கு புது மேயருக்கு எவ்வளவு உறுதியும், சென்ற நாற்பதாண்டு களாகச் சீரும் சிறப்புடன் சென்னையின் 'ராமகிருஷ்ண கஞ்சுதேவன்' என்ற தோட்டிலே

எடுத்தி வரும் திரு வி. ஆர். ராமசுந்தரம் பர அங்குடன் சென்னை வரப்போரோடும் கவுன்சிலராக இருந்தும், மற்றும் பொது சுவாபனங்களைப் முக்கிய அங்கம் வகித்தும் சென்னை நகரவாசிகளின் நேகையக என்ன என்பதை நங்கு அறிந்திருக்கிறார். உள் நாட்டு அனுபவம் மட்டுமன்றி சும் நாட்டுக்குச் சிறந்ததும் மேந்ததும் நீண்ட நெடுந் தூங்குதுக்குப் பிரபலனம் செய்து அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, மலேசா, ஐரவா முதலிய நாடுகளில் எப்படி சுவாபனங்களைச் சீர்வகிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் அறிந்த வந்திருக்கிறார். அவருடைய சிறந்த தர்ம சிந்தைக்கு அருமையான அத்தாட்சி பரக அவருடைய சொந்த ஊர் வட்டக்க செனியல் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். பொது துறத்தொண்டுக்கு எந்து ஒரு வட்டம் ஒதுக்கி யிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர் சென்னை மேயராகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி சென்னை வானொலிக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி பளிக்குகிறது. இவருடைய பதவிக்குக் காலத்தில் சென்னை நகரம் மேலும் பலங்கள் பெற்று அழகு நகரமாகத் துலங்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இந்திய சோவியத் நட்பு வாழ்க!

உலகத்தே இயல்பிய மன புருஷனின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் இருவர், சோவியத் நாட்டின் புஷ்டப் பெற்ற தலைவன், புகழ்விழும் குருஞ்சேவும் கங்குலைய நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறான். சென்ற ஒரு வார காலமாக இந்தியாவின் எந்தப் பிராகாரம் செய்து வருகிறான்.

இந்த வீர புருஷன் ஊன்மீட்டு 33௨, ௭௩௩ பன்னிரண்டு மணிக்கு மீனம்பாக்கம் விமானகூடம் வந்து சேர்கிறான். அவர்கள் விமான நிலையத்திலிருந்து கிண்டி ராஜ்ய பலகை தங்குத் திறந்த ஊர்க்கேள்வியர்கள் என்று ஏதாவது அறிவிப்புப் பட்டிருந்தது. மீனம்பாக்கத்திலிருந்து ராஜ்ய பலகை வந்ததில் மக்கள் ஊங்கியிருந்தே ஊங்கிய இருபுறமும் சித்தம் தொடங்கினார்கள்.

குறையில் அங்கேயும் இப்போதுமாய் சிக்குகள், பீரகு நெருங்கி சிக்குகள், ஸ்டாலினின் சோவியத் இருபுறமும் மீனம்பாக்கத்திலிருந்து ராஜ்ய பலகை வந்ததில் மனிதன் மனமில்லாத அளவில் அறிவிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. புருஷனையும், கங்குலையும், வயோதிகளையும், பாலர்களையும், எல்லாம் இவ்வுத்தவையும், பந்தரப்பட்ட அத்தவையும் உடையவர்களும் ஒன்றுதான் திரண்டு வந்து தொடர்பு தொடர் சேர்த்து சிக்குகள். மரங்களில் பீரம் விட்டுக் கூரல்கள் பீரம் ஏறி சிக்குகள், மக்களின் எண்ணிக்கை எட்டக் கூடவில்லை இருக்கும்.

மோட்டர் வண்டியில் மனித குழந்தை வந்த புகழ்விழவும், குருஞ்சேவையும் மக்கள் மனம் குளிர்ச் பார்த்தார்கள்; மிழ்ந்தார்கள். நெய் போஷம் இட்டார்கள். "புகழ்விழும்-குருஞ்சேவம் அங்கேயே வந்து! வந்து!" என்று வாய்விட்டுக் கூறி வரவேற்றார்கள். "இந்திய-சோவியத் நட்பு வாழ்க!" "உலக சமாதானம் சீர்த் வந்து!" என்று தமிழிலும் எல்லா மொழிகளும் எழுதிய அட்டைகளைத் தூக்கிப் பிடித்து வரவேற்றார்கள். எல்லா இடங்களிலும் இந்திய ஊர்வந்தவர்களையும், சோவியத் செல்வர்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பட்டினம் விட்டுப் பந்தரவோன் புகுந்தது.

மக்களும் ஆளும் இத்தகைத் தீவிர விமோதம் இவ்வாறு புகழ்விழவும் குருஞ்சேவம் எக் கோவாரம் சென்றபொழுது அங்கேயும் மக்கள் திரண்டு போய்க் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சோவியத் தலைவரின் ஆசனப்போடு பார்த்து மிழ்ந்தார்கள்.

பெரியபுரீ ரயில் பெட்டி வட்டும் தொடர்ந்த சோவியத் எந்தி மக்கள் பதிலுரிக்க காத்திடுங்கிருந்த சிக்குகள். வயன்ட்ரோவுக்குப் பெருக் கூட்டம், பூதமணி ரோடும் ராஜமாள கூட்டம், ராஜமாள ஸ்டேஷனத்தில் கூட்டத் தைச் சென்றிடுகிறது.

சென்ற மக்கள் பரதத்தில் பிரதம மந்திரி பந்தரத் துறையினால் நெரு அங்கேயிருந்தவன் நாட்டின் வரவேற்று உபசரித்த சோவியத் தலைவரின் வரவேற்கச் சென்ற ராஜமாள அங்கேயிருந்திருந்தார்கள். சோவியத் தலைவரின் சென்ற இடமெல்லாம் தொடர்பும்கள், வியம்கள், ராஜமாளக் கூட்டம் திரையுலகத்திலுடன் ஊர்வந்தது. சென்ற சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் ஐந்துதொழிலாக மீள்

சேர பங்கும்கள் அங்கேயிருந்திருந்தது. இந்த அங்கேயே அங்கேயே எல்லாம் போதாது என்று சோவியத் தலைவரின் வரவேற்க அங்கு மாலை ஊர்வந்த வந்தானத்தில் கூடியிருந்த கூட்டத்தைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஊர் புறமும் திரும்பிப் இடக்கள் எல்லாம் மக்கள் கூட்டம்கள். ஏழு, எட்டு மக்கள் தங்குத் குறையாது.

புது உலகம் அமைந்த சித்தம்கூட்டம், போது உடைய நாட்டின் தலைவரின் மோன் புகுந்த அங்குய அங்குயபிளம் சென்ற வரத்த மக்கள் சித்தம்கூட்டம் காட்டி விட்டார்கள். மக்களின் இதயம் கூடப் போய்க் வந்திருந்தது. அங்கு சென்றப் புரண்டிருந்தது.

இந்த அங்கு சென்றதற்குத் தாங்கள் சித்தம்கூட்டம் பார்த்திருந்தார்கள் எப்போது குருஞ்சேவம், புகழ்விழும் காண்பித்து விட்டனர். ஒளி படைத்த பிரதமமான தாங்கள் எல்லாம் மக்கள் கூட்டம்கள் உந்து உந்துப் பார்த்தார்கள். குருஞ்சேவம்கூட்டம், இந்திய குருஞ்சேவம்கூட்டம் அங்கேயும், உலக ஊர்க்கேள்வியும், உலக உட்பியம் வந்திருந்தார்கள். சென்ற மக்களின் அங்கேயும் அங்கேயும் பரவல் மடைந்தார்கள்.

ஊர்வந்த வந்தானத்தில் சென்ற ராஜமாள தமிழ் மக்களின் ராஜமாள தமிழில் வந்திருந்த வரவேற்று உபசரித்த மனம் உலகத்து ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தமிழ் மக்கள் தங்கள் மொழிக்கு அளித்த மரியாதையை உலகத்தே பாராட்டியது போன்றிருந்தது அங்கேயே மனித குழந்தைகள். தமிழின் இனம்கூட்டம் அங்கேயும் அங்கேயும் போன்றிருந்தது அங்கே உலகம்கூட்டம் சித்தம்கூட்டம் போக.

அங்கேயே பெரிய பெரிய இனம்கூட்டம் இருந்தது. பரமத்தானியம் மனத்தில் பந்தர்த்து. அங்கேயே போக உலகத்திலேயே இருந்த அங்கேயும் சென்றிருந்த அங்கேயும் வந்திருந்தவர்கள் இருந்தார்கள் சென்ட்ரல்களில் மனத்தில் பெரும்கூட்டம் ஏற்பட்டது.

அங்கேயே இந்தியப் பந்தரப்பட்டப் பாரதக் குழந்தைகள், ராஜமாள கிழங்கும் சித்தம்கூட்டம் இந்திய மக்களின் உலகத்து குருஞ்சேவம் போன்றப் புறத்தார்கள். "பெற்ற சித்தம்கூட்டம் போன்றப் பந்தர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை எங்கள் அனுபவத்திலிருந்து சென்றிருக்கும்" என்று ஆதர்போடு கூறினார்கள்.

இந்திய நாட்டின் எல்லாவாறு சென்றப் பிரதமம்கூட்டம் பந்தர்த்துச் சென்றார்கள். "எல்லா அங்கேயும் குருஞ்சேவம்" என்று சபதம் கூறினார்கள். இந்தியாவுக்கு எப் போலும் உலக துறையினால் இருந்த எல்லாவாறு உலகத்திலேயும் சென்ற சோவியத் மக்கள் திரையுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று அங்குதமிழ் திரையுடன் சென்றிருந்தார்கள் அங்கேயும் அங்கேயும் காண்பித்தார்கள்.

சோவியத் நாட்டு மக்களின் பிரதமம்கூட்டம் காண்பித் தமிழ் நாட்டுக்கு விஜயம் சென்ட்ரல்கள் புகழ்விழும் குருஞ்சேவம். அங்கேயும் அங்கேயும் அங்கேயும் மரியாதைகளைப் பரிபூரணமாகச் சென்ற சென்ற மக்கள் எல்லாம் பரிபூரணமாகப் பாராட்டுகிறார்கள்.

* புகழ்விழும் - குருஞ்சேவம் இந்திய விஜயம் மக்கள் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

மார்ச் 28-ம் தேதி சென்னை அருகே விஜயம் ரெய்ன் தமிழ்நாடு மக்கள்
மன்றங்களில் ஒத்திசைவு காப்பதில் தலைவர்கள் பங்களிப்பும், குறுக்கேயும்

சு

[illegible]

தமிழக மக்கள்

ரேப்பாளம் இத்திவாசலில் வட எகிலியில் இப்பயலில் எர்தி
தான் எத்திர காடு. பீரீட்டில் ஆட்டித் தவத்திக்குத்தே
ரேப்பாளம் எத்திர வடாட இத்தி வகுத்தே. ரேப்பாளம்
எட்டமன்னுத்தான் பதபதினார் ரேபித் தவப் பெரும்க
தூக்கும் புதிற் கொத்திதான். திழைத்திதான் தவப் பத்தின்
அன்பும் குத்தாக மாவான் ரேப்பாளத்திக்குத் தவது என்
தறிதான். ஆயித் வகைகளை தவ்வுத்திக்கு தவ்பிக்குத்தே
தமிற் எட்டிக்கும் ரேப்பாள ராஜபத்துக்கும் எவ்வளவு ரேபுத்திவ
தொடர்பு இத்தி வத்திக்குத்திதான் எவ்வளவு அறிவான். அத்
தவப எத்திர ரேப்பாள எட்டின் மன்னு புதிற் தவ ராஜாதி
ராஜ மெத்தித் தித் தித்திரமாவதேன் அவர்வத்திக்கும் மகாராஜ்
தான் ராஜபவ் வத்திதேன் அவர்வத்திக்கும் சென் தவான் சென்னை
மகிஷ குத்தாவான் வத்திவத்தி அத்தித் மெத்தித்தான்.
சென்னை வகைத் மன்னுவாயித் ராஜ தம்பித்தித்தித் தித்திவ
எர்தி சென்னைதான். சென்னை வகைவ வத்திவத்தி வகைவ
பத்திதான் வத்தித்தித்தித்திதான் இத்தி வத்தித் வகைவான்.

எமது வெளியீடுகள்

★

கல்கி

மாத்தருக்கும் ஒரு தேய்நீர்
முதல் பாகம் ரூ. 8/-
இரண்டாம் பாகம் (அச்சில்) ரூ. 8/-
மலிக்விழை மாம் ரூ. 2/-
பொன்னின் சோகம் ரூ. 12/-
(முதல் பாகம்)
கொல்லின் சபதம் ரூ. 15/-

★

டாக்டர்

(த. நா. குமாரஸ்வாமி
மொழி பேசுபவர்)

புயல் ரூ. 7/-
பூத்தேட்டம் ரூ. 2/-
கோர் (அச்சில்)

சுத்த மூலக்கோளியோசை

★

★

த. நா. குமாரஸ்வாமி
சொந்த சிவாடியுடன்

ஒட்டுச் சேடி ரூ. 1/8/-
கற்பனா ரூ. 1/8/-
அப்பின் கவிதை (அச்சில்)

தூங்கப்பாக்கம் - சென்னை-6

உங்கள் நண்பன்

ஆம். உங்கள் உணர்வுவான நண்பன்தான். நீங்கள் திடீர்
வலி, துடிக்கம், துன்பம், வாய்வுக்குத்த. காலகால முதலிய
விபரங்களினால் வீடிக்கப்பட்டு கஷ்டமும்பொழுது
உங்களைக் காப்பாற்றும் உத்த நண்பன்.

ஆர். எஸ். பதி மருந்து

(R.S.D.)

உங்கள் அகலம் ஒரு புதித தயாராக எப்பொழுதும் இருக்கட்டும்

★

ஆர். எஸ். பதி அண்டு கோ., மதுரை

இருக்கக்கூடிய இடங்கள்: M. C. A. துறை அங்கு மேல், 20, டாக்டர் தெரு, கோலம்பு
பரம டாக்டர்மேல்: தென் சாலை திசையம், 116, கோலம் வீதி, சங்கர்
செட்டிபுத் தட்டாக்மேல்: துறை அகலம் கம்பெனி, 18, மார்ட்டெல் தெரு, சங்கர்மேல்
மதுரை தட்டாக்மேல்: தித்தியன் தட்டாக், 43, கோலம் தெரு, கோலம், கண்டித்தியன்
கோலம் தட்டாக்மேல்: கண்டித்தியன் தட்டாக், 43, தம்புத் தெரு, கோலம்-1

நாட்டின்

நல் வளம்

பெருக.....

நாட்டில் வறுமையை வீர்த்து, செல்வமும் செழுவையும் திறந்த விவசாயிகள் நல்வளமும் நல்வாழ்வுமும் தோபற்ற வாழ்வை எல்லியதிலை அடைத்து எல்லாழ்வு வாழ் வதற்கான ஐந்த வகுத் திட்டமொன்று உருவாகி திறவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் நாட்டில் பல் லீக்கடங்கள், கவந்தியலகைகள், ஆராய்ச்சிக் கடங்கள், மின்சார விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இவைகளுக்கான ஏற்பாடுகள் செய் பப்பட்டு வருகின்றன.

சங்கர் பிரான்ட்

போர்ட்லாண்ட் லீமெண்ட்

அனை நேரம் அபிவிருத்தித் திட்டங் களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது

சங்கர் பிரான்ட்

போர்ட்லாண்ட் லீமெண்ட்

திடத்திலும் தாத்திலும் தேர்ந்தது

தயாரிப்பவர் :

**இத்தியா லீமெண்ட்ஸ்
லிமிடெட்**

தொழிற்சாலை :

சங்கீதகர், திருநெல்வேலி ஜிக்னா

ரீஜிஸ்டர்ட் ஆபீஸ் :

11/12, ஸெகண்ட் லைன் பீச், மதராஸ்

ஸிரோலின்

உங்கள்

இருமலின்

மூலகாரணத்தை

நிறுத்துகிறது

...நீங்கள் இருமலை

நிறுத்த மட்டுமல்ல

அது செய்கிறது

ஸிரோலின் உங்கள் இருமலுக்கு காரணமான அபாயகர இருமலை குறைக்கிறது

இருமலுக்கு அபாயகரமான குழம்பு குறைக்கிறது

செ.ம.ப.

சுக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

“ஐயோ என் முடிவு கெடுங்கி விட்டது!” என்று ஒரு பாட்டியைப் போல் ஒரு ஆறு துக்கம் அடைந்து அழுதது. பெரிய ஆறு.

“எவ்வளவு ஆனந்தமாக வளர்ந்தேன். மலையிலிருந்து இறங்கி ஓடியும் தள்ளியும் நூற்றுக் கணக்கான மைல் களாக நீண்டு வளர்ந்தேன். இப்போது முடியும் காலம் வந்து விட்டதே” என்று கண்ணீர் விட்டது. ஆற்றுக்குக் கண்ணீர் எதெங்கு. மல்லவா? கடற்கரையண்டை இப்படி அழுதது. கடலில் வீழ்ந்தால் தன் வாழ்க்கை முடிந்தது என்று எண்ணிற்று.

இந்த நிமிஷம் இருந்த ஆறு அடுத்த நிமிஷத்தில் இல்லை. மூழ்கிக் குளிர்வினோம். நாம் ஐயத்தில் இருந்தவிய போது இருந்த ஐயம் அடுத்த நிமிஷத்தில் இல்லை. புது ஐயம் வருகிறது. அதுவும் ஓடிப் போய் விடுகிறது. மறுபடியும் வேறு ஐயம். இப்படியே இந்தக் கணமிருந்த நீர் அடுத்த கணத்தில் இல்லை. ஆயினும் அதை ஒரு கிணை போருளைப் போல் கருதி அதற்குப் பெயரும் கொடுக்கிறோம். மேலே ஆகாயத்திலிருந்து விழும் மழைத் துளிகளைப் போலவே ஆறும். மழைக்கு நாம் பெயர் வைக்கிறதில்லை. அது விழுந்து மறைவது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆறும் அவ்விதமே. இந்தக் கணம் இங்கே இருந்த நீர்த் துளிகள் அடுத்த கணம் இங்கே இல்லை. ஆனால் ஆற்றங்கரையும் மணலும் மரமும் பார்த்து ஆறும் ஒரு நிலையான பொருள் என்று கருதினோம். கடற்கரையண்டை வந்து சேர்ந்த ஆறும் அப்படியே என்

ணிற்று. “ஐயோ! இனி என் உயிர் முடிந்தது” என்று துக்கப்பட்டது.

நீழ்முடைய வாழ்க்கையும் உடலும் ஆறுகளைப் போலவே கெட்டு இருந்தது இன்று இல்லை. இன்று இருந்தது நானே இல்லை. ஆயினும் நிலையான பொருளாக நம் உடலுக்கு விருது வருகிறோம். இது பெரிய விஷயம். அழுது கொண்டிருந்த ஆற்றைக் கவனிப்போம்.

ஆறு கடலில் விழுந்து விட்டது. அதன் தனி உயிர் முடிந்து போயிற்று. கடலில் நீருடன் நீராகக் கலந்து விட்டது. நீர்த் துளிகள் நாசமாக வில்லை. மாயமாகான் தீர்ந்தது. நான் ஒரு தனிப் பொருள் என்று ஒரேய் ஆறு எண்ணியது. ஒரு மோகம். அகம்பாவம்.

ஓடி வரும் ஒவ்வொரு துளியும் கடலில் விழுந்து நீருடன் நீராகக் கலந்து போகிறது. சாக வில்லை. ஆற்றின் உருவம்தான் மறைந்தது. நீர் நீருடன் கலந்து விட்டது. நான் எங்கிருந்து மூதலில் வந்ததோ அங்கே மறுபடியும் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது. மறுபடி பகவான் சூரியனுடைய அன்புக் கைகள் — பல்லாயிரம் கைகள் — அகன்று அகிணத்து, நீரை மேலே தூக்கிச் சென்று எங்கிருந்து அதன் வயிறு பெருந்ததும் போ என்று கீழே மறுபடியும் அனுப்புவான்.

“ஆறே! அழ வேண்டாம்!” என்று சொல்லி நாளும் அறிவு அடைவோமாக. யமனைக் கண்டு பயப்பட வேண்டிய தில்லை. துக்கப்பட வேண்டிய தில்லை. அண்டம் முழுதும் பரவி நிற்கும் பெருங் கடலாகும் கடவுள். அதனுள் போய்ச் சேருவதற்கு என் பயப்பட வேண்டும். ஏன் துக்கப்பட வேண்டும்.

கண்ணீரின் கதை

ஒடிக்கொண்டிருந்த ரயில் வண்டியில் கண்கள் இரண்டையும் மூடியவரது பத்மா எனப் மாநிலச் சம்மனம் போட்டு அமர்ந்து கொண்டிருந்தார் அவர்.

"என்ன யோசனை செய்திருக்கன்?" என்று கேட்டார், ஒய்வு பெற்ற ஈர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் முத்தையாப் பிள்ளை.

"மேற்ற டி. கே. சி. அந்தக் குறளுக்கு அந்தம் சொன்னார்களே, அதையே நீங்கள் தக் கொண்டிருக்கிறேன். என்ன அதிசயமான பொருள், அவர்கன் சொன்னது!" என்று அவர்.

இப்படிச் சொன்னவர் வேறுபாடுமில்லை, கமிஷினர்முத்தி அவர்கள்தான்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடத்தது அது ஈர்க்கோடு ஈன்பாக்கன் ஸ்டீ ரேது ரயில், ஸ்டீ ராமசாமி ஆகிய இருவருடைய அழைப்புக்கு இணங்கப் பாயசாமி கல்வாண நித்தத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார் கமிஷி. 'பேச்சுத் துணைக்கு' என்று சொல்லி எங்கையுமீ உடல் அழைத்துச் சென்றார். அப்பொழுது என் கல்துரீ மானாவன்.

"தம்பீ! நீதான் எப் பொழுதும் டி. கே. சி. பீக் வட்டத் தோட்டியில் இருப்பவன்

ஆவீற்றே. அந்தக் குறளுக்கு மற்றவர்கன் சொல்லுமிற பொருளையும் கேட்குருப் ஸயே!" என்று கிருஷ்ணமுத்தி.

"அந்தநீதே அப்பாவி(ய) என்பர் அதியை; மற்றநீரும் அந்தே துணை"

என்ற குறளுக்கு, டி. கே. சி. சொன்ன அந்தம் புதுமையானது. "தர்மச் செயல் களைச் செய்வெய்க்கந்தான் அன்பு காரணமாகச் செய்கிறா்கன் என்று சொல்வது மூட்டாந்தனம். அதர்மச் செயல்களைச் செய்வதற்குமீ அன்புதான் காரணமாக அமைந்தது!" என்பது டி. கே. சி.யின் பொருள். "அதர்மம் நடக்க ஒட்டாமல் செய்வதற்கும் அன்புதான் காரணம்!" என்பது மற்றவர்கன் சொல்மிற பொருள்.

பரீமேயழகருடைய பொருளைப் பற்றிய ஈர்க்கோ எழுந்தது. கமிஷி சொன்னார்: "தம்பீ! டி. கே. சி. சொன்ன அந்தம் தான் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறதே. இதை வைத்து ஒரு காலமே எழுதி விடவாம் என்று தோன்றுமிறது. அத்தனை அற்புதமாக இருக்கிறதே!"

இதன் பிறகு ஈர்க்கின் முத்தையாப் பிள்ளை என்னோடு வேறு ஏதேதோ சொந்த

வியப்பங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். கமிஷியோ கண்களை மூடியவரது அதே பத்மாசனத்தில் பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். எங்களுடைய பேச்சு ஜம்புலிக்கம் என்ற புதுப் பெற்ற திருடனைப் பற்றிச் சொந்தது. என்னுடைய பத்துவாள் ஒரு பண்ணையார் விட்டில் ஒரு கான் இரவு ஜம்புலிக்கம் சென்று, அத்தப் பண்ணையாருடைய துப்பாக்கியை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு போய் விட்டதையும், அதன் பிறகு ஜம்புலிக்கம் பிடிபட்ட கதைகளையும் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தோம். இதுவரை கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்த கமிஷி இப்பொழுது எங்கன் பேச்சில் கலந்து கொண்டார்.

"அந்த ஜம்புலிக்கத்தைப் பிடித்தீர்கள் என்று தானே, உங்களுக்கு ஈர்க்கார்கல் விருதுகன் கொடுத்தார்களா?" என்று ஈர்க்கின் முத்தையாப் பிள்ளையிடம் கேட்டார் கமிஷி.

"ஆமாம். அது ஒரு பெரிய கதை!" என்று சொல்லி முத்தையாப் பிள்ளை நிமிர்ந்து உட்கார்க்கு கொண்டார்.

ரயில் வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருந்தது. முத்தையாப் பிள்ளையைக் கமிஷி கன்னுக் உதராகப்

படுத்தி விட்டு விட்டார். அவருடைய பேச்சும் ரயிலைப் போல வேகமாக ஓடியது. 'ஜம்புலிக்கம்' என்ற அந்தத் திருடன் திருட்டுத் தொழில் செய்தானும் எத்தனை கல்வான் என்றும், ஏழைகளிடம் அவனுக்கு எத்தனை அன்பு இருந்தது என்றும், கடைசியில் ஒரு பெண்ணிடம் அவன் வைத்த அன்பினால் எப்படி அவன் பிடிபட நேர்க்கதது என்றும் முத்தையாப் பிள்ளை சொல்லி, அவனைப் பிடித்ததற்கு வெகுமதியாகத் தமது மார் பீல வாகனிய துப்பாக்கிக் குண்டுகள் தழும்பையும் காட்டினார்.

பீர்ப்பாசம் 'ஆகாந்த வீரன்' பங்களாவில் கங்கன் தங்கி விருந்தோம். தாமிர வானி நதி வளைத்து கொள்குது டும்மாணி போட்டுக் கொண்டு அத்தப் பங்களாவை அணைத்துச் செல்லும் திருப்பற்றில், பாறை களுக்கு மேல் கங்கன் ஆனந்தமாக உட்கார்க்கு கொண்டோம். அன்று மாலை கமர் இரண்டு மணி நேரம் அங்கேயே எங்களை அழைத்துப் போன ஈன்பர்களின் உபசாரப்பில் இருந்தோம். கமிஷி யின் மனத்தில் 'கல்லனின் காதல்' புரணமாக உருவாகிற்று.

சோமு

செந்த ஆண்டில் ரேடியோவுக்கு என்று டி. கே. எஸ். சிவநாதரனிடம் சொண்டு இந்த காலகத்தை கடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக, அவை இந்திய ரேடியோவின் சார்பில் நான் கல்வி அளிப்பதில் சந்தித்த போது, காலகத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறு முன்னுரை கல்வியே சொடுக்கால் என்றே இருக்கும் என்று சொன்னான். "இந்தக் கதை நோன்றிய

விதத்தை அப்படியே சொல்லி விடுகிறேன். நீயும் அப்போது என்னை இருந்தாய் என்பதைச் சொன்னால் ரேடியோக்களுக்கு ஒளிபரப்பாய்மல் சின்று விடுமோ? உத்தியோகஸ்தானின் பெயரை

அறிவிக்க அந்த காலச்சொல்பொதுக்கு அப்போதான் இராஜா?" என்று சொல்லித் கொண்டு போட்டார். நான் பதிலளித்த வருஷ காலம் இருக்கி ரேடியோவின் நிராமதையிலேயே நான் ஒதுக்கி இருக்கிறேன் என்று, என்னைப் அவருக்கு இருந்த அன்பு காரணமாகக் கல்வி இந்த மாதிரி அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. எனவே, இதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு, காலம் என்னோடு வந்த ரேடியோ உண்பதும் சிந்தித்தேன்.

கல்வி முன்னுரை வழங்க இவர்களை, ஆனால் அவருடைய உடல் சிலை அந்த இருவர மறத்து விட்டது. காலம் காலப்பெற்ற அந்தைக்கு. விட்டை விட்டு வெளியே வரமுடியாமல் படுக்கையில் இருக்கிற ஒளிபரப்பைக் கேட்டார். கேட்டு மிதிந்தார். அந்தோடு இவ்வாறு சொன்னார்: "மூன் காலத்தில் காலம் மேகடனில் 'ஒருக்கமோர் அங்கேனிக் கெட்ட மாட்டாது' என்று பொருளாகும். அப்படி ஒன்றும் உங்கள் ரேடியோவில் கிடைப்பதே? கிடைப்பது என்றால், இந்தக் கல்வியின் கதைக்கு ஒரு ஒன்றியமோர் கொடுக்கன். காலம் வந்து சீராயம் அந்த முன்னுரைவைச் சொல்லி விடுகிறேன். ஏனென்றால் டி. கே. எஸ். சொன்ன அந்தக் குறள் அந்த நம் என்னை எவ்வளவு தூரம் வளர்த்தது என்பது எவ்வளவுக்கும் தெரிய வேண்டும்!" என்றார்.

'ஒன்றியமோர்' போட்டு, கல்வி அவர் களின் முன்னுரையை என் எவ்வளவு வேப்பதற்கு இடம் வைக்காமல், அந்தப் பேராசிரியர் இது காலக ஒரு மாதத்தில் இந்த உலகத்திலிருந்தே மறைந்துவிட்டார்.

"அவர் மறைவதற்குச் சில காலங்களுக்கு முன்பு, அவர் உடல் சிலை வளங்கு இடமாக இருந்தபோது, ஒரு நாள் அவரின் கண்பர் ஒருவர் ஐந்தாம் பாத்ருக்கும்படி

சொன்னார். இதன்போது என்னை அவர் பிரயாணித்த விட்டுச் சொன்னார்:

"நம்பீ! இந்த ஐந்தாம் பாத்ருக்கும்பத் தியம் மட்டும் என்ருக்குக் கட்டிப்போடு பிடிக்காது. ஏன் தெரியுமா? காலம் காலம் முடிந்த காலத்திலுக்கு நாம் எத்தனைபோ கட்டப்பட்டு, எத்தனைபோ இடத்தில் அடிப்பட்டு, மீதி பட்டு, குட்டுக்கள் வாக்வி முன்னுக்கு வருகிறோம். என் காலத்தில்

கால ஒன்றைக்கு படி முன் சொற்பதும் என்னுடைய சொந்த உறுப்பினும் தான். ஆனால் ரேடியோவில் சொல்லக் கேட்டால் என்ன சொல்லுவார் தெரியுமா? என் னுடைய முன்னேற்றத்துக்

குக் காரணம் என்னுடைய நிறைவு, என் னுடைய உறுப்பு என்று ஒப்புக் கொள் வாரா? மாட்டார். ஏதோ ஒரு சொல்வார், ஒரு கத்திரை, ஒரு குரீயவந்தான் காரணம் என்று சொல்லுவார். இதன் எப்படிக் கேட்டுக் கொண்டு எப்போது ஒப்புக் கொள்வது என்பதோ முடியவே முடியாத காரியம்!"

இப்படி வேடிக்கையாக அவர் சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டாலும், கல்வி சொன்ன விஷயத்தில் அவருடைய நிதான ஒரு அபிப்பிராயம் வெளிப்படுத்த. அதாவது 'உறுப்பினும் உயர்க்கதவன்' என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொள்வதெவ்வாள் அவருக்குத் திருப்தி. இதற்கும் தன்னை அப்படிச் சொல்வதையே அவர் விரும்பினார். 'கருவியே திரு', 'பிரயோகமே அமைந்த போது' எந்தெல்லாம் பாராவது அவரிடம் வந்த "செய்யு மீ" "ஆம் அவர் குறும்புத் தன்மையில் சிந்திப்பார், அதாவது பதிக் சென்ற பதிலும் சொல்லுவார். நம் முடைய பால்வத்தில் நாம் பட்ட அது பவங்கடையும், பின்னர் கட்டுறாவினாலும், விடா முயற்சியினாலும் எப்படித் தன்மை யும் நமது எழுத்துத் நிறைமையையும் வளர்த்துக் கொண்டார் என்பதையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர் உத்தராதிராடு என்னை இடம் சொல்லி விருக்கிறார்.

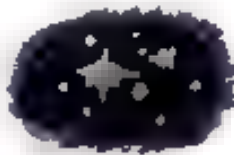
ஒரு சமயம் பிரபல தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவர் கீழ்க்கண்ட வாத எழுதினார்: "கல்வி முன்போல் இப்பொழுது

நான்வளாக எழுதுவதில்லை. அவருடைய ஐந்துவத் நிறைவு பெண்ணம் போல் விட்டது. இப்பொழுது தொடர்கதை எழுதுவது ஒன்று தான் அவரால் முடியுமே!"

இதற்குப் பதிக் சொன் ஆண்டில் ஒரு நாள் என்னோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார். 'சுதி — இப்படிச் சொன்னதைப் பார்த்தாயா? அவர் சொல்வது சொல்ப உண்மை. என் முன்னாள் போல் இப்பொழுது 'கீசக் கீசக்' கட்டுவதில்லை. ஏனென்

ருக் கதத்து அவசியம் இல்லை. என்
தமிழின் எழுத ஆய்வித்த கையாடல் எந்த
விஷயத்தையும் கொஞ்சம் பவமாத
தம்பட்டம் அடித்து கொண்டு ஆச்சரிய
குறிகை போட்டு எழுத ஆய்வித்தாள்
தான் ஐயங்கள் படித்தாள். இப்
பொழுது அப்படியேயும் ஐயங்களுக்காய்
படிப்பு அறிவித்திருக்கிறது. தட்பவா
விஷயங்களையும் ஆய்ந்து படிக்கிறார்கள்.
மேலும் கேட்கக் கூடிய அவசியம் இல்லை. அந்
தோடு இப்பொழுது ஐயங்கள் தொடர்
வதைப்போய் அறிமுக விருப்பமிருக்கை.
அதனால் இப்பொழுது தொடர் வதைகள்
எழுதுவதில்லையே அறிமுக எழுப்புகுக்
கிறேன். இதில் பதி—க்கு என்ன
ஆட்சேபம்? அந்த வேண்டு
மாவும் ஐயங்களுக்குப் பிடி
காத விஷயங்கள் எழுதித்
கொண்டிருக்கட்டும். என்
ஐயங்களுக்குப் பிடிக்கிற விஷ
யங்கள்தான் எழுதுவதில்!"

இப்பாது சொன்னார் என்பி. இது தரத்
தக்கு துது உண்மையான வாத்தை.
ஆரம்ப கையதில் அவர் எழுதிய கட்டுரை
யினாலு, பின்னர் அவர் எழுதிய எழுத்
தக்களை ஒப்பிட்டுப் வாத்தாம் இந்த
உண்மை தெரியாகப் புலப்படும். ஆனால்
புதி — யோ என்பி குறிப்பிட்ட கத்தை
"தம்பட்டத்தம்"யே இன்னும் கட்டிக்
கொண்டு அழியவண்டும் என்று. இது
என்கிக்குப் பிடிப்பதில்லை. அவர் அவர்
தொடும் வளரும் எழுத்தானது. புதிது புதி
தாக விஷயங்களாக கத்தும் கொண்டு
காதுக்கு காரம் இவ்வகையினாலு தாயும்
வளர்க்குது, அவர்களையும் வளரத் செய்குது.
இதிலே அவருடைய விசேஷம் தெரியு.

கீழ்க்கேட்க இயற்கையியைப் அமைத்திருந்த ஆதர்ப் மேலும் மேலும் வளர்ந்திருந்த ஏராளமான இனத்தைய அங்குடைய தொட்புகளின. இந்தத் தொட்புகளின் மூலம் தம்முடைய வம்சவழியை அப்பதமான மூலத்தைய விருத்தி செய்து கொண்டார். திரு வி. க. கின் தொட்பினால் திருத்தமான தமிழும், சாஸ்திரீயத் தொட்பினால் எந்த விதயத்தையும் அளித்தார்ப்பிற தெனியா எடுத்துக் கூறும் ஆதரமும், டி.கே.சி.யின் தொட்பினால் இறைய பண்பாடோடு எதையும் பார்த்து அதுபயித்துச் சொல்லும் உயர்வான இயக்கிய கடைபடி, முகவரிக்குத் தெனிய எடுக்கும் தெனியா கின்ற சொகித்துத் திரட்டி, இயற்கையியை தமக்கு இருத்தி தாமதமான மிக எஞ்சு வளர்த்துத் தொட்புகள் கம்மி. அங்குடைய எழுத்தாட-கட்டி மூப்பது ஆண்டுகளாக அங்கு எழுதியுந்த எழுத்தாட ஆராய்ச்சி கம்மோடு பார்த்து வகைப்படுத்தினால் இந்த வம்சமையை வங்குடப் புரிந்து கொள்ளலாம், இரத்தத்திலும் குகத்தகங்களிலும் கங்கித்தகங்கள் பொதுப் படி கைக்க மனம் மூப்பது இந்தப்பெரு

வினா: கனம் டி. லக்ஷ்மி ராஜாஜி, க.டு.வி. எந்த அளவு இரண்டு சென்சஸ் ஆப் பவர் மத சூதாக்கரிகள் புகுந்துவிட்டால் உள் அப்பாற்பட்ட பூதமாய் உணர்ந்தனர்.

“என் என்ன எழுதினதும் அதைப் பாராட்டி என்னை உதாரணப்படுத்தியவர் கி.கே.சி. என் என்ன எழுதினதும் அதில் உண்மையான குற்றத்தைக் கோர்வை என்னைத் திருத்தியவர் காஜாஜி. இந்த இருவருக்கும் என் உடையதற்குப்பத சொல் வேறு பாராட்டும் என் பட்ட திணை” என்ன ஒருமாதம் குறிப்பிட்டார். என் உதாரண என்னை மீட்டிச் சொல் தாவ உடையதற்குப் பிறகுமேலும்

அங்குதல சக்தி மீதான அனுபூதி எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் எதைச் சமூகவாதத்துக்குள், 'இப்படி எழுதலாம்' என்று இருக்கிறது? என்று என்மீடில் எழுதலாம்? சரஸ்வதி லா. மாட்டு வங்கியில் நிதி

மையம் எங்கள் ஒன்றுதான். பிரயாணம் செய்தபோது வேலாயுதம் எங்கள் பழங்குடும் என்னை மாய் மொழியாகி கொண்டது.

[illegible]

சிவன் கீர்த்தனைகள்

ஸ்வர அமைப்பு: செம்மங்குடி சீனிவாச ஐயர்

நீத்தனம் 12

ராகம் பெரணி

மீகராபு தாளம்

படிமலி

சுருது தீர்த்தியை நாயே

கடைக்கண் பாத்திரம் வாயே

(சுருது)

அனுபந்தலி

அருளுதலம் கண்டாக

அருளும் பனி திருந் போக

அகலியுத் தனகு விருத்தாக

அகல்திருமே புன்பல நோய்கள் பரம

(சுருது)

ஏனம்

உரை மதத்து என் வாயுநானிக்

ஒரு கணமுமிருத்தி யேனே

அகலமதத் திரைநிக அகலே

அகலன முகமதயேனே நானே

மனம் திறத்த அகலமாவான

மனிக வந்த கலபகம் தீயே

எனது தீமழ போதுத்தரு னாயே

தீவித துண மேதனிக் பாதுகமயே (சுருது)

பெரணி ராகம் 15-வது மேளமாடுத மாபா மானவ கௌரவிக் பிரதித உயர்க்
ராகம். சுத்தரிஷயம், அத்தரகத்தரம், பஞ்சமம், சுத்தமதவதம், காலி மீகரம். இதன்

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ப த க

அவரோஹணம்: ஸ ரி த ப க ரி க

படிமலி

1	க க	பா	:	க	ப தா பா	ப க த ப	ப தா ப
	க கு	ஊ		க	தி - யே	தா - -	யே - -
	க பா	த க ரி த		த பா	ப க த பா	ப க த ப	க ப க ரி
	க கடை	ககண் -		பாத்த -	த - - ருள்	வா - -	யே - -
2	க ரி க ப ரி	க பா	:	ப க	ப தா தபா	ப க த ப	ப தா ப
	க கு -	ஊ -		க -	தி - யே -	தா - -	யே - -
	க பா	தாரிசுந்தர		த பா	ப த தப பத ப	க ப த க	த ப கபா
	க கடை	ககண் -		பா -	த்த - - ருள் -	வா - -	- - யே -
3	க ரி க ப ரி	க பா	:	ப க	ப தா தபா	:	:
	க கு -	ஊ -		க -	தி - யே -	:	:

அனுபந்தலி

1	ப தா	பா	:	ப க த ப	தா	க	க
	க கு	ஊ		- - த -	யம்	கண்	டாக
2	ப தா	கா	:	ப	கா	கா	கா
	க க	தும்		க	கி	இ	ருள் -
3	ப தா	ப த ரி த		ப க த ப	தா	க	கா
	க கு	ஊ - -		- - த -	யம்	கண்	டாக
4	ப தா	கா, ரி கா		கி	கி	கி	கி
	க க	தும் -		- - ப	கி - -	இ - -	ருள் -
5	பா த கா க	த ரி க ரி		த தா க	த ப க ரி க	ப க பா தல்	தா த ப
	அகலியுத் த	க கு கி கு		கிதா வ	கண் - திருமே	பு-ன்பல -	நோய்கள் -
6	ட க ரி க ப ரி	க பா	:	ப க	ப தா தபா	:	:
	ப த ம க கு -	ஊ - க		தி யே -	- - -	- - -	- - -

ஏனம்

1	க ரி க பா ப	பா ப க	த ப தா	க ப த க	த ப	கா	கா
	உரிம தத்த	எவ்வாழ்	கா - கி	குருகணமுமி	குரு - தரி	யே -	யே
	ஸ ரி க க ரி க	த ப க ப	கி - கா	ஸ து ஸ ரி க	க த ப க	பா பா	கா
	அரிம த - கி	க - டு	க - டு	அகலமனமுமி	கம் - பி	கா -	கா
2	கா ப ரி க பா ப	பா ப க	த ப தா	க ப த க	த ப	கா	கா
	உரிம - மத்த	எவ்வாழ்	கா - கி	குருகணமுமி	குரு - தரி	யே -	யே
	ஸ ரி க க ரி க	த ப க ப	கி - கா	ஸ து ஸ ரி க	க த ப க	பா பா	கா
	அரிம தத்த	க - டு	க - டு	அகலமனமுமி	கம் - பி	கா -	கா
	க ப த பா ப	த ப க	த ப தா	க ப த க	தா ப த	கா -	கா
	மனம் திறத்த	அகலமன	கா -	மனம் வந்த	கலபகம்	கி -	யே
	ப த ஸ ரி க ரி	கா ப க ரி	கா -	ப த க ரி க	ஸ -	த ப த	த ப
	எனது தீமழ	தாத்த - கு	கா -	இனி -	கா -	கா -	கா -
	ப க ரி க ப ரி	க பா	:	ப க	ப தா தபா	:	:
	துகமயே க கு -	ஊ -		தி யே	- - -	- - -	- - -

நீரிழிவு

குணமாகும்

இது சர்க்கரை வரம்பை நீரிழிவு (DIABETES) நோயின் மூக்கிய அறிகுறியாகும். உயிர்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாக வீசும் தாழ்வும், உடல் உருக்கி கொண்டு வந்தாலும், அடிக்கடி நீர் இறங்கினாலும் உயிர்களுக்கு நீரிழிவு நோய் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இக் கொடிய உடல் உருக்கி நோய், நான் பற்றின வர்களைக் கடைசி மூச்சு உண்டாக வரையில் விடுவதில்லை; கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களை மரண வாயிதாக்கு இழுத்துச் சென்று விடும். நீரிழிவு விபாதினைக் குணப்படுத்த இஞ்சைக் கஞ்சன் போடப்படுகின்றன; ஆனால் அவற்றினால் விபாதி கொஞ்சமும் குணமாவதில்லை. மேற்படி இஞ்சைக்கஞ்சன் சர்க்கரை வரம்பைக் குறைக்கின்றன—அதையும் மருத்துவர்களின் வரையில்தான். ஆகவே, உபாதைகளைத் தடுக்க வரம்பைக் குறைக்கும் விதம் போட்டுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். இதனால் அதிக சுவை ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல் உடல்வலிவு எல்லாம் உண்டாவதோ, நோய் குணப்படுத்தாத போனால் சர்க்கர், புண்விரிதலும், கண் நோய், பல் நோய், வயிற்றுக் கொள்கை முதலிய பலவித வேதனிகளால் சிரமப்பட்டு வருகிறது. நீரிழிவு விபாதினை, வீணஸ் காரம் மாத்திரைகளை உபயோகித்து, செக்கனமாகவும், கைப்பமாகவும், சர்க்கரமாகவும், பத்திரமாகவும் சிகிச்சை பெறுங்கள்.

புண்டைக்கர வயுறு விபாதினை முதலாகக் கொண்டு, அசிய முவிதானின் சோர்க்கைப்புடன் தயார் செய்யப்படும் வீணஸ் காரம் மாத்திரைகள், நோயை அடியோடு வகித்துவிடும், ஏதற்கோ போர்க்கை இஞ்சைக் கஞ்சன் அல்லது ஒருவிதமான பட்டியில் இல்லாமல் குணமாக்கி விடுகிறது. இதை உபயோகித்த பல் ஆவிரக்கானவர்களை, இந்நோயின் மரணப் பிடியிலிருந்து தப்பி விடுகிறார்கள். இம் மருத்தை உபயோகிக்கத் தொடங்கிய இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்வரையில், சர்க்கரை குறைகிறது; அத்துடன் அதிக நீர் இறங்குவதும் சீர்திறது. சில நாட்கள் உபயோகித்தபின் நோய் தணிந்து திருப்தி ஏற்படுகிறது. வீட்டிலிருந்தபடி வீணஸ் காரம் சிகிச்சை வைத்து வருகிறார்கள். சிபெஷல் பத்திரம் எதையும் இல்லை. சர்க்கரை அதன் குணத்தை அறிவிக்க. இதுபற்றிய விவரமான இலகர ஆன் லிஸ்ட் பிரசுரத்தை வரையறுத்துப் பார்ப்போம்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட புட்டி ஒன்றின் விலை 6-12-0 (புரக்கித் தயார் செய்ய இலகர்)

வினஸ் ரீஸர்ச் லாபரேட்டரி (K.M.) தயார் பெட்டி நெ. 587, கங்குலத்தா

மதுரைமீன்

‘காரைக்கலாய்ந்துப் புதுமாதிரியுமான தங்ககலையைத் தந்தும் விவள்ளிப் பாத்தி எங்களுக்குள் உத்தர வந்தது’ என்பது.

R. R. C.

ராமநாதன் செட்டியார்

தங்கநகை விலைகள் மத்திய கங்குலத்தா

40-41, கீழ் ஆவணி முகவரி, மதுரை
பேன்: 208 தந்தி: “JEWELLERY”

இந்தியன் ரெட்கிராஸ் சொசைட்டி

★

நோக்கங்கள்

அமைதியிலும், போரிலும், எவ்விதத்திலும் எப்போதும், மக்களிடையே உடல் நலம் பெறுதல், நோய்களைத் தடுத்தல் துன்பத்தை நீக்குதல்.

★

தங்கள் உறுப்பினர் கட்டணமும் நன்சொகையும், ஆனந்தி ரெட்கிராஸ், இந்தியன் ரெட்கிராஸ் சோசைட்டி, மதராஸ் தாழ்வாக் கிளை, மான்டித் ரெட்கிராஸ், ரென்டர் - 8 என்னும் முகவரிக்கு இன்றே அனுப்பியருளுக.

ஆயுள் உறுப்பினர் ரூ. 150. ஆயுள் தொடர்பு உறுப்பினர் ரூ. 50, ஆண்டு உறுப்பினர் ரூ. 12. ஆண்டு தொடர்பு உறுப்பினர் ரூ. 1 முதல் ரூ. 11 வரையில்

இந்த விவரப்படுத்தல் உதவியைக் கண்டிப்பாக உடனடியாகச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

"தொழில்
கிண்பணி!"

"தொழில் கிண்பணி!"
"தொழில் கிண்பணி!"
என்று கூப்பிடுவதில்
உள்ள அந்தஸ்துக்கு
ஒரு ஆளும். அந்த
ஆளில் விவசாயத்து
ஒரு இனம் பெருந்து
போக்கு. அந்தஸ்தில்
உள்ள அந்தஸ்தில்
உள்ளதற்கு உலகத்
அருமை. பெற்றி
தொழிலில் (பாடு
பாடு உலகத் இதழ்
பாடுபதில் உலகம்.

உ. டி. கே. சி. யின் கிழதங்கள்

திருக்குற்றாவம்,
5-8-45

அருமை நண்பர் கல்வி அவர்களுக்கு,
மாவவரத்தில் 23-5-45 அன்று காலை
யில் எல்லாருமாகச் சந்தித்தோம். நேற்றுக்
கொய்யப்பட்டியில் பிற்பகல் 2-20 மணிக்குப்
பிரித்தோம்.

இடைபில் ஆனந்தித்த அனுபவம்
கொஞ்சவஞ்சம் அல்ல; அநீதாடு நெஞ்சை
விட்டுப் போகாத அனுபவம்.

ராஜாஜி எல்லாவற்றையும் சொம்ப
அனுபவித்தார்கள்; அதுபவித்தார்கள் என்
பது எட்டயபுரத்திலிருந்து தூத்துக்குடிக்குப்
போகும்போது "எல்லாவற்றிற்கும்
இப்படித்தான் முடிவு உண்டென்பதை
எண்ண வேண்டி யிருக்கிறது" என்று
சொல்வதிலிருந்து தெளிந்தது.

சாதாரணமாய் மகாநாடு கூடிப் பிரி
கல்கம் செய்கிறது என்றால் கஷ்டமான
காரியம்தான். ஆனால் ராஜாஜி தலைமையில்
கடந்த மகாநாடோடு ஒரே தன்மையமாய்
இருந்தது. எல்லாருமே உணர்ச்சியோடு
பேசினார்கள். ராஜாஜி பேசிய விஷயங்களை
என்றால் விளக்கினார்கள். எல்லாவற்றையும்
விடத் தங்கள் வர்த்தனோபகாரம் கேட்கக்
கேட்க ஆனந்தமாய் இருந்தது. சாதாரணம்,
விவசாயி சபைகளில் ஒரு பாத்திரமோ

என்பது திரு. எ. திருமணமுத்தி அவர்கள்
புகழ்நிகழ்வுகளைப்பற்றியுள்ள அவர்
செய்தார் திரு. எ. வேங்கடராமய்யர்.
கல்வி அவர்கள் மடியில் பேசும் நெளவி.

என்று சொல்லும்படி அவரைப் பற்றிச்
சொன்னது அங்குள்ள தன்மை யிருந்தது.
பேச்சு முடிந்ததும் வர்த்தனத்துக்கு உரிய
வர்கள் வேறு இல்லையா என்று எண்ணத்
தோன்றியது.

பொதுவாக எந்த மகாநாட்டிலும்
வர்த்தனோபகாரம் செய்கிற கச்சேரிகளில்
"மங்கனம்" போன்றது தான். அதாவது
சபையினாரை எழுத்துவிடச் செய்கிற காரி
யத்தான். துண்டை உதறச் செய்கிற காரி
யத்தான். தங்கள் வர்த்தனோபகாரமோ பதி
வுக்கு மாறாக எல்லாவற்றையும் ஆனந்தத்தில்
நினைக்கச் செய்தது.

உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கு, கல்வ
காலம் பிறப்பதுபோல அமரநிலை அடைந்த
வர்களுக்கும் கல்வ தலை நிமிர் என்று
ஏற்படுகிறது. பாரதிக்கு அப்படி ஏற்பட்டு
விட்டது சொம்ப சந்தோஷம்.

தங்கள்,

டி. கே. சிதம்பரநாதன்

தெருநம்பு. (10-8-45)

கல்வி நேற்று மாலைதான் விடைபட்டது.
அதற்காக இங்கே ஒரே அடிபிடிதான்.

"பொழுது புலங்கிறது" ஒன்றைத்தான்
படித்திருக்கிறேன். சொல்லுகிற எட்டய
புரத்துக்குக் கொண்டு போய்ப் பேசிய
கெளுக்கடிக்கு உன்னாக்கி விடுகிறது.
கட்டுறையும் வாய்ப்பான படங்களும்தான்
சேர்ந்து என்றுமில்லாத விழா, எதிர்
பாரதா உட்பட, ஒரே கோலாகலம்,
வானமு, நேரணம், மங்கனமிசைவு, ராஜா
வும் ராஜாஜியும் சேர்ந்து கொத்துவெரல்
செய்கிற காரியம் எல்லாவற்றையும் அந்
புதமான பிரகாசத்தோடு கண்ணுக்கு முன்
கொண்டு வருகின்றன. எட்டயபுரத்துக்கு
வர்த்தனங்கள் ஜோர் ஜோர் என்று சொல்லு
கிறார்கள். வராதவர்கள், 'அட்டா! வரா
மல்' போய் விட்டோமே' என்று சொல்லு
கிறார்கள்.

ராஜாஜிக்கு சொம்ப திருப்தி. எட்டய
புரத்துக்கு வர்த்தனங்கள் தானே அவர்கள்.

பின்னாலான எங்கே வேண்டுமானாலும்
குணக்கரை, ஆற்றங்கரை, முக்கு முடுக்கு
எங்கே வேண்டுமானாலும் நவ தத்துக்
குழைப்பா புவோ போட்டு ஆராதனை
செய்து விடலாம். வாரும் குற்றம் சொல்ல
மாட்டார்கள். அது போலத்தான் பாரதி
அஸ்வினா விழாவுக்கு எவ்வளவு உபயோகப்
படுத்தி யிருக்கிறது.

உ. டி. கே. சி. யின் கிழதங்கள்

எங்கள்

40 குச்சி

கோபுரம் மார்க்

சிம்கோ லைட் மார்க்

சிம்கோ சைகின் மார்க்

60 குச்சி

வேட்டை சிங்கம் மார்க்

தீப்பெட்டிகளும்

உடற்கரை, குளிர்ச் சீதேசங்களுக்கும்

மற்றும் மலபார் மணலுக்கும் உகந்தது

000

சிறந்த சரக்கு உற்பத்தி!

சிறப்பான பொதுஜன ஆதரவு!

000

காந்திய முதற்படி தினம்

குடிசைத் தொழிலாகத்

தயாராகும் 3,300 குச்சை

தீப்பெட்டிகளும் எங்க

குடைய டெப்போக்களில்

செலவாகி வருகின்றன

சிம்கோ, சிவகாசி. S.I. போன். 63. தந்தி. SIMCO

For Your Requirements of

PAPER, BOARDS AND PRINTING INKS

LARGEST STOCKISTS OF IMPORTED AND INDIAN MILLS PAPERS

T. CHELVARANGA MUDALIAR & SONS

289, STRINGER STREET, MADRAS-1

Telephone: 4041

Telegram: "CHELVAM"

DISTRIBUTORS OF

- TITAGHUR PAPER MILLS CO. LTD.
- PUNALUR PAPER MILLS LIMITED
- BENGAL PAPER MILLS CO. LTD.
- MONTAS INDUSTRIES LIMITED
- MYSORE PAPER MILLS LTD.
- GANGES PRINTING INK FACTORY LTD.

JUPITER GENERAL INSURANCE COMPANY LIMITED

Capital Subscribed	—	---	Rs. 1,50,00,000
Capital Paid Up	---	---	Rs. 23,74,800
Total Assets	---	---	Rs. 3,50,00,000

INSURANCE OF EVERY DESCRIPTION UNDERTAKEN

Head Office: BANK STREET - BOMBAY-1

Principal Office for South India:

"JUPITER HOUSE", 187, BROADWAY, MADRAS-1

BRANCHES AND AGENCIES THROUGHOUT INDIA AND
IN PAKISTAN, BURMA, CEYLON, ADEN AND AFRICA

★ ★ ★ தரு ரா. வி. அவர்களின் தலைமையில் ஸ்ரீ வேங்கடராமய்யர் அவர்கள். இறு வயதிலிருந்தே தமிழிலும் மிக்க பிரபத்தடன் பழகி அவருடைய வாழ்க்கையில் அவ்வற்ற சிரத்தை கொண்டிருந்தவர். அவர் தமது அருமைச் சகோதரனார் பற்றிக் கூறுகிறார். — சூர்சியர்

விருமைத்தம்பி

தா. வேங்கடராமய்யர்

1897-ஆம் ஆண்டு வட்டமிக் ஒன்பது மூலையில் எங்கள் சிராமம் புத்தமங்கலம் இருக்கிறது. மணங்கோடு என்ற சிராமத்துக்கு வங்கு பர்வாக்கு தெற்கில் இருக்கிறது.

எங்கள் தலைதலிப் பெயர் ராமங்காமி அம்பர். அவரை வாரியக்கள் பெரியோர்கள் "பொன்னு" என்று கூப்பிடுவார்கள். மணங்கோடு சிராமத்தின் விலை. அவருக்கு இருபது வருஷம் வயதில் கலியாணமாயிற்று. ஒரு பெண் பிறந்தது. அப் பிரசவத்தில் எங்கள் பெரிய தாயார் இறந்து விட்டார்.

பிறகு எங்கள் தாயார் கைபக் காலம் அம்மான் இவ்வாறாயினால் வரங்காமி பட்டார். எங்கள் மொத்தம் ஐந்து பேர். ஆனால் மூன்று. பெண்கள் இரண்டு. மூத்த வன் என்; இரண்டாவதாகக் கிருஷ்ணமூர்த்தி 1899-ல் வரும் பிறந்தான்.

மணங்கோடு சிராமத்தில் சையக்குளம் என்று ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. குளத்தின் கீழ்க் கரையில் ஒரு அரசமரமும் பீங்கா வாச் கோனிலும் உண்டு. கோனிலுக்கு வட புறம் பந்து களம் தூரத்தில் மணங்கோடு சிராமத்தில் சவுக்கண்டிப் பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. நானும் தமிழியல் புத்தமங்கலத்திலிருந்து இன்றும் கங்கைக்கு குழந்தைகளும் அரிதப் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சென்ற படித்து வருவோம். அப்போது எனக்கு வயது ஒன்பது. தமிழ் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு வயது ஆறு.

ஒரு நாள் பிற்பகல் மூன்று மணிக்குக் குளத்தில் எதிர்போக இறங்கினேன். இறங்கிய நித்தில் பெரிய மர இருந்திருக்கிறது. தமிழ் களில் மூன்று விட்டான். இதைக் கவரவில்லை பார்க்காதே கொண்டிருந்த நாள் அவரை எடுக்க இறங்கினேன். நானும் மூங்கலானேன். ஒருநாள் பாதாளத்துக்குப் போய் மேலே வர மட்டத்துக்கு வந்தது இப்போதும் சூரபக மிருக்கிறது. இரண்டு தடவைகள் உள்பே போய் விட்டோன். தமிழியல் இரண்டு தரம் மூங்கல்தான் இருக்க வேண்டும். இன்றும் ஒரே மீதிஷங்கல் தாமதமாகி விடுகிறான் அவ்வாறுதான். எங்கள் கையே வேறு மாதிரி வீடுகிருக்கும். இதற்குள் துறைக்கு வரம் எடுக்க வந்த ஒரு பெண்மணி. "ஐயோ, விளம்பி விட்டுக் குழந்தைகள் இரண்டும் மருமில் விழாந்து விட்டார்களே" என்று கத்தினாள். பட்டா மணங்கோடும் உபாத்தியாயர் சாரி சாதுப்பயும் ஒரேசடி வந்த மருமில் குதித்து எங்களைக் காப்பாற்றினார்கள். அத்துடன் எங்கள் சவுக்கண்டிப் பள்ளி வாழ்க்கை முடிந்தது.

எங்கியில் உபாத்தியாயராக இருந்த ஸ்ரீ அம்பர் சாரி ஐயார்க் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பவர் சொல்லி முடியாது.

1908-ம் வருஷம் எங்கள் தந்தை தம் சாதி பத்தி மூன்றும் வயதில் காலமானிவிட்டார். ஒரு வருஷம் சென்ற பின் மாலாத்தியம் காள் முதல் பாரத்திலும் தமிழ் காலாவது வருப்பிலும் சேர்க்கு படித்தோம். அப்போது மனதான தெரு பான்குருக்க மட்டத்தில் ஸ்ரீ சிவராம கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் தாரிகைதலைக் கோட்டை தவற விட்டோம். குடுமிய கிண காலாமாயப் படிப்பைத் தொடர முடியாமல் வகுக்குத் திரும்பி விட்டோம். நானும் தமிழியல் எங்கள் பழைய சூர்சியர் அம்பராமாமி அம்பாவிடே மீண்டும் தனிவரப் படிக்கத் தொடங்கினோம்.

அப்பராமாமி அம்பர் அவர்களுடன் எங்கே தாரிகைத் கூட்டாறும், கச்சோர் கூட்டாறும் போவான். இவ்வாறு அவர்கள் மாதிரியே தாரிகைத் செப்பத் தொடங்கினாள். இரண்டு மணி வேரம் மூன்று மணி வேரம் கூட்டினும். சிராமத்தார்களின் தாரி பக்கத்து வாரிகளிலிருந்து இளங்கல் வந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கைதலை ஆவத்துடன் கோட்டார்க்கள். அப்பராமாமி அம்பருக்கு ஒரு உத்தராகம். பல தடவை "கீ எதற்காகப் படிக்க வேண்டும் என்றுமே" இத்த தாரிகைத் துறையில் கீ குவந்து பரிக் குக் இப்போது காலப்போய் செப்பும் பல பாலவதாங்குக் கீ மூன்றாம் மட்டமாக மாட்டாய்! வருமானமும் கிடைக்கும்!" என்பார்.

இப்படிப் பள்ளிக்கு வயது மூன்று பதினாறு வயது வரை படிப்போம். தாரிகைத் தீதும், பழையதீதும், கால உத்திரோகத்தின் எனக்கு உதவி செப்பவிலும் எறிந்தது. ஆறிலும், இவைகள் எதிலும் படிப்பு ஏற்படவில்லை. எங்கள் தாயாருக்குத் தங்கை திருச்சிவி வீடுக்தபடியால் அங்கு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் சேர்க்கு படிப்பது என்று முடிவாகிற்று. இது காலம் விட்டபெயை படித்து வந்ததால் மூன்றுவது பாரத்தில்நான் சேர முடிந்தது. அன்றிலிருந்து வேலைகள் என்னென்று விட்டு வெளிவேறும் வாரியல் ஒகவோரு வருப்பிலும் அவர்களால் முடிவாக.

கத்தாரிப் புத்தகங்களுக்குப் பல பத்திரிகைகள் வரும். அதில் புத்தகங்களைப் படிக்கிற மானவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கோ போய் 'மாதிரி கிளிய' முதலிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பான். ஒரு நாள் கத்தாரிப் பேரகிரியர் இவன் வருகையைப் பார்த்து, "கீ எந்த வருப்பில் படிக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

"காலாவது பாரம்" என்றான்.

என் தந்தையின் உதவி கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட பான்குருக்கின் எளிமெண்டி பட்ட

ரகுபதி ராகவ

[அகமதாபாத் நவாபுலுக் காரியாலயத்தினர் பிரசாரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தெய்வம்' என்னும் காந்தி வசன மஞ்சரீரிலிருந்து ராஜாஜி எடுத்த எழுதியது]

3

நான் ஆசைப்படுகிறேன் : 'பாபம் ஏதும் செய்யாமல் உன்மையை விட்டுப் பிறழாமல் எண்ணம், பேச்சு, செயல் மூன்றிலும் பழதற்ற அறியம் சையைக் கடைப்பிடித்து நடக்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்காகவே மிக அலுத்து வருகிறேன். என்னுடைய சக்தியை அதற்குப் போதியதாக இல்லை. நான் ஆசைப்படும் நிலையே தான். நாம் அகிலமும் நாடவோண்டிய நிலை என்பதை அறிவேன். ஆயினும் ஆசைப்பாடி நடந்து கொள்ள என்னுள் முடியவில்லை. இந்த மனமேல் ஏறுவது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. ஆயினும் ஏறும் போது உண்டாகும் வருத்தமே என் உள்ளத்துக்கு மெய்யான இயல்பம் தருகிறது. ஏறும் ஒவ்வொரு அடியும் எனக்கு ஒரு புது சக்தி தருகிறது. அடுத்த அடி எடுத்து வைக்க பலம் தருகிறது.

[யக் இந்தியா 9-4-35]

நடந்து செல்ல வேண்டிய பாதையை அறிவேன். அந்தப் பாதை அகலமான பாதை அல்ல. நேராகச் செல்லுகிறது. நல்ல உரான கந்தி மூலையைப் போன்று இந்தக் கஷ்டமான பாதையில் நடப்பது எனக்கு ஆனந்தம் தருகிறது. சில சமயம் தவறுகிறேன். தவறியபோது புலம்புகிறேன். ஆனால் பகவானுடைய வாக்கு இருக்கிறது. நவ்யதியில் மூய்ந்தி செய் பலனுக்குக் கேட்கலை.

**யார்த? நடுவே நாயுதி
விடைய் நய விப்பதி
நதி கம்பலா கந்த கந்த
துடந்தி நதி கந்த.**

இந்தச் சூதுரை பொய்யாகாது என்பது என் உறுதி. என் பலவினத்தினால் ஆயிரம் முறை விழ்க்கேனானும் என் நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டேன். இந்த ஊனுடலை ஒரு நான் இல்லாவிட்டால் ஒரு நான் அடக்கவே திருவேன். அடக்கித் தெளிவு பெறுவேன். இந்த அசையா நம்பிக்கையோடு உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். [யக் இந்தியா 17-6-35]

சூடவுடை நான் என் கண்ணால் காணவில்லை. வேறு விதத்திலும் நான் கண்டு விட்டேன் என்று சொல்ல முடியாது. உலகம், எல்லாம் நம்புகிறது. நான் ஒருவன் இருக்கிறான் என்று. அந்த நம்பிக்கையைக்கொண்டு நானும் வாழ்க்கையைச் செலுத்துகிறேன். எனக்கு உண்டாகி யிருக்கும் இந்த நம்பிக்கை அழிக்க முடியாத நம்பிக்கை. அழியாத நம்பிக்கை பிரத்யக்ஷ பிரமாணத்துக்குச் சமமாகவே ஆய்விடுகிறது. என்னாலும் எவ்வளவு உறுதியானதாயினும் ஒரு நம்பிக்கையை பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டேன் என்று சொல்லுவது உண்மைக்கு மாறாகும். ஆனபடியால் என்னுடைய கடவுள் நம்பிக்கைக்குச் சரியான ஒரு சொல்லை நான் காணவில்லை. இதுதான் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

[யக் சந்தம்]

கவாமி ருத்ராணந்தா

67-ம் ஸ்தம்பாவிலுள்ள கோயில்களை என்னினாலும் எண்ணலாம்; இரத்த தஞ்சை ஸ்தம்பாவிலுள்ள கோயில்களை மட்டும் எண்ணாது எண்ணலாம். பனாமேடு புண்ணியம் செந்த ஊர்; ஏனென்றால் இந்த மேட்டில் சேர்ந்திருப்பது புத்த பங்குணம்; புத்தரின் போதனை நிகழ்த்திவிடுகக் கூடும். இங்குதான் பாலிய சிநேகிதர் கிருஷ்ணமூர்த்தி பிறந்தார்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பிறந்த வீட்டுக்கு அடுத்த வீடு அய்யாசாமி அய்யரின் வீடு. கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கிருஷ்ணமூர்த்தி யாக் கெது அய்யாசாமி அய்யர். அய்யாசாமி என்ற ஒவ்வொரு நாளும் அவரும் போ அவரை அழைப்பதும் வணங்குவது மாய் இருப்பார்கள்.

கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கல்வி பயித்தவர் அய்யாசாமி அய்யர்; குருவானவரும் அய்யாசாமி அய்யரே.

அய்யாசாமி அய்யர் பன்னிக்கூடத்தில் பாடப் படித்துவது அதிசயமாய் இருக்கும். பன்னிக்கூடத்தில் வரத விவாதம் பலமாய் நடக்கும். இந்தப் போட்டிகளில் முதலில் நீதரும் தபவன் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

"என்னும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்." எழுத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தி முதலாவது, என்னில் வேடுகுருவன் முதலாய் வருவான். இதனாலும் போட்டி அதிகரிக்கும். கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கீழே தள்ளி மேலே வர மற்றப் தபவர்கள் எப்போதும் முயலுவார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி பேச மாட்டான்; ஆனால் சிநேகிதம் மட்டும் அதிகமாகும்; ஒருநாளும் குதையாது.

ஒரு நாள் பன்னிக்கூடத்தி விருந்த வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் இரண்டு தடித்த பிள்ளைகள் எதிர்த்துக் கொண்டார்கள். அப்போது வயது பத்து இருக்க வாய், அவர்களோ வயதில் மூத்தவர்கள், வழி மறிக்கவும் அடிக்கவும் தலைப்பட்டார்கள். வேறு பிள்ளைகளால் இறுத்தால் அடிபட்டுக் கொண்டேனும் வீடு போய்ப் பெரியோர்களிடம் முறை விடுவார்கள். ஆனால், கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அது கூட விளிய, மொழியும் சாத்தமும் அதிகமான தாய் தனக்கு நீண்டுகிட்டு, வேறு சிநேகிதர்களில் உதவியால் எதிரிகளை வென்று பின்பு வீடு போய்க் சேர வேண்டிது.

எப்போதும் புத்தமும் நாயுமாய்க் கிருஷ்ணமூர்த்தி இருப்பதை எவ்வளவுமும் பார்ப்பார்கள். படிப்பது அதிகம். பன்னிக்கூடத்தில் பரிசு கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கிடைத்தால், மற்றப் பிள்ளைகள் மனம் சேர்வார்கள். உபாத்தியாயர் தமது செல்

வப் பிள்ளைக்கே பரிசு கொடுத்தார் என்று சொல்லும் பொழுதும் பிள்ளைகள் கூட உண்டு. மக்கள் ஐக்கியம் ஐக்கியத்துக்குப் பட்டம் கட்டிய நாள் கொண்டாடுவதே பன்னிக்கூடத்தில் தாமாவணப் போட்டிப் பரிசு நாட்கூடத்து. கிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பரிசு கொடுக்கும்போது, மற்றப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் திருப்பி செய்வதற்காகத் தமது பணத்திலிருந்து உபாத்தியாயர் 'காப்பிசு' பென்சில் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

கிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பாடத் தெரியும். அவர் ஒரு பால பாவையாரையும் இருந்தார். அய்யாசாமி அய்யர் வீடு வேலுமொகம்போல் இருக்கும் என்று சொல்கிறோம் அவ்வாறு எப்போதும் பழகினர்; எப்போதும் பகவத் கதை நடத்த வண்ணமாய் இருக்கும். பிரசாதம் தானாமாய் இருக்கும். வீடு சிறைத்திருப்பார்கள் மனிதர்கள். உருக்கமான பழகியும் அய்யரின் நாம ஐயமும் ஏகோபித்து நடக்கும்போது ஊர் சலில் இருக்கும் கிருஷ்ணன் ஊர்சலியாடு தரிசன அரைத்தாலுமாய் இதுதவிரையோ, அன்றி கீழேமே வார்தான் சிச்சயமாகச் சேர்வ முடியுமா? பார்ப்பவர்கள் சிறு மூச்சே நம்புவார்கள். பழகியில் முக்கிய மாய்ப் பாடி வந்தவர் கண்ணம் வேங்கட சாமையர். கூட எவ்வளவுமே சேர்ந்து பாடுவார்கள். பாட்டுக்கு அடி எடுத்துக் கொடுப்பது கிருஷ்ணமூர்த்திதான். தாமாயணம், பரதம், பாவதம் முதலியன படிப்பதும் கிருஷ்ணமூர்த்திதான் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அவ்வளவு சந்தேகம் பாட வராது; ஆனால் தாகம், தானம் முதலிய வகையத்தில் அனுபவத்திதாடு கூடிய சந்தேக நூலம் இயல்பாகவே இருந்தது.

அண்ணாள் பின்பாட்டுக்காரராகச் சேர்த்துக் கொண்டு, இவ்விது பாலகன் ஏழத்தில் பூமாலை யணித்துக்கொண்டு, தையிலும் காலிலும் கைங்கடிகள் அணிந்து நின்று, பெரிய போரியான பாவையார்களைப் போலியை அபிஷேகித்து, பெரிய கூட்டத்தின் முன்னிலையில், பத்தியோடு உருக்கமாகக் கதா காலிகேபம் செய்வதைப் பார்த்தால் ஆச்சரியப்படாமல் யாரும் இருக்க முடியாது. எதிரில் உட்கார்த்து கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அய்யரின் கண் களித்தான் சரி ஆறுய்ப் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை, ஆனால் உட்கார்த்து கேட்கும் எவ்வளவு குதைய மனமும் உருகி, அவர்களை அறிவாது கண்ணீர் விடுவார்கள்! அப்போது தான் பால பாவையாருள் பிரதாபம் மிக்க தாய்ப் பரவி வந்தது.

இன்ஸானியத்

இன்ஸானியின் உதாரணத்தினைத் தந்திரம்

இப்பொழுது சென்னை வெலிங்டனி லும்
மற்றும் பல நகரங்களிலும் நடைபெறுகிறது

இந்த நிகழ்ச்சியைத் தயார் செய்துள்ளவர்கள்: டாக்டர், ஐதாபிடி, ஜிப்பி

மொழிபெயர்ப்பு!

○○○

முத்துமீன் கடலும் முத்துசாலைமீன் குருகாள்
மாயையில் மீது மாயமாய் வந்தாள்.

பொன் மூகம் அதுவில புன்னகை பொங்க
இன்னமுதென்ன இன் மொழி பார்க்கதொகு
மின்னகைப் போலே மலரத்தான்.

பனி மலரதனில் புதுமணம் கண்டேன்
யானில் கடலில் வண்ணங்கடல் கண்டேன்
தேனிலை வீணையில் நீருக்கவ கண்டேன்
தனிமையில் இனிமை கண்டேன்.

வீரபெல் முருகன் மீண்டும் வருவான்
வள்ளி மருகாள் என்னை மறவான்
பேரஞ்சனம் எனக்கருள்வான் எனும்
பெருமித்தாய் மெய் மறந்தேன்

○○○

பெயர்

குணியில் புது வெள்ளைத் துணி முங்கிக் கொண்டிருந்த சாய்பலிவத் தைப்பார்த்தது, "சாயி யாராகப் போனாளை,

அந்தத் திருவாழ்த்தாய்! வந்து விட்டாளாம்!" என்று சொன்னார் சங்கரம் பிள்ளை.

"அந்தத் திருவாழ்த்தாய்!" என்று கேட்டு விட்டு மீண்டும் 'முருகா' போட்டுத் தள்ளிக்குக் அகிழ்ந்தார் சாய்பலிவம். முத்து முத்தாய் மலர்கள், ரத்தின மாலையாக பூக்கள் மிதந்து செல்லும் குளர் நீரிலே முங்கினால் அவராக வெளியே வந்தால் உண்டு; முக்க முட்டி எழாத முத்தை அவர்.

சங்கரம் பிள்ளை, ஆசனியில் பிடரிசையப் பிடித்துத் தூக்கி, "அட, சாஸ்த் தெரு பக்கம் வெளியே பிள்ளை மகன், முருகன் இருந்தானே போஸ்டலில் கொக்கு, அந்தத் திருவாழ்த்தாய்; இரண்டு வருஷங்கூட ஆகியே - மறந்தா போயிட்டிருக்கிறார்களே - தங்கையின் திருக்குமாரம்; அந்தத் திருவாழ்த்தாய்த் தாய் சொல்லுகிறேன், உங்களுக்கு மறக்கும் படியாகவா நடந்து கொண்டால் அவர்!" என்று சொன்னதன் சாய்பலிவத்துக்குத் தண்ணீரே வெந்நீராகத் விட்டது.

முதற் பரிசுக் கதை

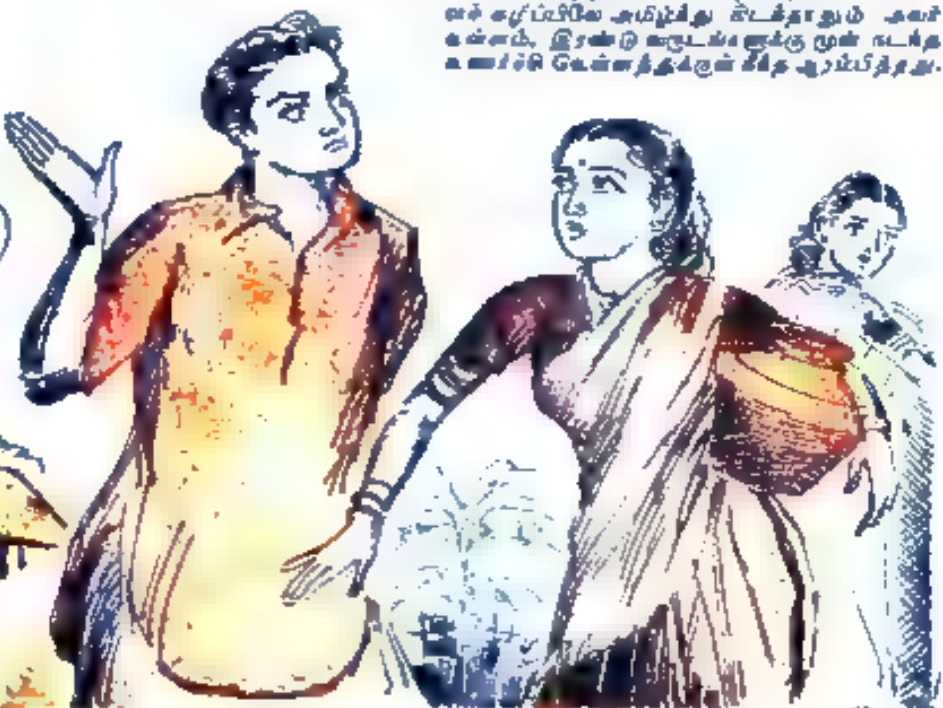
துறவி

கவிஞர் திரு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
திரிபுரவதி சிவகதைப் போட்டி

சுகி

"சிவமாவா! இங்கே, எங்கே ஆழிப்பார்க்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் சாய்வினம்.
"பொய் எதற்காக ஐயா! கேட்டு ராவினம் அந்தத் திரிபுரவதி சிவகதைப் போட்டி
இருக்கிறது; அதைப்பற்றி; தயவுசெய்து
தாழ்வும் மீதமுள்ளும் உத்தரவாத,
அவன் தங்களைச் செல்லும் வீட்டாரை
பெற்றுப் போயிட்டார்களாம். உங்க
இருக்கிற சமையரம் எதுவும் தெரியுமா!
செய்யப் போக. அங்கே இருக்கிற குளி

யும்" என்று விவரிப்பதைத் தவிர்ப்புப்
பிடித்து உன்னை அழைக்கிறேன் என்று பின்பு.
சாய்வினத்தின் உடல், தாயிரவின் பெண்
என் கருவியை அழித்து விட்டதாயும் அவர்
உன்னை, இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் நடந்த
உணர்ச்சி வெள்ளத்திலும் கிடைக்க ஆய்ந்ததும்.

சென்றுமைய மகன் தங்கமும் மருமகன் முருகமும் ஒருவரை ஒருவர் மணப்பது என்று குடும்பத்திலே 'ஜெடி' கட்டியிட்ட பட்ட வர்கள். தங்கமும் முருகனிடம் கொள்ளை ஆகை வலத்திடுக்தான். ஆனால் முருகனும்—மோனாவும் புருஷன் மனைவியாகிக் குடி வந்த போது என் கொஞ்சம் அக்கவி ஜாபாஸி யாகி விட்டது! தங்கத்தின் உடல், உயர்வும் அக்கவிப் பிழம்பாக வெளிதெக்க வென்றும். தங்க இஞ்ச அயன் மனக்குறையில் இன்று வரை எப்பிசு கொண்டிருக்கிறது. தான் பிராணப் பிரதிநித லெய்திருத்த உருவமான முருகன் மோனாவின் வரப்பட்டதும் வெளிச் சொகுப்போன என் மகன் வரத்தொடையில் அத்தனையும் துன்பம்; துன்பம்.

முருகனும்-மோனாவும் இன்ப வாழ்வின் உதய வாயத்தில், வாழ்ந்த மாநிலிப் பார் வாழ்ந்தார்கள்! எவர் அவர்களைப் போல் வரநல் வெள்ளத்தில் வர வண்டவர்! உல லைச் சொப்பன உலலாக்குற நவவெளிக் கீழை நாடே போத்து உலாஸப் போவார்கள்; நீழற்படக் கரட்டு, கீர் கீழை, உலலுச்செய் எய்தும் அவர்கள் சொந்தே போவார்கள். அவர்களை வரார் பரிசாரம் செய்தால் என்று! பார்த்துக் கிரித்தார்த்தம் என்று!

மேனவனத்தின் இறுதிநாட்டில் பெண்ணைப் பிரிதன் இரவும் பகலும் அவன் முந்தானைப் பிரித்துக் கொண்டு தவம் விடப்படு உலலில் இயற்கை, ஆனால் எந்த போஸ்டரில் கிளர்க்கு இரண்டு மரம் விடி போட்டு

விட்டு உல்லாசப் பறவையாக விட்டோடு இருத்தான்! இந்த உல்லாசம் கிளிக் இரண்டும் வெளிப்ப வந்து விட்டாய், தெருவிதான் வர்கள் திரும்பிப் பார்த்துக் கிரிப்பார்கள். "இருவாழ்த்தான்" என்று பட்டம் கொடுப் பார்கள். மோனாவுக்கும், "மோனாவிப் பிராண" என்று திருமாய் வழங்கினார்கள்.

தாய்மாமன் என்ற முறையில் ரசனை, "பிடி, இது கல்லாவிடலை; விட்டுக்கு இருக்கிறது என்படியானாலும், வெளிப்ப ஆன் பிரிப்பாக கட்டக் வேண்டும். நாம் பிழை நாட்டியே பிரிக்கலாம்! 'மோனா' என்று வர் வந்து வது, ஜாஸ்பாக உலலாவது, இது அது வயவம் தப்ப" என்று சொன்னான்.

அதற்குத் திருவாழ்த்தான், "மாமா, கீழ்க் பத்தாய் வரலி. பெக்கா விடுங்க" என்று சொல்லி விட்டான்.

ரதியும்-மந்திரமும் போஸிவ தான் அவர்கள் வரநல் வாழ்க்கை நடத்தினார்கள்.

மோனா ஆதரிப்பே குளிக்க வந்தாலும், தங்கமேறல் பூக்குடி வருவான்; வாரிவிட்ட கருட்டைத் தங்கமோடுதான் மதனம் போன்று வருவான் முருகன். அப்பும், ஆகையும் சிறந்த கைகள் என்றதான் பெண்கள்! கிரிப்பும் குடும்பமும் புதிய புதிய குழிநிலை விடும். தாதுக் கணக்காவார்கள் குளிக்கும் படித் துறை வென்று என்னாலும், அவர்கள் மனி தர்கள்! ஆனால், அந்த என்னாயிந்திற்செய் புதுமெனத்தின், கைகள் என்னுடும் தன் னீரில் ஒருவரை ஒருவர் தொட்டுப் பிரித்து விடையாடுவார்கள்! பிரிப் பிரித்தாக பார்த்து கட்டும்; போட்டும், அதனால் என்று! அவர்கள் உலலமே வேறு, அது இன்ப உலலம்; அவ்வுயவமான உலலம். புலகைத்துப் பொரு தமம் கைகள் அவர்களுக்குத் தெரிவது.

"பெரிய மோனாவிப் பிராண" என்று பெண்ணதாம் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரிப்பே அவர்கள் கட்டியுடன் சொல்லுவார்கள். மோனா, பிரிற் சொல்வதைக் கெட்டுக் கிரிப் பான், இருவாழ்த்தான் பக்கிக் கடிப்பான். மோனா, "வருக்கு வாழத் தெரிவது, வரந் கிதறல்களைப் பார்த்துச் சிவக்காத உலலம் இது" என்று உதி விட்டும் போவான்.

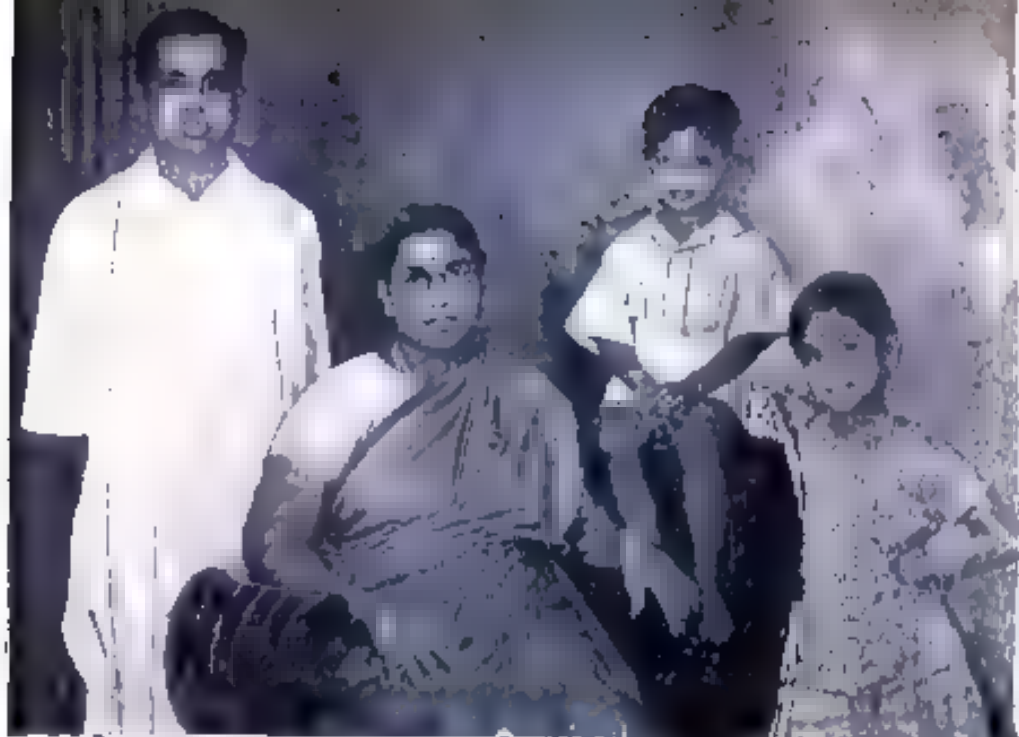
அன்று தங்கம் ஆந்துக்குக் குளிக்கப் போனபோது, அவனுக்கு முன்னதாக ரவி வர்மாவின் வர்வென் பட்டம் உலிப்பெற்ற மாநிலி தங்கம விசித்து அலவாயவாஸ்புரன் மோனா போய்க் கொண்டிருத்தான். "மோனாவிப் பிராண என்னும் மோனாவிப் பிராணதான், என்ன சொன்னதற்கும். தன் அழகை இப்படியா விளம்பரம் செய்வது!" என்று தங்கம் தன் னுருமே வந்த தெரிந்தும் சொல்லிக் கட்டி, னான், வரார் சொல்வதைத்தான் என் மகன் தங்கமும் சொன்னான். தனக்குப் பிள்ளைத் திரு வாழ்த்தான் வ நவதைத் தங்கமேனிக்கேவிலும்.

"என்ன சொன்னாய்!" என்று ஒரு பாய்ச்சல் பாய்கிறான் முருகன்.

"வரார் சொல்லுவதைத் தான். அவன் மோனாவிப் பிராணதான், அதற்கான்! பாலுக்க மேல், பின்ன ஓய்வாயில் வசாதேவதை என்று கீழப்பார் மோனாவிப் பிராணதான். அவன் பெண்ணல்ல! உலலன் னாட்டான் ஆகி விட்டானா!" என்று.

தாடகக் கைக்குப் புத்துவிடும் புது உற்சவ குடும்ப அளித்த கை அவர்களுக்கும், எத்தனை தர மாறுதல்களுக்கு இடையிலும் பக்காஸ்குக் கைகள் தாது தாடகக் கைப் பணியை விட்டது நடத்தி வரும் தவார ராஜாஸ்க்கும். — எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தவார தாடகத் திக் கை அவர்கள் தங்கம வந்ததுப் பெரிய போது எடுத்த படம்.

கவிஞர் ஐ. குருசாங்குத்தி அவர்கள், அவர் மனைவியார் சீமதி குடமினி அம்மாள், ராஜேந்திரன், புத்தகக் கூரைத் திருப்பாங்குக்கு முன்பு எடுத்த படம்.

தங்கம், தன் அநாதைமகள் என்று முருகன் பரிசாகச் செய்தும் இடமோ, காசமோ அது அவ்வ என்பதைக் கண்ணம் சிறைவனாகப் பறித்த காலத்திலே அறிந்தான். ஒரு வாரம் வரை கண்ணத்தில் குடு போட்டதுபோல இருந்தது. பெயர்க்காரமா அவனுக்கு? இல்லை. பெண்ணிப்பத்தில் ஈடு பட்டவனுக்குத் தன்னை அவமானம் செய்வதைப் போதுக்கும் திறமை உண்டு; தன் இன்பப் பேடகத்தைக் குறை சொன்னால் அவன் மனம் உருவில் உள்ள பிப்பு.

தங்கம் அடிபட்டது கொக்கிராசுரத்து ஊருக்குச் சென்றபொழுது, ஈரனும் தங்கத்துடன் கண்ணாமல் போகும் நிலைபாடுபட்டது. பிறகு, ஈரன் கிராமத்தில் பக்கம் குடியேறுவதற்கு முன்னால் அந்தப் பழி குடியேறி விட்டது! பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வைக்க கிராமத்திலே, அவன் பிதிருத்த பழி விளையாக விளைந்தது. 'பெண்களாத பெண்' 'குருகன் தாசிரிசு அடிபட்டவன்' என்று கூற கலகம் ஏறிக் மறுத்தது. பாலிப் பாலி, எங்கிலை சாமிவாரச்சைப் போன பின்னர் தான், இவ்வுலகில் ஈரனும் ஈரன் குடியேறி தேய், இன்று இப்பொழுது எங்கிருந்து முளைத்தான்!

மூன்று மாதங்களுக்குமுன், அவன் தங்கை செல்பகம் கொண்டு வந்ததனை அவனுடைய இரண்டு வயதும் பெண் குழந்தையை, அதற்கு நான் வைத்தியம் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பிரிவே வாய்ப்பு உயிருக்கு ஊசலாகும் பிரிதும். "இந்தச் சுவையிலைக் கொண்டு போகச் சொல்லுங்கள்" என்று கத்தினான் தங்கம். அவன் உள்ளத்திலே ஏற்பட்ட குடு இன்னும் ஆராய்க்க, அது அருந்த எரிமலைக்

கொதிப்பு. முருகனுடைய குழந்தையைக் கண்டால் வெறுப்பது சிவாயமே. அது இன்னும் என் காதல் கல்லைக் குத்துகிறது."

இவ்வாறு போகையில் மூத்தவோ, இரு கண்களும் பெய்க்கிப் போகும் புது வெள் வத்தின் குளிர்த்தி போய்க் கொதி நீராய்த் தவிக்கவோ, ஆத்திரத்தோடு வேட்டையைப் பிழிந்தார் சாம்பசிவம். மூறுக்கிப் பிழிந்த போது, திருவாழ்த்தாணப் பிழிந்து விடுவதாக எண்ணினார். அப்படியே, "என் பங்கு வந்திருக்க லானும்!" என்று அவர் கெட்டார்.

"உங்கன் மகனுக்கு மாப்பிள்ளை பார்த்ததன் வந்திருப்பான். பங்கு, சாமிவாசர் வேடித்தி வந்தது எதற்கு! பெற்ற பாரம் ஈரன், பெற்ற பாரம்! தங்கை செல்பகம் கடிதம் போட்டாளாம்; இமாமலி அடிவாசலில் விழுந்து வந்து விட்டான். பெய்க்கிப்பாருங்கள், தாடியும் பிசையுமாக எவ்வளவுத் தங்கத் தகடுபோல அவன் உடம்பு இருக்கிறது, தெரியுமா?" என்று கூறித் தன்னுக்குக் அறிந்த விட்டார் சங்கரம் பிள்ளை.

"அடிப்பட்டாரா, பாலி!" என்று சொல்லிக் கொண்டு, வழக்கமாகக் குறுக்குத் துறை போகி வரம் செய்தும் சிவாயை மறந்து, வீடு போக்கி ஈர மணம் ஈரலில் ஓட்டி உழிவது போல என்னென்னவோ எண்ணிக் கொண்டு நடந்தார்.

2

முருகனும் - மோகனமும் சரி நித்த தது, மேகபரவசம் கொண்டது வாழ்பதில் வாய்ப்பு. அதைப் பற்றிச் சொல்லும் நேரம்

இதுவந்து, செத்தின்பத்தில் மொத்திதவாழித
முதல்கள் பேசும்படி வடிவியானது தாங்
பரிதாபமாக கதை.

சாதி, சமயம் என்ற எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட
அவர்கள் மனங்களைத் தாது வாய்த்தி,
பெற்றுத் உற்றுக் கொண்டாடும் ஒழுக்கம்
இருந்தார்கள். தன் காய் பிடித்தவன் பெற்
ருந் பெருங்கு உடம்புண்டுத் தந்தைக்
கைவிட உடனே பெற்ற ஏராளத்திலும்
மோகன தனது பெண்மையில் ஏனத்தித்
தும் பங்கம் வரும்படி வலியுறுத்த
உண்மையம். இதனால், பெண்மையத் துன்பமாய்
போய் சில ஏதெத்துக் கொண்டு உயிரை
வாழ்வை உடந்திலுள் முருகன். ஆன் உயிரை
கிடைத்த எவனும் மெருகம் அகலாக் உடைய
இனமைய எழில் புகட்டித் மோதலில் அயல்.
பரிதாப வர்வெனில் உட்டுச் சாக்கு என்ற
படி உருவம்; தந்த தந்தித் கொண்டுக்கு
அடங்காத உடலில் வலியு குறையடி. உடல்
வாய்ப்பில் வாழி அவனுக்குப் போதையு
பொருளாகப் போய் விட்டது. உட்டுக் உடல்
சாது உருவம் அகலாக், மனமே அகலியாத்
செய்யும். கொஞ்சம் பரிதாபமில், அவர்
பார்த்ததக் கொஞ்சம் உருவிக் கைத்து விடும.
பெரியபெரிய வாய்ப்பு சாதிக்கத் தோற்றும்
உண்-பரிதாபம். திடீரென்று மூன்று பங்கமாய்
அடிக்கையாகி விடும அமுதத் தேவதை
அயல், முருகன், அடிக்கையாகி உருவாத்தி
யானார். அவன் திருவாழ்த்தாகப் பட்டம்
பெற்றதையுப் பரிதாபமாக எண்ணிய ஆன்
உயிரைக்கம் கொக்கிர் குளத்தித் எத்தனை
எத்தனை!

சாதுவோத, "திருவாழ்த்தாக்," "மோதி
யில் பிரம்" என்னும் ஆதங்கம் உண்
டாயிவ, திட்ட மெருத் திவ் உத் திவ் உத்
தாக் பார்ப்பார்கள். தலை மெருத்தெய்தம்,
வாய் கைதையத் திட்டவார்கள். தகவத்துக்கு
உண்மையினை அடி விழுந்த பிரம், சாது
தூக்கிதையாக எண்ணாரும் மனவாக்கத்
தாக் கொல்லுவார்கள். பெண்கள் வாய்
மெருக அதுவினும், ஆகலாக் விதி இனம்க
அதுவினார்கள்.

ஆன் மாதங்கம், ஒரு வருகையும் ஒரு
மனத்தெய்த.

மோதின, தன் பெண்கள் கைத்துத் அடிக்கு
குழியையப் பெற்றுக். ஆனால் அத்தொடு
அயல் — ஒருகணகைய அத்த அன்பில்
உருவம், அமுதம் சாது, பெண்மைய
வாய்ப்புமையே அமுதத்த. பெற பெற்ற
ஆன்பத்தித் அதுபரிதாபம் மோதல் இறத்த
விட்டார்கள். அதுதான், விழுந்தார்கள். அத்தி
குறும் போன் உயிர், அமுதத் தேவதை
வாய் போதினார்! அத்தனை அமுதம் பிடி
சாதுவாய்ப்புப் போய் விட்டது. அவன் துக்கம்
பெருகி பெண்மைய அடித்து வலியை மெரு
வந்தது. "பெண் குழந்தையை எடுத்துக்
கொண்டு போகலாம். இதுபத்திரகாடு
தினம்கம் ஆகிவிட்டன. இன் ஆன்பத்திரியில்
வந்தத்துக் கொண்டு முடியாத" என்றார்கள்.
வாழ்விதியை மெருகத்து உயிரைப் பரிதாப
மாக வாழ்த்தவனுக்குப் பரிதாபம் உடைய
யாழும் கிணத்தித் தாவிக்கம். அவர்கள் பெற்ற
தாய், உடல் பிறந்த தங்கை, அண்ணன்,
அத்தை, மாமன் எத்தொரும பெறுத்தார்கள்.

அவர்கள் தவிர அத்த குழந்தையைவிடும்
புறம் யாருகிங்கியோ!

உயர்த்தித் கிணத்திரை ஆம்பித்தது. இன்
தாழும் அதுமுக அத்திரை விழுந்த சாது
வென்றும். இன்பமயமான எண்ணத்தொடு
இறத்த விட்டார்கள் வலம் என்ற குடியுக்கு
வந்தார்கள். குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு
வந்தார்கள். இரக்கமற்ற உயர்த்தித் ஒரு தீயன்
உட அவர் குழந்தையை எடுக்க விடும்ப
யில்கம். இது உயர்த்துப் பெருகி ஒடுகப் போகும்
அயல் ஏதம் இடும் உட்பது போன்றது
உயித் கொண்டிருந்தார்கள். யாழும் உண்
டு கொடுக்குமுகாத உண் கொடுத்துக் கொடுக்கி
யும், துணிய் பரிதாபம் எடுத்துக் கொண்டு
போகும்போது, மோகன "அத்தாக் வெண்
டாய்!" என்று தடுப்பதுபோல பிரமம் ஏத
பட்டது. மோகனுக்கம் கெட்டுப்போக் எழில்
மெட்டது. அவன் உடல் மெருகெய்த்த
யிப்த்தது. "என்னும், இன் யாழ் முடியாத.
இக் குழந்தையொடு சேத்து மடியப்
போகிதேன்" என்று முடியும.

எண்ணியபடி உடந்தாக், மனத் உருக்கு
போகும் ஏத! அத்தே விபரமது. ■
சாதிவாக்கி அத்திரை துயம் செத்து கொண்
டிருத்தது. அவன் அவனாதித்தித் விட்டாக்.
"என்போ! ஆன் இப்பதுதெரியவிக்கியோ!"
"மோதின, நீ ஆன் உருகம் எடுத்துக் வந்த
விட்டாயா!" என்று தடுக்கிட்டுப் பார்த்த
தாக். அத்தே சாதிவாக்கி மூக்கைய் பிடித்துக்
கொண்டு உட்காந்திருத்தார். ஆத்தித்
வனத்துக் சாது தாங்குது பரிதாபித்திட்டது.

"என்ன தம்பி இது!" என்று அவர், சிபி
போட்டு விட்டு முடியும. அவர் அனத்த
தொட்டார். எங்கித் அத்தவன் ஒளி மைய
மெருதும் பரிதாபமாக உடல்; அவ்வாய் பரிதா
அனாடியாக். "பரி, வர இத்தே!" என்று,
மேயில், போய்க் தாண்டிவ் எண்ணம் மனத்
திருகம் பிரம் ஒரு வந்தன. சாதிவாக்கி
அத்தே வந்தபோது முருகன் கைதைய அத்தி
தாக். "தம்பி! நீ உயர்த்தொடு வாழ்விக்கம்.
உயிரை மெருத் வாழ்த்தலாக் சாது பெரு
கம் இப்பத்ததார்கள். இத்த குழந்தையை
கைக் கொண் எப்படி மனம் வந்தது! உண்
உயிரைத் விட்டுக்கு வர, நான் கொடுக்கி
கெட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீ கொடுக்கு வர,
உனக்கு இடம் இத்தாகம்!" என்று
கொடுகி அவனுடைய தங்கை கொண்பத்தித்
விட்டுக்கு அவனாயும் குழந்தையை யும்
அழகுத்துப் போது.

"தாய், இது என்மெண்டு தாக். குழந்தை
கையி எப்பாந்து" என்று தனதையில் வித்தது
வாங்கிக்கு. அவர் வெண்டுதாக், கொண்
பத்தன உயர்த்தி விட்டது குழந்தை விவாத
அயல் குற்தாமம் வாய்க்கித் கொண்டார்கள்.
மாதிரிதாயும் அத்த குழந்தையை வாய்க்கிப்
பத்தடி உயிரைக்கம் சாது அதுப்ப ஏதொடு
செய்வதாக் கொண்கிட்டு, குற்தாந்த தம்
குடம் அமுதத்துப் போன் விட்டார் சாதிவாக்கி.
சாதிவாக்கி இன் தொடுத்த போன்
குற்தாக் சாதிவாக்கிவ் ஆன் விட்டாக்
என்று பெருகி கொண்டார்கள். ஆனத்த
தொடு போனவாய் போன், அவன் தம்பிக்கு
கொண்காமக் கொண்காமக் போன் விட்டாக்
என்று துக்கப்பட்டுப் பத்தடி. அவர்,

முன்பு

"என் உடைகள் சந்திரனாகக் கிழித்து விட்டன!"

கிபயோது

"என் உடைகள் கத்திரைவாக்குவென் பார் சோம்பை உபயோகிப்ப தாக அதன் செயல்பாடுகள் இருப்பதுடன் அதன் தாள் திருத்த வசதியுள்ளது".

நாறு சத விதிகள் கத்திரைவாக்குவென் அடிப்படையாகக் கொண்ட வசதியுடன் பார் சோம்பை, உடைகளில் அழகுடன் அமைதலும் தடுப்பதற்கு உத்தரவாதமாக இருப்பதுடன், அடிக்காலமும் காக்காமலும் உடைகள் முற்றிலும் கத்திரைவாக்குவென் செயலுக்குப்படி செப்பின்றன.

எனவே, வசதியுடன் சோம்பை உபயோகிப்ப உடைகளை கத்திரைவாக்குவென் கிழித்தாலும் உடைகளையும் உதவிவாக இருக்கிறது.

கோளா வாஷ்வெல்
பார் சோம்பை
சந்திரனாகக் கிழித்து விட்டன

கோளா சோம்பை இன்ஸ்டிடியூட்
கோழிக்கோடு

சென்னை சர்க்கார் கைத்தொழில் & விவசாய இயக்குகையின் ஒரு பகுதி

தங்கத்தன் பெற்றான்; ஒருவன் தன்
மாமன் திருமான் எய்தியான்!

9

LEO தந்தேனும் செம்பலம் பெருக்கு
மணிவாசுர் வந்தோனா. "திருமந்திரன்
பொருட்காரன் ஐயா, பணம் அனுப்புகிறேன்!"
என்றான் வாரர். பெற்ற குழந்தைக்கு
அவன் பணம் அனுப்பி வந்தான். குழந்தை
லின் பெண், வாரர்மீ குறித்துத் தங்கை எழுது
வாள். அச் செய்தல்கள் இக் குழந்தையின்
சாரணமாகத் தங்கைப் பெற்றோர் துக்கம்
வைத்துவிட்டது குறித்தும் அவன் எழுதுவான்.
அதுவும், "சாரியர் வாரர்க்குச் சொன்னதற்கு
என்றும் நான் உட்டுப்பட்டேன்" என்று
குறிப்பான். இதற்குப் பங்கும் போது முருகன்
சென்று தங்கை அடைவான். அன்று மலைச்
சாரியர் பங்கொருவன், செருகன் மாரியன்
எல்லாம் அவன் மாரத்திலே வரவும் குழந்தை
லின் செயல்களை நினைத்து ஆனந்தம் தந்தான்.
மாரம் ஒருமுறை பிராமத்திரைகள் தங்கள்
அடிக் அடைத்து தனக்கு வரும் வடிதல்களைப்
பெற்று வருவார்கள், பணம் அனுப்பி அனுமதி
யும் தருவார் அந்தச் சாது. அவருக்கு பரத்தி
ல்கை நரிக்கை வந்தால் அங்கீகம் கொடுத்
தும் பணம் அவன் கைமையினால் இருந்தது.

இவ்வாறிட்டாக பிராமத்
தில் அவர் சென்றுக்கு
மரிபாறத் தன்ரு.

வழிகம்பினவன் ஒருவர்
வந்தும் போ வந்தான்.
அது கடைசி மணிவாசு
ர். இவ் பணம் தேவை
ல்கில் பெற்று சாது
சென்றி விட்டார்.

அவனுக்காக வந்த
திருந்த வந்தும், இடி
வைத் தந்தது. "குழந்
தனக்கு உடல் எய்த
போதாது. இன்று மாரத்
தம் இருக்கிறது. இதற்கு
வந்து எய்தியியல் மாரம்
அவர் வந்த பங்கில்
வைத்திருப்பதால் செந்
தது என்று போனோன்.
அவர்கள் பங்கில் போ
வதற்கு முன் வந்தால்
அவர்களுடைய பத்திரி
தங்கை ஐடி வந்த 'வா
வந்த கொண்டு போ'

என்று விட்டது அனுப்பி விட்டான். வந்த பங்கு
லில் வைத்தியம் பரக்கிறதோ. எய்தியும்
கொடுத்தும் கொள்வான். நீக்க வந்த
மேண்டலம்" என்று அச் செய்ததில் எழுதி
லிருந்தது. பெற்ற பரம் கம்பம் இருக்குமா!
தங்கையின் வந்த நீக்க முருகனைப்
பர்த்து "உக்கா இங்கே வைத்துவிட்டு நான்
என்னைவரு தவறு. உக் குழந்தையின் கிணைய
என்னை என்னவாய். உ் போ. கொடுக்கு வந்த
மாவது நேர். தருவார்கள" என்றார் சாது.

"உத்தரவு."

"ஓ, இந்த இடம் என்னதும் என்று எப்
போது என்னுமிருபேர். அங்குதற்கு வர்"
என்று ஆர் வந்த அனுப்பிவிட்டார் சாரியர்.

சேனாபதியும், வந்த கடைபுறம் ஒருவன்
குழந்தையைச் சாது வந்த செந்தரன்.
அப்பொழுதுதான் எய்தியியல் சந்தரன்
கிணையம் அரம்பதில் வந்தவன் பெரிய
வந்தான். அந்தத் தங்கையின் குழந்தைக்
கொண்டிருந்தான்.

ஒருவன் உருவம், உடை வந்து அவன்
தங்கையே பங்கு போனான். சென்னைப்
பட்ட குழந்தையின் உருவம் அவன் கிணைத்து
போய் அந்தநேரம் மெய்க்கிடுக்கல்கள். குழந்தை
லின் கொப்பப்பட்ட உடலே, தொட்டதும்
ம்கைப் பங்கு கொடுவான் கிணைப்புகளும்.
எய்தியே மெத்த மெத்தென்று கம்பகம்
தந்த பங்கு குழந்தையை கிணைப்புகள்;
இங்கே குழந்தை, அரிமத்தும் பங்கு
கிணைய தந்தது. குழந்தையின் குழியை
அகலவும், வந்த குட்டியும், கிணையமும்.
தேவனையும் வந்தும் பங்குமொருவன்
தொன்றி அவன் வந்ததில் சாது சாது.
அந்த மகிழ்ச்சியும் தங்கை வந்த சாரியர்
வந்ததும் வந்தபுடல் எழுந்தது.

"குழந்தைக்கு இன்று தேவன், கிணையம்
மட்டமே என்று வந்தபேர் எழுதி
சென். வந்த-திருந்த. கிணைய விழத்திற்கு
கிறது. இன்றும் ஒரு மாரம் அருமாம்
வந்தகை பிறக்க" என்று சொன்னான்

சென்பலம் குழந்தைக்கு
செய்த விவகாரமும் வந்த
வந்தகை பங்குமாய்
பிறத்தது. தன் தங்கை
லில் செழு செழு
வெந்த தங்கையின்மேல்
வந்தோடுதல் போனது
எல்லாவும் உத்தியான
எழுப்பும்வந்தச் சந்தைய
மார அழைக்கிறது-பங்கு
தயிரா உத்திரத்த
போய். இப்படி வந்த
விட்டுக் கொண்டிருக்கும்
போதுதான் வந்தகை
செய்திக் குழந்தை பிரம்
பிரம் விழத்தது. அவ்
வந்தும்; ஒருவன். வந்த
எம் ஒருவன் விட்டது.
கவலை வெட்டி இழக்
கிறது; வந்தது அடல்
வந்த இன்று; வந்தது.
தங்கையின் வந்தகை
வந்தில் தங்க குடைத்
தது. ஒரு வந்த சாது

கவலை-

வந்தான். அதுமே மாரம் மாரியன் வந்தது.
சென்னைதான் என்று அறிவாமல் தங்கையின்
கவலை இருந்தான். சேனா ஒரு வந்தகை
வந்தது அவன் தங்கை குழந்தைக்குக் குடி
பிறக்கத் தேவந்தான். குழந்தையின் பங்கு
கொடுவான் மாரிலிருந்தது. வந்த திறக்க
முடியாத கிணை; குழந்தையின் பங்குமொருவன்
பங்கு; பங்குச் சந்தியத்த அவனுள்
குழந்தையோடு வந்தகை முடிக்க கொண்டான்.

"எய்தி, எய்தியியல் மாரம் முடியுமா என்று
சொன்னார்கள்!" என்று செட்டான். எய்தி
வந்ததற்குப் பங்கில் வைத்தியம், குழந்தை
வைத்தியம் இரண்டும் வந்தகை தெரியும்.

"அந்தக் கண்ணியை என் சொந்தத்தில்? மொத்த தெய்வியோகர் இருக்கிறாள்; ஒரு வன் சொல்லு போனோம். அவன் மண் தட்டி 'சாப்பிடு எடுத்துக் கொண்டு போ' என்று சொல்லு. இப்போ இருக்கிற கைத்தியம் பரத்தாள், பிழைச்சு தப்பியிருக்கிற" என்று சொல்லு சொல்லும்.

"அஃ படி பர சொல்லுங்கள்" என்று கூடத் தாவிக்கு விளம்பு வந்தது. சொல்லுக்குக் காணும் பணிவிட்டது. என்னை ஒரு வன் 'மொண்டு பிரை' என்று தன் வந்த கைச் சொன்ன காணத்துக்காந்த தன் தங்கத்தல் கைத்தியம் அடித்தது சிறையில் எழுந்தது. கைவழியுடன், அநோடு விட்டா; இவரை விட்டாக, தன் விவகார ஆகியிருக்கும்

என்ற படி இருப்பதில் ஒரு குழுவில் கைவழியும் எங்கெங்கேயிருந்த. போனதை என்ன என்ன முழுச் சாப்பிடுக்குப் படி குறைந்தது உத்தரத் கைவழியும் வந்தது. இந்த சிறையில், இரண்டு பகைகள் கை விடுத்தது ஒன்று மாத காலம் குழந்தையை கைவித்த அவன் தங்கை, பக்கத்தில் ஆள் இருக்கும் காணத்தாக உத்தரக் கை அளித்தாக.

என் குழை சிறையிலும் ஆழ்ந்திருந்த குழுவின் ஏதோ உத்தரம் போட்டுக் கைவித்ததுபோது சொல்லுந்த தன் கைவழி போனது குழந்தை குடித்துக் கொண்டு இருந்தது. குனித்துக் கொண்டும் கைவழி.

"இதுதான் சிறையின் கைவிக்கும் போதுபடி, இப்போதுதான் இழுப்பு சிறை. பகைத் தனிமனிப் பட்டால் என்ன ஆகும்?" என்று இதைத்தான், தங்களுக்கு அப்பாது இரண்டு உரிமை உண்டா என்று குழந்தைப் பாரம் ஆரம்பியும், தன்மைய் போதுப்பற்ற குறைவில் போன விட்டதால் சொல்லத்தின் மனத்தாக குறித்த குடைந்தது. மேலும், தன் துண்டை தவிர சொல்லிய வர்க்கும் அப் போதுது சிறையில் வந்தது.

உடனே சொல்லும், "எனக்குப் புத்தி சொன்னது போது. உத்தரத்தையுக்கு அருமை தெரியும். சிறைக் கை விடுத்த சொல்லுத்தாக உத்தரக் கை அளித்தேன். உடனாக ஒரு மணி கைவித்துக் கொண் குடிவாதது ஒன்று மாதக்காலம் இமைக்குக் கைத்தியம் எப்பாற்றியதற்குச் சாப்பிடு பரிசாக" என்று கூறி அழ ஆரம்பித்த விட்டாக. குழுவைத் தாவிக்குத் தன் தவறு, அவரை புத்தி தெரிந்தது. தெரியாமல் போன விட்டத்தற்குத் தன்மையில் மனப்பிடு விட்டாக, விட்டாது என்ன?

குழந்தையின் தன்மையில் கைவழித்ததில் உத்தரத்தால் உத்தரத்தே இருந்த பாரம் கைவழி வந்தப் போன விட்டாவா?

"எத்தனும், என் சாப்பிடுவது சிறை வளம்பு பர்த்த விட்டு வகுத்தேன்; சொல்லும் என் சொன்னதை மறந்த விட்டு" என்று கூறிச் சொல்லுக.

குழந்தைக் கை கைத்தியபோது ஏதோ சொல்லுந்த தனிமையில் பிரைமையில் உத்தர கைவிப்பது போன அந்தச் சிறையிலே சொல்லத்தையுப் பண பரத்தாக்கள். அவனும்கொண்டிருக்கும் ஆதற்குப் போன சொல்லத்தாக சிறை கைவழிக் கைவித்த தாக்கள். சாப்பிடுவது சிறையில் கைவிட்டு ஆற்றை போட்டிருந்த குழந்தைப் பக்கம் உத்தர. அவனுக்கு மொண்டிலே சிறை வட்டித்து ஆற்றினே

சிறியது. கைவித்தது ஆற்றின்காணப் படுத்த காணத்தையுப் போனப் போனவிட்டது. ஆனால் பகைகைவழிகள் மட்டும் அந்த ஆற்ற சிறை குழந்தைப்போன அவன் உத்தரத்தில் மீதக்காவியை.

தாவி குழுவை, தாவி மனம் சாப்பிடுவதற்கு விட்டா கொண்டு உத்தரம்.

4

"நீங்கள் வர என்னைவோம், சாப்பிடுவோ! சிறையே வந்து விட்டாகனோ!"

என்று சாப்பிடுவது உத்தமையைச் சொல்லு, உத்தமையை எழும் உத்தரத்தோடு இருக்கிறிருவாருத்தாக.

"என்னமோ மனம்! சிறைக் கைவழி மனத்திலும். அந்தக்குழந்தை 'பகை மனம் உத்தரத்தே என்ன சொந்தது? அந்தக் சிறை கைத்தியம் கைவிடுக்கக் கூடாதா!" என்று கைவழிவாகக் கேட்டாக.

"கைத்தியம் சொந்து கொள்ளும் சொல்லத்தோடு வந்தீர்களா!"

"போனது எதுக்கால என் மனத்தோடு விடுக்கு இத்தனை தாவி வரப் போகிறோம்! பரவுக, தாவிப்பேற்ற சிறையாக இருந்தா, என் தங்கை விட்டா வந்த சிறையையுப் போட்டுவிட்டுத் தங்குவோனா! அது கொப் பகைத் தனிமனித சொல்லு குனிக்குமோ, குடிக்குமோ!" தன் மீது இரக்கம் தோன்றத் தங்கை மீது பெரிய பரிதாபம் போட்டாக. கைத்தியச் சிறை, சிறையுக்கு ஏதோ அந்த தன் இருக்க வேண்டும். அது என்ன?

"என்ன சிறைத்திலா 'அப்பட்டுக் கொண்டு பார பார, உத்தரக் கைவழி வேண்டும்' என்று சிறைத்திலோ! என்ன அரைதவரக் ஆக்கிக் கொண்டு; என் தாவி தனிமையில் ஆற்றை இருந்தேன், என் குழந்தையை

அருகாத ஆகி வருகிறேன், அதற்கு யார் ஆதரவு? நீங்கள் பெரிய மனசு செய்யுங்கள்" என்று என்மீய் பிடித்துக் கொண்டான்.

"வே, சாமியாரே! என் நினைப்பு வேறு வாதம். உம்முடைய தங்கையைப் போலக் குழந்தையை வளர்த்தவர்களை, இந்தக் கொடூர குரத்தில் என் பார்த்ததில்லை. எத்தனை அக்கறை... ஆனால், அவருக்குக் குழந்தை பிறக்கப் போகும் சந்தோஷத்தில் இனி வலிப்பாறா!"

அப்படியா! அதனாகத் தான் இந்தப் பெறுப்பு வந்து விட்டது! ஒரு சிறிதும் இனி அவன் என் குழந்தையிடம் பாசமாக இருக்க மாட்டானா?"

"உம்முடைய தாய் தம்பை 'இருக்கவும் விடமாட்டோம்' என்று சொல்லுவது உமக்குத் தெரியுமா? உம்முடைய குழந்தை அவன் விட்டால் இருக்கும் வரை, பித்தைத்தான்போல சொல்பவர்களைப் பார்த்து முடியாது என்று வரும் எழுதியதை நீ எங்கே வந்தாய்?"

"இது உண்மையா! என் அப்பாவா இதை எழுதியது?"

"நீயும், உம்முடைய மோசனமும் வாழ்கிறது எல்லாவுடைய உண்மையோ அல்லவா என் சொல் வதும் உண்மை. வேண்டுமானாலும் தங்கையைக் கேட்டுப் பாரும். உங்களை, உம்முடைய தங்கைக்கும் அவன் வயிற்றில் பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்கும் தேவைவராத உதவி விடக்கூடாமல் கட்டியிருக்கிறான்."

"என்னும் என் தங்கையும் தவங்கை இழக்க வேண்டாம். எங்கோ, நீங்கள் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். குழந்தைக்காரும் செலவை என் தந்து விடுகிறேன்."

சாமியரிடம் சித்திரம், அவருடைய பெற்றோர் காண்பேறிய பதிகம், கோரமாக இருந்தன.

"என் சாமியார் இவ்வூர், இனி உழைக்கப் போகிறேன். தயவுசெய்து சித்திரங்களை, என்னும், என் குழந்தைகளும் யாருக்கும் கைவிட வேண்டாம். அதற்கு எப்போதாவது உங்களைப் போதுமா" என்று என்மீய் சொல் சொல்வபோது சாம்பரிவற்றில் உடல் புங்கித்தது. இந்தப் பாலம்சம்பிரதிகம் இந்தத் துறையிலே வந்தது என்று அறிவித்தார்.

"இது இது" என்று மனதில் உட்பிட்டார். பிறகு சிலநேரம் நெற்றியில் கை வந்ததில் உதறையும் துள்ளலில் தெரிந்தன. "குழந்தையை வளர்க்காமா?" என்று பத்தம் தெய்வத்திற்குக் கேட்கும் பரிமோடு தந்தை அருமை மனசுடன் கேட்டார்.

"உம் வைத்தியம் செய்யுங்கள்."

"உத்தரவு விடத்தது. சாமியாரே! நீ செய்வது புண்ணியம்."

துறையிலே மிதிக்கெழுமை சிறை மலர்ந்தது. "மாதம் ஒப்பது ரூபாய் பின் தருவதாக இருந்தால் குழந்தையை எப்போது வைத்தியம் செய்கிறேன். ஆனால் பிழைப்பது என் கையிலே இவ்வூர். குழந்தையின் ஆயுள் கெட்டியாக இருக்க வேண்டும்" என்று.

"அப்படியே தருவென்" என்று விருப்பம் சொன்னான்.

"அடவான்சை பணத்தினை குழந்தையைக் கொண்டு வந்துகொள்" என்று சொன்னார் சாம்பரியம் பித்தன்.

"சாம்பரிய வருகிறேன்" என்று புறப்பட்டான். துறையிலேயே அதே நேரத்தில் வந்த பாலம் போனபோது சன்னல் வழியாகப் பார்த்துச் சித்திரம் வந்தான் ஆவிரமாவதும்.

தங்கையின் வீடு போகக் கிடைத்த போது, ஆற்றங்கரையின் கொங்கராக வட்டியில், கைவலக்கும் சிரமத்தைப் போட்டு ஆற்றமே பித்தரின் சிந்தனை துறையிலே. ஆனால் விட்ட படைத்த போது.....

5

தங்கை சொல்பவம் பாசிடம் போகிறது!

தன் தம்பைக்கு குடி விட்டுக்குக் கேட்டதும், இவ்வாத பரிமோசனம் திரண்டு வந்தது. அவர் பித்தம் பிடிப்பதும் இன்று காண்பதை விடத்ததை விடத் தன் தங்கையை அவர் பித்தம் கொண்டிருந்ததே பெரிய சாடியாகப் பார்த்தது.

"அந்தப் பவல் வந்திருப்பது உண்மையானா?"

"ஆமாம் அப்பா. அன்னாச்சி வந்திருக்கிறாள். குழந்தைக்கு வைத்தியம் செய்வதற்கு யாரையோ பார்த்துப் போயிருக்கிறார்."

"பணத்திற்கு என்ன செய்யுள் சாமியார்! சாமியார், 'தந்தை மனதுக்குத் தரும் பட்டம்'."

"அவனுக்கு உட்க கொண்டு வரவில்லை; நீயும் என்னை வந்து அதைத்துப் போக முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். நெற்று எதைக்குத் தூக்கம் வந்து தூங்கி விட்டேன். அது பக்கம் தன்னார் மோண்டு குடித்து விட்டது. அன்னாச்சிக்கு வந்த கொடிய சொல்லி முடியாது. என்னை அழ அழத் திட்டி விட்டார்கள்."

"உனக்கு வேண்டியதுதான் அம்மா, உங்களுக்கும் எங்களைப் போல்வாதவர்களைக் கி ல்லவனாகப் போகப் பார்த்தான். அதற்குப் பரிசு தந்து விட்டான். சரி, என் இப்போது வந்திருப்பது எதற்கு! உன் புறமுண்டிப் கேட்டுடன். 'அதைத்துப் போக்கல்' என்று சொல்லி விட்டார்; குழந்தைக்காரன் வந்து விட்டான். அவன்மீது குழந்தையை ஒப்ப வைத்து விட்டு, நீ வந்து விட்டவன். உன் அம்மா இனி இருவர மாட்டார்கள்."

"ஐயோ! அப்பா அந்த பப்பாத்த தனியே விட்டுவிட்டு என் வருகிறது?"

"இமயமலை சாமியார் எதற்காக வந்திருக்கிறார்! அவரிடம் சொடு!"

குருக்கரை மேலே கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை.

"ஆமாம். என் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். நீ பித்தைத்தாச்சி. எதைக்க உனக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தையிடம் உன்னுடைய தவங்கை நீ இழக்க வேண்டாம்" என்று சொல்லி எவ்வீத பரிமையும் பேசாமல் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தபோது, வளர்த்த பாலம் தங்கையை வழியை மறித்தான் சொல்பவம்.

இவர்களைப் பெற்ற மனன் கந்தியைப்பப் போல ஏதும் போது இருந்தார்!

"குழந்தைக்கு வைத்தியம் செய்ய மாமா ஒப்புக கொண்டார்; குழந்தை இனிமேல் அப்பே வளரும். இந்தப் பாலக்காக உன் வாழ்வும் உன் வயிற்றுப் பித்தையும் பாராக

யெண்டாம்" என்று தங்கையின் காதலதைத் தள்ளிவிட்டுத் தெருவில் ஊக்க ஆய்வித்த போது, "அப்பா, பூச்சாண்டி!" என்று தகட்புதுகைய சோலத்தையும் உருவத்தையும் கண்டு பிழைக்க ஞானம் அளித்தது அந்தக் குழந்தை. அதன் அழகையையும் உச்சியைப் போட்டு, பலரும் தெருவுக்கு வந்த பார்த்துச் சிரிப்பாய்க் கொடுத்தார்கள்.

"எங்கோப் பார்த்து அன்று பொருதாயப் பட்டவர்கள் இன்று சிரிக்கிறார்கள். கங்குல் சிரிப்புகள்; உங்கள் சிரிப்பும் பரிசாரமும் எனக்கு ஒன்றுபோலத்தான்" என்று உரத்தக் கத்திக்கொண்டு ஓடினாள் துறவி.

குழந்தை இன்னும் அநிதமாய் "பூச்சாண்டி" என்று அவரிடம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருந்தது.

"திருட்க்! திருட்க்!" என்று சிறு பறிகைகள் உத்த ஆய்வித்த விட்டார்கள். குருகனுக்கு இந்தநிலை விளக்கம் தனக்குத் தொடரும் என்று தெரிக்கிறதற்கால் குதாசை விட்டு வந்தே இருக்க மாட்டான்.

யாரோ இரண்டொரு மணிப் பிழைக்க விழுந்தான். அது குழந்தையின் மேலே உடல் சொல்லப்பட்டு, அது கத்திக்கொண்டிருக்கவும் உதறிற்று. பரிதாபகரமாய் பெற்ற குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியாடி, சாய்வுவயிர்விட்டுக்குத் தஞ்சம் புருந்தபோது தான் சிம்மம் பிறந்தது.

மற்ற அயலாசன்களிடம், சாய்வுவயிற்றின் மகள் தங்கம் ஓடிவந்து, "ஓயோ, யோகிவீன் புருஷா! எது இந்தக் கொளம்! இது என்ன ஓட்டம்!" என்று கேட்ட போது, குருகனுக்கு யானமே தன் தங்கியில் இருந்து விழுந்தாள்! தாக்கறிவது, யோகிவீ, யோகிவீ, யோகிவீ.....கொத்துக்குத் கொன் எத்தனை விஷப்பிடிக்க.

"ஊக்க குழந்தையும் ஊப்பிரே மக்கள் மேற் றாது" என்று சொல்லித் தங்கம் கொடுத்தான். அது எல்லாவுப் பேசிய கெஞ்சப்போய்.

ஆனால், குழந்தை தங்கியைவிட்டுத் திரிந்த, அவன் பக்கமாய்ப் பார்த்துப்போது, அவன் மருக்க முடியாதபடி விட்டு விட்டான். தங்கம் வளர்ந்த அந்தமையின் சைவம் மகரீத

யெண்டு, "அந்தே இந்தப் பூச்சாண்டியை அடித்து விட்டு" என்று தங்கத்தைச் சொல்லம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தக் குழந்தை சொல்லப்போது துறவி தன் கெஞ்சம் பாரா உடைவதை உணர்ந்தான்.

"இந்தப் பூச்சாண்டியை உடம்பா, கெஞ்சு!" என்று உரத்த தங்கம் கெஞ்சோடு ஆதரவாகக் குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டான். அதன் கணத்திலே குழி விழத் தங்கம் மூத்தப் கொடுத்தபோது, தான் எங்கே அறைந்த கந்திப் போது அவன் கணத்திலே சிவாடி கெடு தெரிந்தது.

"வீடு இப்படி விளையாடும், என்று என் சொன்னவில்கம்" என்று தனக்குக் சொல்லிக் கொட்ட போது சாய்வுவயிர் கொடுத்தான்.

"என் கொத்தப்போது எங்கெடு சிரிக்க விடும், எங்கெடு பரிசாரம் கொடுத்தார்கள். என் அழகிறபோது எங்கோப் பார்த்து இந்த உடைமே கொடுத்தது" என்று துறவி.

"காரணமாகத்தான் கொத்தேன். இந்தக் குழந்தைக்கு மூன்று மாதத்திற்கு முன்பேயே குதாசை விழுக்க வேண்டும். அன்று மறுத்து விட்ட என் மகள், இன்று மறுக்காமல் இருக்கிறது. அன்றே என்மேல் கொடுத்திருந்தால் இந்தக் குதாசை விழுக்கும்" என்று தங்கம் கொத்த காரணத்தை விளக்கினார் சாய்வுவயிர்.

"இந்த உடம்புக்குச் சாய்வுவயிர் எங்கே! அடட, பணத்தை மறந்து விட்டேனோ! ஸ்பந்த ரூபம்!" என்று சாய்வுவயிர் கேட்டபோது, கதையை விளக்கினார் துறவி.

"பணம் ஒரு வார்த்தைக்குத் தந்து விடுவோம். உங்கள் கணத்திலுத்தான் ஆய்விக்க வாய்" என்று உர விட்டுப் புறப்பட்ட போது, "அந்தப் பூச்சாண்டி போய்..." என்று குழந்தை கொத்தது. அதன்கெடு யெகன் மகரீத இன் கென் ஈதம் போல ஒரு குரல் கேட்டது. சிவாடியை கழறிக்கொன் கணத்துக் கொண்கக் கூடிய சிரிப்பொளி அது.

"பணம் கொத்து விடுமகையா! என் கணம் மூதம் கணத்தில்கம் கொடுத்தேன்."

"அவசியம் வந்த விடும்."

தறவிக்குப் பணத்தைப் பற்றிக் கொண் டதைப் போல அகத்தத் தெடுவது அத்தனை கால மாகப் படவிக்கிய, ஞானமணிப்பம்மாள் எத்தி ரத்திக் வந்த படுத்துக் கொண்டு போகித் தான் தறவி.

பின்புக்குப் பச்சிணை கவந்தியம் செந்த ரோடு சாய்பெயம் சிந்திரா எப்பது அன்று அவரை எடுத்து தெருவித் சங்கரம் பிச்சி மறித்துக் கொண்டு. "ஐயா, சாய்பெயம்! கடைசியே பெரிய வேண்டியதை விட்டாகவே. செட்டியார் கடைக் கடைக்கு வேண்டித் தீவன் போட்டி விடலாமா?" என்று செட்டியோடு வேண்டியாவிற்று.

இந்தக் கேள்விக்குச் சாய்பெயம், "தெரிந்த தானே வேண்டித்தான்; என்ன வேறு காரணம் சொல்லுவதாகும்?" என்றார்.

"சாயியாருக்கு வந்த போகத்தான் கொண் டதுக்க, ஆனாலும் கடைபத்திரோடுதானே இந்த கடைகம் ஆடுதீக்க! பழையவாப்பா கீழ்க்..."

"உமக்குக் கல்யாணமாகாத ஒரு வயசுப் பெண் விட்டாலே இருந்தே அந்தக் கல்யா னத்தையும் ஏதோ கட்டிக் இல்லாமலாவது வந்தி விட்டாரே. அதைச் சொல்வதுக்க, அந்தக் கிணைக் குழைந்ததும் காலு வளியே வளியு இழுப்பது இல்லாதபடி கண்ண இருக்குது."

"எல்லாம் சரி. 'மருமகன்' என்று உங்கள் மனசிலே தீர்மானம் செய்தேயிரு, அவரைச் சாயியார் சொல்கிறபேல ஞானம்மாள் எத்திரத் தியே, புழுதிவியே படுக்க விடலாமா! பாவம், தெரிந்து பண் கட்டாண்டாலே யாதிடமோ தன் படுக்குக் காலு வேட்டதை கண் பார்த்தேன். சிவமோ பார்த்தேன்."

செய்தி, எதும்குக் குத்திது வரை சரி என்று குத்திற்று.

"இருக்கட்டும். என்ன விசியோட ஒரு பெண்ணைத் தொட்டு அடிச்சான். அந்தப் பாவம் தீர, வந்த பிறக்கும் வரை புழுதியும் வேணும். காணும் பழுதுதந்தி கைப்பிடுக்கினேன். மரணம் முப்பது ரூபாய் வீதம் ஆற மரணி துக்கு மருத்துக் கொண்காததாயேணும் என்று. கைப்பன் முறி முறிவீண்டு முறிக்கிடுகன்."

இவ்வாறு கூறி வெத்திக் கெடுப்பு கித்திரப் பச்சிணை சாய்பெயம்.

"விசாரம் வந்திருக்குப் பிடித்த விட்டாகவே: இனி கல்யாணம் வேண்டிய எடுத்துத் தீவன் கொடுவதுபடி தங்கக் கல்யாணத் தட்டி கீட்டி உங்கிணை மகன் கழுத்தியே கட்டி வைக்க வேண்டியதுதான்" என்று கூறித் கித்திரப் சங்கரம் பிச்சினார்.

சாய்பெயம் தமது பெருமையை எண்ணிக் கொண்டு ஜோராக கடை போட்டு விடு கொடுக்கி வந்த கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால்...

"அத்தே, அத்தே பூச்சாண்டி எங்கே அத்தே!" என்று குழைந்த வேட்டை.

"என்ன சொன்னோ! உம், சொல்து" என்று கிணையாட்டாய் பழுதுதந்தினார் தங்கம்.

"இப்போ! 'அம்மா' என்று சொல்துவேன். அம்மா அத்தே பூச்சாண்டியை எங்கே அத்தே! இப்போ, உம் அம்மா!" என்று சொன் னதைக் காலு குழைக்க வேட்டான் தங்கம். இதே சொற்கள் அப்போது தறவி காலிலும் கிழங்கும். கங்குது எருமிப் போன உடம்பியே இந்தச் சொற்கள் எத்திரையோ இப்படி டட்டக் கண் தத்த கால்களையே தளிக்க விட்டது. கிணையிப் போன மனசில் கவிவு பிறந்தது. கங்குது உணர்ந்திக் பகமமயிற் வேர் இதன் திறது. அவன் எத்திரையோ தெலாயித் தமைய சொற்கள் அவை. தங்கம் 'அம்மா'!

வேலிப் பக்கம் தான் வந்திருப்பதை இருக்கி கட்டியுள்ளது தறவி.

"அதோ பூச்சாண்டி, அம்மா!" என்றது குழைந்த.

காதி அகை எடுத்துக் கொண்டு, வேலிப் பக்கம் பார்த்தான். பூச்சாண்டியை பூக்கும் தறவிக்கே சொன்ன. அவன் கண்ணிலே கைவலம், கைவல பிறந்தது. தான் எண்ணிய எண்ணம் எத்திரை தவறு என்று திடுக்கிட்டான் முருகன்.

"என்ன பார்த்திரீர்கள்!" என்றுகேட்டான்.

"இப்போ..." என்று இழுத்தான்.

"காரண சொல்துகிறேன். எங்கள் 'அம்மா' என்று சொன்னதும் உங்களுக்குத் திணைப்பு..., சிவசினையு திணைப்பு--அதுதானே!" என்று கெடுப்ப போலப் பார்த்தான்.

"இப்போ, இதோ பணம் இருக்கிறது. குப்பது ரூபாய்!"

"இருக்கட்டும். சிவதங்கம்" என்று கூறிய வன் அவரையாக மாடிக்குப் போனார். ஏதோ ஒரு கட்டுக் காலுதான் எடுத்து வந்த அவன் முகத்தில் 'தொடுப்பென்று போட்டான்.

"இது என்ன?"

"பித்திதப் பாருக்கன், உங்கள் பாவம் தெரியும்."

"என் என்ன பாவம் செய்தேன்?"

"பாருக்கன்" என்று தங்கம் கருட்டி கித்தித்தது. முகவீர சிற்றத்தை சிவசினைய் கொண்டு வந்தது. அவன் கண்களும் கரத்தோடு பித்திதான். ஆமாம்! அவன் பாவத்தையே பணமும் எழுதிவிருந்தான். அத்திரையும் தங்கத்ததைக் காலு வந்த மாய்பிச்சின விட்டார் எழுதிய காலுதான். அதில் குரே பகவதி.

"காரண ஒரு பவம் கை கீட்டி அடித்தா னுமே இந்தப் பெண்ணை. அது கண்ணமலாக இருக்கதான் பெண் பிடிக்கவிக்கன்."

"கொண்டத பெண் வேண்டாம்."

"காலையிப் பெண் வேண்டாம்."

"இந்தப் பெண்ணை என் தங்கமே கட்டி தீர்க்க, பூச்சாண்டியே."

"இவளும் ஒரு பெண்தானா!" இவ்ளும் மேலே, மேலே என்னமோ கவிஷம்...படிக்கப் படிக்கத் திண பியரமாகக் கழன்றது. தங்கம் மறந்தான். தான் செய்த தவறு எத்திரை மகத் தவறு என்று சித்திரை கட்டிக் பிறித்தது.

சகலம்

பொன்னி தந்த செல்வம் !

தேவதூதர் போதனை
மிகவுடனாகத் தவறாத
வழித் தந்திருக்கின்றார்
திருநா. கருணாநிதி
"பொன்னியின் செல்
வன்" என்று தன்னத்
தன் வரும் கவி. சென்னை
நா. 12. 11. 1951. 12. 12.
திருநா. கருணாநிதி.

[illegible]

தமது சமீபத்தியக் கற்பனையிலும், பின்னணி வழங்கக்கூடிய ஒவ்வொரு காட்சியிலும்
பெயர்வாரம் சொன்ன சொந்த பார்த்து சமீபத்தியக் கவி அலங்காரம். அவருடைய
உணர்வுகளைக் கவந்த சில புத்தகப்பற்ற ஒவ்வொரு இடமே காணலாம்.

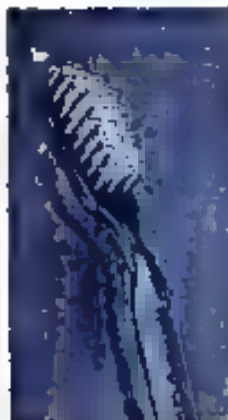

“புராணி மஸ்க் சோப், புராணி டால்க் பவுடர் இவை எடற்ற அழகு சாதனங்கள் என நான் அனுபவ பூர்வமாகக் கூறுகிறேன். இவை எருமத்திற்கு ஒரு நவ சௌந்தரியத்தையும் மனதுகாப்பையும் அளிப்பவை”.

—“சோகாட்” கஷத்திரம் சீமதி எஸ். ஜானகி

ச. Janaki.

புரன் வாய் சுத்தத்திற்காக தயாரிக்கப் பட்டது

- மிருதிகன் அகற்றப்பெற்ற ஸ்காலர் முடி கள்.
- அழகிய பிளாஸ்டிக் பிடிவில் நன்கு இணைக்கப்பட்ட முடிகள்.
- உங்கள் பற்களுக்குள்ள உருப்பெற்றது; கலப்பாக சுத்தம் செய்கிறது.
- மிருதுவான சுத்தி—பல்வின எணுமலை பாதிக்காது.
- மெதுவான முறையில் நறுகளை பலப் படுத்துகிறது.

அதிக பலனுடன்!

முகத்தில் முகப்பை சுத்தம் செய்கிறது. ஏதாவது வீடுதாக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

கால்கேட் நெலான் தே பிரஷ் மனிஷ்-நிடித்த உணர்ப்பு

93 இனிமையான தீன்பண்டம்

முகம், மூக்கு, கழுத்தை மத்தும், அதிகமான விட்டின் சுத்தக்கூடிய தயாரிப்பு பட்டது. ஜே. பி. மங்கராம் இன் கனெர்டி பட் பீஸ்கைகள் நெயர்சுரத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதால், மெதுவான அகற்றலுக்குத் தகுந்தது. ஜே. பி. மங்கராம் பீஸ்கைகளையும் எப்போதும் பாருங்கள்.

ஜே. பி. மங்கராம் & சோ., துவாசிவர்
பிளாட் நம்பர் : 35-37, தம்பு சென்ட்ரல் ரோடு, சென்னை
அலுவலகம்: 100001

கவனி செஞ்சுளத்தில் அவர்கள். இராமையில் ராஜாஜியோடு கொண்டிருந்த தொட்பு. கவனி அவர்களின் வாழ்க்கை உருவாவதில் பல விதத்திலும் காரணமாக இருந்தது. இதைக் கவனி அவர்கள் அனை மூன்றளவில் கலமாகச் சொல்வதுண்டு. இரே வகுநிற வட்டுவாயில் ராஜாஜியோடு தாம் பெற்ற இரண்டு அதுபவங்களைக் கூறுகிறார். மிகச் சிறு விஷயங்களையும் இருத்தமாகச் செய்யும் ராஜாஜியின் பண்புக்கும், அதை கலமாக எடுத்துச் சொல்லும் கவனியின் நிறைபுக்கும் இடத்துக் கட்டுரை ஒரு சுவை சாந்து. —சூகியி

என் ராஜாநாமா கவனி

கோத்திரி தயிற் கட்டிக் கத்துப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தக் காலத்தில் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரயாணம் செய்யும் காலத்தில், ஓர் இரட்டையை உட்கர் எடுத்துச் செல்லுதல் வழக்கம். காத்திரியுடன் சென்ற ராஜாஜியும் அப்படி ஓர் இரட்டை எடுத்துக் கொண்டு போனார். அப்போது என் திருப்புகில் கவி போர்டுக் கழிபயம் செய்து கொண்டிருந்தேன். ஆகவே, இரட்டை விஷயமாக எனக்கு என்னம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று ராஜாஜி என்னை ஓர். அப்படி அவர் என்னிடத்தில் தந்து விடப்பாது. இரட்டையுடன்தான் பற்றி எனக்கு என்னம் தெரியும்தான். அதைப் பற்றி ஒரு 'அழகன்' விவரம் எழுதக் கொடுத்திருந்ததாம், போகக் ராஜாஜி உடல் திருப்பியுடையுடைய எழுதியிருப்பேன்! ஆனால் அவர் அப்படி ஒன்றும் சொல்லாமல் அவருடைய இரட்டையுடன்தான் என்னைப் போனது. எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. காணும் 'ஆடும்' என்று தம்பமரக் குழிக் கொண்டேன். அக்கதையிலும் இரட்டைக்கு என்னைப் போனிருந்தேன் என்று ராஜாஜியிடம் என் குழிக் கொண்டதன் பற்றித் தந்து, என்

குடித்து விட்டன. ஆனால் அந்த காலமாய் போகிற இரட்டையின், என்னைப் பட வேண்டிய இரண்டு இடங்களிலும் மட்டும் ஒரு கோட்டு என்னைப் உட்பு பட்டியில்.

நிமிஷத்துக்கு கிரியை என் போய் அநிலாதி, கிபர்த்து விதவிதத்துப் போய், கையத்தில் பாகி பிடுக்கும் என்னெனைய இரட்டையின் தலைக் கொண்டாமா— என் தலைமேயே கொட்டிக் கொண்டு ஒரு கழிபாடிப் போய் கலகலம் செய்து விடாமல் என்று போகித்துக் கொண்டிருந்த போது. ஆர். அங்கு வந்த போகித்தார். இரட்டையை ஒரு மூன்றாயும், என்னை ஒரு மூன்றாயும் பார்த்துப் புண்பாடிப் பூகித்தார். என்னைப் போய் ஒரு துணி எடுத்துக் கொண்டு வந்து இரட்டையின் மேல் கிழிவிருந்த என்னைப்பத் துடைத்தார். பிறகு, கையத்தில் பாகிவிருந்த என்னெனைய என் பார்த்துப் பார்த்துப் கிழிவிடுமேயே, எப்படியோ சகி கர்த்தி அகிதும், தோல் கழித் தெரிவிக்கும் மட்டும் படுப்படியாக விட்டு விட்டார்!

பிறகு, அந்த என்னெனையக் கையத்தான் என் கையில் கொடுக்காமல்—கொடுத்தார் என்

வாழ்க்கையில் என் செய்தது கிடைப்பது. அதை மனிதரே இரட்டைக்கு என்னைப் போட என் குழித்தி செய்த பிறகு, வாழ்க்கை விஷயம் வேறுபுண்பாடி விட்டது; சகிபாசம் வரவில்லை கொள்ளாமல் மரிக்கிறதில் தயிரினேன். பிந்தாக அப்போதுதான் 'இராய்' கொட்டிக் கொள் கிருத்தியுடையாக, கொட்டை வடித்துக் கொள்ள மனம் வரவில்லை.

இரட்டைக்கு என்னைப் போடு கதைப் போய் இந்த உயிர்க் இரண்டு சிறுமையாக காலியம் உண்டு என்னும், அது எனக் குழித்ததற்கு விடைகொண்டு போனதுதான்.

இரட்டையின் இரண்டு இடங்களில் என்னைப் போட வேண்டும். சகிசை கழிதும் அக்க; கவிர் கழிதும் தோல் கவிருக்கத் தோல். ஆனால் என்னுடைய அதை மனிதரே குழித்திருப்பது பிறகு, அந்த இரட்டை குழிதும் என்னெனம் கலகலம் செய்திருந்தது! அந்த அதை பெல்லாய் என்னெனையில் குழிதி விடுகிறது! என் வேண்டி, துணி மணிகன் அதைப்படி என்னைப்

கவி மொழி

சாதாரணமாக வாழ்க்கையில் வேலைப் பட்டியை கிழித்திருந்தால் கவி கலகலத்தாக் கவிருக்கிறான். என் பார்த்தும் வேலை உயர்த்துக்குப் பின்பும் மருமேளம் ஒன்றிருக்கிற தென்பாது மருத்து விடுகிறோம். ஆகவே கலகலத்தின் மேலே கிழித்து கருந் துரைத்திரைகளும், உயிர்த்த இளைகள் மனிதனும், குழைபு கலகலத்தும் என் கன்னிக் படுகின்றன. ஆனால் இராய் பார்ப்பின் அடியில் உயர் கவிதையும் கருகலையும் என் அறிவிக்கிற. திரைத்திரை என் பார்த்துப் பழி வகுநி மனிதனின் பற்றி கவிக்கு என்னக் தெரியும் என்று கிழித்திருக்கும். உன்னமையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் குழிவிடமற்ற வேலைப் பட்டியை அப்போதான் கவித்துத் தெரிந்தது. அப்போது உயர் கவித்திடுகியோக்கிக் குழிதும். ஆகவே பார்த்தும், கிரேத குரேதகிகள், இப்ப துன்பங்கள்—இவை ஒன்றும் கவிக்குத் தெரியாது. —மகாவி. சி. ஏ. சி. கவி.

தலைவர் ராஜாஜி, உள்நி நிரு ரா. நெடுஞ்ஜெயரத்தி, அகில மாவேஜிஸ்
கூடாட்டி நிரு சாஸனம்—பத்து ஆண்டுக்களுக்கு முன் எடுத்த படம்

விபரீதம் வருமோ என்ற பயத்தோடு தாமோ
கொண்டு போய் வைத்த விட்டுத் திரும்பி
வந்தார். சாவதானமாய் உட்காந்த துய்
தாந்தத் தொடங்கினார்!

இந்த காலம், அகாலது ராஜாஜியிடம்
காள் காரியதரிசி வேலை பார்த்த காலம், சில
சமயம் அவருடன் ரயில் பிரவாகம் செல்ப
வேண்டி யிருக்கும். அப்போது ஒரு கார்
கடந்த தாமதமான சம்பவம் என்னுடைய வாழ்ந்
தையெல்லாம் மாற்றி அமைத்த விட்டது என்று
துணிக்து சொல்லலாம்.

ரயில் 'வோடக்' என்று இரண்டு ஆட்டம்
ஆடி கிற்றதும் துங்கிக் கொண்டு குத்தகை
தாக்கீதாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்திருந்
தேன். கால்கள் இறங்க வேண்டிய சமயம்
துக்கைக் கட்டுவதில் வந்திருந்தது. ராஜாஜி
யும் அப்போதுதான் எழுந்த தாமத படுக்கை
வைக் கருட்ட ஆய்ந்தார்.

அதன் பார்த்து காணும் படுக்கையைக்
கருட்ட ஆய்ந்தேன். அதைக் கட்டுவதற்கு
ஒரு வயிறு வைத்திருந்தேன். படுக்கையைக்
கருட்டி அதனடியில் கவிந்தறவிட முயற்சி
போது, படுக்கை முழுதும் அவிந்த விழுந்
தது. பிறகு படுக்கைக்கும் எனக்கும் ஒரு
பெரிய மய புத்தம் ஆய்ந்ததது. தலை
பிணைபை உட்கா நினைத்தால் மூக்காலம்
வெளிவிக் வந்த விழுந்தது. அதைத் தவிர்த்து
விட்டுப் பார்த்தால், துப்பட்டி எப்படியோ
வெளியிலே வந்த விடக்கிறது. என்னவந்தா
யும் மறுபடியும் வைத்துக் கருட்டி விட்டுப்

பார்த்தால் கவிந்தறக் காலமே காலமும்!
துப்பட்டி கவிந்தறவும் பார்த்து அகழ்த்துக்
கொண்டு படுக்கைக்கும் போய் விட்டது.
துப்பட்டி மறுபடி வெளியில் யாரால்
கவிந்தற மட்டும் எழுப்பத்தகுள் எனக்கு
மூக்கை வாய்க்கிப் போய் விட்டது!

மறுபடி படுக்கை கட்டத் தொடங்கி
கொள், ஒது வார்த்தையில் சொல்வினேன்!
அவசரத்தில் எம்மால் காலி யாரிவிடுவதற்குப்
படுக்கையைப் கவிந்தறவும் போன்ற வஞ்ச
கத் துரோக வஞ்சகங்கள் ஒன்றுமே இல்லை!
என்னவென்றாலோ சொந்த பார்த்தேன்.
படுக்கையை அந்தக் கவிந்தற கட்டவே மாட்
டுடன் எங்கேயு.

இதற்குள்மே 'காட்டு' விசில் அடித்து விட்
டான். ராஜாஜி தாமத படுக்கையைக் கட்டி
அதையும் மற்ற கால்களையும் கீழே இறக்கி
விட்டு எங்கேய் பார்த்தார். மனமே வென்ற
வந்த கவிந்திருந்த கவிந்தறப் படுக்கைக்
கொண்டு, அதை ஒரு வாய்க்கு வாய்க்கி, ஒரு
இழுப்பு இழுத்துப் படுக்கையைக் கட்டி
கட்டப் போட்டார். அப்படியே அந்த
கால்களில் ஒட்டிவித்தால் என்ன விபத்து
கொடுமோ என்னமோ என்று பயத்து, தாமோ
துக்கிக் கொண்டு போய் வெளியில் போய்
பார்த்தல் போட்டார்!

இதை யெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு
தாக்கல் ரயிலில் இருந்தவர்கள், எனக்கு
மனம் போய் விட்டது. கொஞ்ச காலம்
கொல்லாம் என்னுடைய காரியதரிசி பதவி
வாயை ராஜாஜிமே சொல்லி விட்டேன்!

அற்புதமான பலன்கள்!

—81-12-54ல் வெளியான போனம் விவரம்—

வருகும் ஒத்துக்கு இவ்வுயர்
செய்யப்பட்ட ரூ. 1000/-க்கு

முழு ஆயுள் ரூ. 18
எண்டோமென்ட் ரூ. 15

**இன்னும் கூடுதலான
விதெய்களுக்கு உத்தரவாதம்**

★

**மதிப்பீடு செய்த
ஆக்கவரி குறிப்பிடுவதாவது:**

".....மிக ஆச்சரியகரமான பலன்களைத்
தெளிவுற எடுத்துக் காட்டுகிறது....."

".....உமது கம்பெனியின் பாலிஸீதார்க்கள்
வருங்காலத்தில் பிரீமியமாகச் செலுத்தி
மிச்சப் படுத்தும் துணைகளுக்கு இன்னும்
கூடுதலான பலன்களை மிச்சயமாக அடை
வார்கள் என்று என் நம்புகிறேன்....."

★

**இந்தியன்
மெர்க்கண்டைல்
இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிட்.**

**14, நிக்கோல் ரோடு
பல்லார்ட் எஸ்டேட், பம்பாய்-1**

★

கிளை ஆபீஸ்கள்:

327, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை
15/57, பெரிய கடைத் தெரு, கையாழத்தூர்
8510/1/1, ராஷ்டிரபதி ரோடு, (விங்ஸ்டே)
ஸ்ரீபவன், சிக்கந்தரராயாத்த (மெட்ராஸ்)

அநுமகரத்வஜா

**ஷட்குண மகரத்வஜா
சக்தி வாய்த்தது**

கத்தமான ஷட்குணத் தங்கத்
தினூல் மிகவும் சிறிய அளவில்
ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்த
தாக உயர்ந்த முறையில்
தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாத்
திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருத்
டுகிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிக
வும் சுலபம். மற்ற மகரத்வஜை
களை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

000

14 மாத்திரைகள் ஒரு புட்டியில்
இருக்கின்றன. (7 முழு அளவுகள்)

000

மெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா - பம்பாய் - கான்பூர்

சென்னை ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்
ஆர். ஏம். கெனடர் & கம்பெனி
59, பந்தர் தெரு : சென்னை-1

ஆதிர ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்
சத்ய நாராயண பார்மசி
குமாரி தெரு, விஜயவாடா-1 & விஜயநகரம்

வட இந்திய

பஞ்சாபுக்குச் சென்றதும் எவ்வளவுபட உணர்ச்சியில் அடங்காத ஒரு நாபம் பொங்கி எழுந்தது. சீக்கியர்கள் எப்போதும் பரி! அவர்கள் எந்த நோக்கத்தைச் சேர்த்தவர்கள்! எம் இப்படிச் சீக்கியர்கள் கொள்ளிச் சென்று வருகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள என் இருதாம் துடித்தது. பஞ்சாபில் இந்த மோதலைய எதிர்த்துக் கொள்ளிச் செல்லும் அவர்களைப் பார்த்த ஒரு குரல் அழ வேண்டுமென்று நோக்கியது.

"எதிர்த இந்தியாவில் வேறு எந்த பாகத் ததயும்விட பஞ்சாப்தான் எந்ததையோ வறினெக் ஸ்ரீமேதி வருகிறது. அதற்கு என் இப்படித் தயை சேய்மீதர்கள்! அதனால் தான் என் அடையும் உணர்வு என்ன!" என்று அந்தச் சீக்கியர்களைப் பார்த்த ஒரு வார்த்தை கேட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு என் மனமார்த்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆகா உண்டாவிறது.

சீக்கியர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் கொஞ்ச வயதிற்கு முன்பு வரையில் எந்த விதமான விவாதமும் இடப்படாது. அது எதிர்த்துக் குப் சீக்கியர்கள் உண்டாகி வளர்க்கிறதும் தாரும். இதன் காரணத்தால் நான் என்ரு அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் பஞ்சாபின் அரசியல் சீக்கியத்தைக் கொஞ்சம் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

பஞ்சாப், பெய்க, இமாச்சல் பிரதேசம் என்னும் இரண்டு மொழி வழங்கும் பிரதேசங்கள். பிதாவாவி எழுத்தின் உள்ள இந்தியும், குருகுமி எழுத்தின் உள்ள பஞ்சாபியும் தான் அங்கு வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் படிப்பதற்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் மொழி உருது. சிபாலத்தவர்களில் வழங்கும் மொழியும் உருதுதான். அங்கு பிரபலமாக இருக்கும் தின வார்ப்பத்திரிகைகள் எல்லாம் உருதில் பத்திரிகைகள் தான்.

சீக்கியர்கள் தங்களுக்குச் சீக்கிய்தான் வேண்டுமே, அரசியல் மொழி பஞ்சாபியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கொள்ளிச் சென்று வருகிறார்கள். சென்ற ஐந்தாம் மாநாடு இருபத்திரண்டாம் நேதி வரையில் பஞ்சாபில் இருக்கும்போது சீக்கிய்தான் கொள்ளியும், இந்த எதிர்ப்பு இப்போதும் உச்ச நிலையில் இருக்கிறது. அது எப்போதோடு உச்சம் எட்டாவதும் சீக்கியர்கள் எவது செயல்பாட்டிற்குத்தான், ஐராவதம் சீக்கியர்கள் "கதையில் இருக்கிறார்கள். பரிக்குவிட வேண்டாம் "பஞ்சாபி குயா" போலுந்தான், குயா என்னும் எல்லாதான் என்று போலும். அதாவது பஞ்சாப் எல்லாதான் வேண்டுமென்ற உருதுதான் எங்கும் கேட்டது. இதைப்போதான் சீக்கிய்தான் கொள்ளிச் சென்று கொள்ளுகிறார்கள்.

சீக்கியர்களுக்கு பஞ்சாப் என்னதான் தான் முக்கியமாக இருக்கிறது. அதையும் மொதலாய் வைத்து மக்களையே "சீக்கியர்கள்" என்று அழைக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் 1947ம் ஆண்டில் ஒரு மாநாடு நடப்பது. பஞ்சாபைப் பஞ்சாப் பிரச்சினை அடிப்படையில் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்தது. ஐக்கிய நாடுகளின்

சீக்கியர்களும்

மாமாபெய்

ஆற ஜில்லாக்கள் ஒரு பகுதி. அங்கு
அதிபாசன மக்கள் பஞ்சாயதி பெயர்
வந்ததால் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்

பஞ்சாயதி மொழியில் கவி போதிக்க ஏற்
பாடு செய்தனர். வங்கு ஜில்லாக்கள்
கொண்ட அப்பாசனம் இங்கொரு பகுதி
யால் பிரித்த அங்கு இத்தியைக் கவி
போதிக்கும் பண்புரைச் செய்தனர்.

ஆனால் அந்த வகுப்பினரது குறைந்த
பட்சம் பத்து மாணவர்கள் வேறு மொழி
வைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால் அந்த
கூடம் சர்க்கார் வாதி செய்து கொடுத்தனர்.
சீக்கியர்கள் தங்கள் மொழியான பஞ்சாயதி
வைப் படிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இத்தகைய
இத்தியைப் பரிக் ஆரம்பித்தனர்.

அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள மொழியில்
இயக்கியவர்களுள் பானை உருத்ததால்.
அதனால் பன் உருத்தவைப் பரீந்து வந்த
னர். இதை பறித்த பஞ்சாய் சர்க்கார்
இந்துப் பள்ளி ஆக்கினதிலுக் உருத்த
வும், ஆக்கியவரும் இருந்த இடத்தில் மேலிய
மொழியான இத்தியை இருக்கும் என்று
அறிக்கை வெளியிட்டு விட்டனர்.

பஞ்சாய் சர்க்கார் வாரியாஸ்பகம்மும்,
உபரித்தி மன்றங்களிலும் இத்தி பானை
வைத்தால் உபயோகித்து வருகின்றனர்.

பஞ்சாய் சர்க்கார் இத்தியுடன் பஞ்சாயதி
வைவும் செய்து வந்தது வருவதற்கு
எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ததால் இருத்
திருக்கள். இத்தியிலும் அங்குள்ள மக்கள்
இருக்க அங்குள்ள நிகழ்ந்த இத்தி.

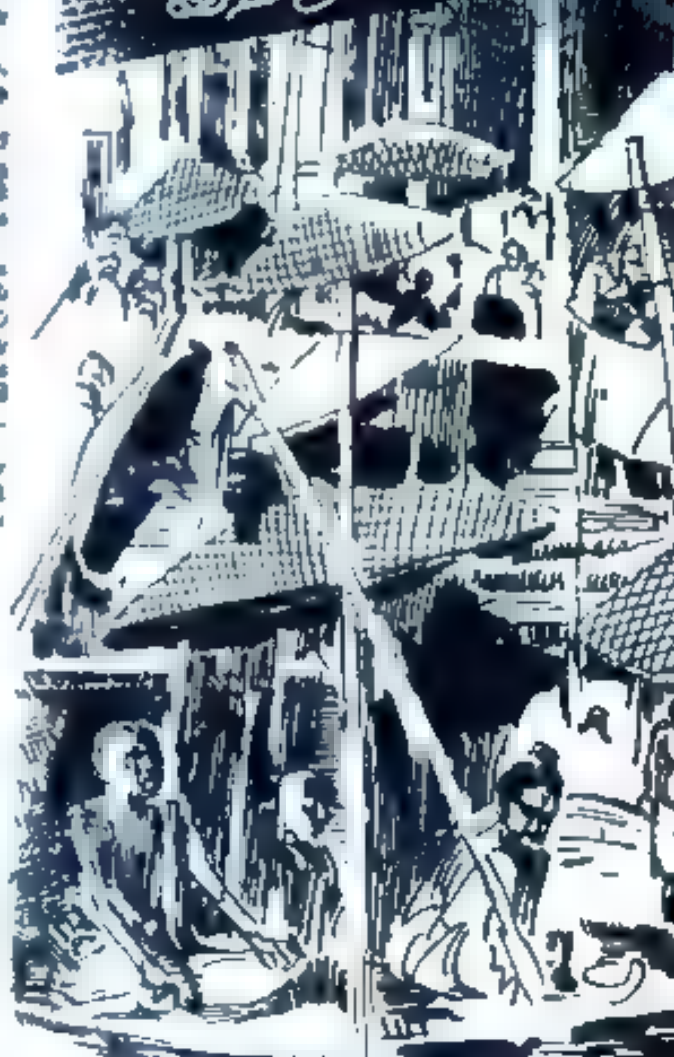
பஞ்சாயதி சாநாயாபாசன எல்லா மக்களும்
பஞ்சாயதிபையும், இத்தியையும் தங்க
யில் இல்லாமல் போகிறார்கள். எழுதப்
படிக்க வரும்போதுதான் தவிர வந்த
விடுகிறது. சீக்கியர்கள் கொள்ள அங்கு
மாண்துடன் பள்ளிக்கூடத்தில் இத்தி
வுடன் பஞ்சாயதிபையும் கட்டாயப் படை
மாள் செய்து விட்டனர்.

பஞ்சாயதிபை விரும்பாத இத்தகைய
"இது அரிபாஸம்" என்று குறுகுறுக்கி
கின்றனர். சீக்கியர்களோ "பள்ளிக்கூடம்
வையில் குறுகுறு பழத்தின் பஞ்சாயதி
வைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்
என்று சொல்லவேண்டாம் வேறும்
என்று தடைப்பி. இது சர்க்கார் அறிக்கை
வையில் இருக்கிறதை ஒரேய் வடை
குறைவில் தவிராஸ்பகமில்லை." என்று
குறைப்படுகின்றனர்.

பஞ்சாயதி உள்ள பல ஜில்லாக்களில்
சீக்கியர்கள் அங்கும் இருக்கின்றனர்.
அந்த ஜில்லாக்கள் விலாபி செய்த
தந்தால் 'சீக்கியர்கள்' அங்கு
வேண்டும் என்று மாட்டி தாராங்கு
நிலைமையில் உள்ளவர்கள் வந்தி வரு
கின்றனர். ஒரு ஜில்லா பங்குக்குக்
கொடுத்தாலும் போதும், அதை
வங்கம் ஆளுகை என்று ஒரேயிடு

இந்துக்களும்

பகிரதன்

**உங்களுடைய தேக ஆரோக்கியத்தை
ப்ளிட் எப்படி பாதுகாக்கின்றது**

மனோபா, அடாபுர்ட், காரா முதலிய
பல விவசாயிகள்க் கொண்டுள்ளும் பூக்களை இது கொண்டுள்ளது

புதிதில் தனிப்பட்ட ஒரு ஒரு பூச்சியைப் கொடுத்துப் பருத்தல், அல்லது பதிலாக பூச்சியைக் கொடுத்துப் பருத்தலான ஒரு முயற்சி மேலாதிக்கமாகும். இத்தகைய இயக்குதல்கள் ஊழியர்களைக் கவனிப்பதற்குத் தயையின் கீழேயும் அங்குள்ளதரவுப் பெறுதலுக்காக அருவிகளிலும், இத்தகைய உத்தரையான செய்முறைமுறையே புதிதில் சீக்கக் கருக்கக் கருப பூச்சியைக் கொடுத்துப் பருத்த ஊழியரையே கீழேயும் சாதிப்பார்க்குதலும், சீக்கப்பார்க்குதலும் ஆகும்.

புதிதில் பருத்தலுக்குத் தீர்வுக் காணப்படும்படிப் பிராணிகளுக்குத் சீக்கக் கீழ் கீழாக, இத்தகைய ஒரு கருக் காண்குதல்—இது கருக்கப் பருத்தல்படுதல் பருத் தருப் கருக்கல்படுதல் ஆகியவையாகும்.

இது கைவந்தரவேந்தர் சேகரநாடு என
நிற்கும்—வி.சு. நாயக பூதேவநாதர
வால் சேகரநாடு

[illegible]

2 தனது சொந்தத்தில் குடியேறு
அல்லாதது அனைத்து மக்களின்
சொந்தமே

தமிழ் தொழில்நுட்ப அமைதிப் படை அங்கத்தினர்
புதிதாக உருவாக்கப்படும் விவற்றைத் தவிர்த்து, கிடை
தமிழ் உருவாக்கத்திற்கு உதவித் தரும் பாதைக்கு
உதவித் தரும் போலீஸார், உதவித் தரும் முயற்சிக்குப்பற்றித்
தெரிந்ததால் தமிழ் தொழில்நுட்ப அமைதிப் படை

சிவப்பு, வெள்ளை, நீல நிறமும்
கொண்ட டிஸ்கனில் கிடைக்கும்

മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സിനിമകൾ

(வெள்ளை அச்சுத்தலை தாவித் திரை துப்பு வரையறுக்கப்படும் உத)

பாங்க் ஆப் மதுரை லிமிடெட்

கதாரிதம்: 1943

தலைமை ஆர்பீம்: மதுரை

கிளையம்:

புதுச்சேரி, கோயம்புத்தூர், சென்னை

★

சேவியல் பாங்க் கணக்குகள்

சேவியல் பாங்க் கணக்குகள் ரூ. 500 அளவு மேலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். வருஷத்திற்கு 3% வட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. பாங்கிலிருந்து கொடுக்கப்படும் செக்டுகள் மூலம் பணம் திரும்பப் பெறலாம். வாரத்திற்கு அதிக பட்சம் ரூ. 1000/- பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பி. எம். கிளாசிக்
வாங்கலி

உலக மார்க்
அசல் ஷுன்முகம்
பட்டணம்
பொடி

100 வருஷ
கனகக்
மேனாக
பிரக்யாதி
பெற்றது

ORIGINAL SHUNMUGAM
SNUFF (ESTD-1839) CO.
POST BOX 140 MADRAS-1

வரையும் செய்து வைத்தனர். இந்த கமிட்டி தர்பீன் பஞ்சாயத் தீவிரம் இருக்கின்றனர். இவர்கள் சென்னைகாரர்கள் இந்த கமிட்டி ஆண்டவாரியத் மிகுந்த செல்வப் பித்திரை காடி, வேண்டிய சென்னைகாரர்கள் கட வரையும் வாங்கி வந்தனர்.

சென்னைக்குப் போகும் பெரிய பட்டினங்களைப் பெற்றனர். சாதுவந்தியம் அவர்களுக்கு என்ன சென்னைக்கு இருந்தது. என்ன உத்தியோகங்கள் தாராளமாகக் கிடைத்து வந்தன.

மேலும் எத்திரியம் பெற்ற பிறகு அங்கு ஸ்திரீதர் குழியு வந்து விட்டது. அதனால் ஸ்திரீதர்கள் ஏராளமாகப் பணத்தைச் செலவழித்து இந்த "பஞ்சாயதி குழு" கெட்டுப்போய் விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

யார் இந்த சேவியர்கள்?

இந்தக் கணக்கும் சேவியர்களுக்கும் அதிக வித்தியாசமே கிடையாது. சேவியர்கள் தங்கள் மதத் தலைவரான குருவாங்கை ராமனார் அவதாரம் என்றதால் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள். குருவாங்கை உபதேசம், இந்த மதத் தலைவரான ராமனார்தான், சீர்தரல் ஆகியவர்களின் உபதேசங்கள் எல்லாம் சேவியர்களுக்கிடம் மத துறையின் 'சீர்தரல்' பிம் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

சேவியர்களுக்கு கிரே வர்பாடுகிடையாது. ஆனால் 'சீர்தரல்' என்ற மதத் துறைக்குத் தங்கள் உட்கம் சென்று, அதில் சென்னைப் பெற்றதை எதற்குப் போட்டு, சீர்தரல் சீர்தரல் வேண்டியவர்களுக்கு உட்கம் தலைவரான அவதாரம் புலக சென்னைதான், துபதீப கமிட்டியினர் எல்லாம் உட்கமின்றனர்.

அங்குள்ள இந்தக் கணக்குவாங்கைக்குப் போய் சீர்தரல் சேவியர் வரையிலும்தம், சேவியர்கள் இந்த ஆய்வுகளுக்கு வந்து கிரே வர்பாடு சென்னைதான் சாதாரண மாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றனர்.

இதனால் அசியம் இந்தக் குடும்பத்தி் சென்னை சேவியர்கள் இருப்பதற்கும், இது எப்படிச் சேவியராகிறது என்று கேள்விக்குறித் தலைவராக இருக்கிறதல்லவா!

இந்தக் குடும்பத்தி் வரையிலாவது அடிக்கடி குழக்கம் பிறந்து தங்காய்க் இறந்து போகட்டே இருந்தாக், அந்த இறந்து குடும்பத்தத் தம் ஒரு பிராந்திய சென்னை கொள்வார். "ஆண்டவரே!" அடுத்த எங்குப் பிறக்கும் குழக்கத்தைச் சேவிய குடும்பத்தி்மேல். குழக்கத்தைச் செய்பாத்தி" என்ற வேண்டுக் கொள்வார்.

இவ்வாறு பிராந்திய சென்னை கொண்ட பிறகு ஒரு இறந்து தங்குக்குப் பிறக்கும் குழக்கத்தை இறந்து போவார்க் இருப்பதால் மேலும் குழக்கத்தைப் பிறந்து வரக்கூடிய வருகிறது என்ற அழக்தமான எம்பிக்கை அங்கு இறந்து இருக்கிறது. 'எம்ப் குலு சென்னை' அல்லவா?

இந்தக் குழக்கத்தைச் சேவியர்களுக்கும் மதத் உட்கமின்றார் மூப்பது சீர்தரத்துக்குக் குடித்து விடுகிறது. பிறகு அந்தச் சேவியர் இந்தக் குடும்பத்தி்மேல் வரக்கூடிய வருகிறது.

சேவியர்-இந்த ஆய்வு மனம் கடைபிடுவதும் சரிய சாதாரணம். இதற்குச் சடங்கு

செய்வதில் சேகெய்களாகும் இத்தகையன்களும் வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் இவற்றைப் போன தங்கள் மூதாதையர்களுக்குச் சேகெய்கள் திடு கொடுக்க மாட்டார்கள்.

இவ்வொரு சேகெய்க்கும் முகவியை மதச் சிந்தனைகள் ஈடுது. பிறந்த வானிலிருந்து எடுக்காத தாடியும் சினைவும், சினைவை யாரி முடியும் மரச் சீப்பு, வெள்ளை ஆடை, வையின் இருப்பு வளையல், இடையில் வால் இவைகள் தான் சேகெயர் என்பதற்கு வேண்டிய முகவியை மதச் சிந்தனைகள். இவற்றைச் சாதாரணமாகப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கையில் அணிவதும் இரும்பு வளையல் என்ற வுடன் அதைப் பற்றி அங்கு கேள்விப்பட்டது சினைவுக்கு வருகிறது.

ஒரு அணுக்கூட பெருத அந்த வளையல் ஒரு சமயத்தில் பத்து ரூபாய்க்கும் பதிகித்து ரூபாய்க்கும் கூடக் கிடைக்கக்கூடியவை.

இந்து முஸ்லிம் சமையலின் போது முஸ்லிம்கள் இவற்றைக் கண்டிருந்த தப்பி ஒடுவதற்காக இம்மாதிரி இரும்பு வளையல்களை லாங்கிக் கையில் அணிந்து கொண்டு உயிர் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்.

இப்படி எத்தனை எத்தனையோ மனித உயிர்களைக் காப்பாற்றியதாம்.

பஞ்சாபியர்கள் கல்ல உடற்கட்டுடன் மெலி அழகும் உள்வார்கள். பெண்மணிகள் மூத்ததை மறைத்துக் கொள்வார்கள்.

தான் பஞ்சாபியில் சினை அல்லவா சினைவல் சினைவல் பாரிக்க வில்லை, கம் கண்டனில் தடுக்கி விழுந்தால் ஒரு சினை அல்லவா சினைவல், பன் பன்வென்று சினைக் கண்ணாடிக்குடன் பிசினிக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா! பஞ்சாபியில் சினை அல்லவா சினைவல் அபூவம் என்றதால் சொக்ய வெண்டும். அதனால்தான் தன்னைக் கொடுக்க வைத்துக் கொள்ள விருப்பும் சேகெயர்கள் பஞ்சாபியில் இருக்க முடியவில்லையோ என்று சேகெய்கள் ஏற்படுகிறது.

தாடியையும் தலை முடியையும் காப்பதற்குக் கொள்ளச் சேகெயர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் ஈரத்தையை வெள்ளை பார்த்தால் தான் புரிந்து கொள்ள முடியும்! ஒரு காளில் குறைந்தது மூன்று மணி நேரமாவது தாடிக்கும், தலை முடிக்கும் அவர்கள் செய்வதில் பார்த்தால் எவ்வளவு நிகையாவது.

தாடியை எடுத்து விட்டுக் கொடுப்பது வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சேகெயர்களைப் பார்த்து இதர சேகெயர்கள் நோவி செய்கிறார்கள். "இவர்கள் என்ன சேகெய்! ஏதோ பெயருக்குச் சேகெயன். அவ்வளவுதான்!" என்றெல்லாம் கையாண்டி பண்ணுகிறார்கள்.

ராஜாவதிலும், சேகெயர் உத்தியோகத்திலும் உள்ள சேகெயர்களில் பெரும்பாலோர் இப்பொழுது தாடி இவ்வளவுதான் தன்னை 'ஹ்'மென்று கொடுப்பது வைத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

பிரிட்டிஷர்கள் கண்ணெதில் மதப் பற்றுள்ள சேகெயருக்கு மட்டுமே சேகெயர் உத்தியோகம் கிடைத்து வந்தது. மதப் பற்றுள்ளவர்களுக்கு ராஜாவதில் கல்ல சேகெயர்க்கு இருந்தது. மதப் பற்று நீவற்ற சேகெயர்களுக்கு என்று தனி ராஜாவமே கொடுத்துக் கொளையப் படுத்தி வந்தார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள்.

அழகு மிக்க

உங்கள்

தோற்றத்

திற்கு

அவசிய

மானது...

போஷ்வா தயாரித்துள்ள

வாசனை நிரவியம்

**ஈவினிங்
கின் பார்ஸ்
BOURJOIS**

மற்றும் வானிலிங் கீரம்

கோல்ட் கீரம் - ப்ரிலியன்டைன்

ரோஸ் சூயில் - ரோஸ் கீரம்

பு.க. சிவசுப்பிரமணியம் :

ஓரியண்டல் மர்க்கண்டைஸ் எஜன்ஸி,
88-9, அரமங்கனாத்த தெரு, சென்னை - 1

அதனுல் சீக்கியர்கள் எல்லாரும் தாடிவீதும், தலை முடிவீதும் அந்தக் காலம் செலுத்தி வந்தனர். இப்பொழுது நிலைமை மாறிவிட்டது. இப்போது இருப்பதற்குச் சந்திர இக்கியானில் இடமிக்கிய பகவாஸ்! அதனுதான் "பஞ்சாப் சூயா" மொத்தம் செய்து வருகின்றனர்.

சீக்கியர்கள் தங்கள் மதத்தை உயிரைப் போல் வெளித்துப் போற்றி வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய அவர்கள் "சீக்கியர்கள்" இப்படித்தான் கூட்டு விருகிஞ்சுவோ என்று சிவக்க வேண்டி இருக்கிறது.

விவேகவந்தர் அவர்தான் உலகத்தில் உள்ள எல்லா மதங்களும் உடிவிர்த்த இடத்திலே இருந்த மதம் மட்டும்தான் தனித்துக் கின்றது. உலக மதங்கள் எல்லாவற்றையுமே இந்த மதம் தனக்கே விடுமோ என்று கூட விவேகவந்தர் அவர்தான் இருந்த இந்த அநேக உலக மதவாதிகள் பலரும் அளவுக்கு இந்த மதம் உயிர்த்து வந்தது.

அப்போதுப்பட்ட எல்லாவற்ற இருந்த மத வாதிகள் எழுந்திரத்தில் சீக்கிய மதம் கிறிஸ்தவ அல்லவா, இருக்கும் இடம் தெரியாமல் கிறிஸ்தவ வரும். அப்படி அவர்கள் தனிவாச சிவக் வேண்டியோரும் "பஞ்சாப் சூயா" வேண்டியவர்கள் என்று அவர்களை பஞ்சாபில் பிராரம் செய்கின்றனர்.

இவ்வாறுமே "சீக்கியர்கள்" மொத்தம் செய்து வந்தாலும் ஒரு வகையில் சீக்கிய மதத் தனிவாச இத்த ஈட்டுக்கு வகை வேண்டி செய்திருக்கிறார்கள். வேறொருவர உதவிக்கே விட்ட இத்தியல்வாச சீக்கியத் தனிவாச புத்தவாசம் பெறச் செய்திருக்கிறார்கள்.

தான். சீக்கிய மதத் தனிவாசம் சீக்கிய தொண்டர்கள் இத்தவாசம்மே மதம் பற்றி யிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இத்த மதத்துக்கு விவோதவாச அந்தக் காலத்தில் வளர்ந்த வந்த மத மாற்றவாசத் தீவிர வகையில் வேண்டுமோ அல்லது எதிர்த்து வேண்டுமோ செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு குத்தவாசம் ஏற்பட்டால், புராதன இத்தக் வேரில்விடப் புராதனதாரணம் செய்து சீக்கியத்துவத்திலும் சித்தவதவாசம்மே.

மதஞ்சு பக்கத்தில் இத்தவாசம்—சீக்கியர்கள் இத்தியம் புத்தவாசம் பெற்ற வளர்ந்த வந்தது. அவர்கள் இத்தவாசம் அறிவு மெக்கமபுடன் இத்த—சீக்கியர் உத்தொழில் செய்து வளர்ந்த துறையிலும் வேண்டி ஒவ்வொன்றும் ஏற்பட்டு வந்தது.

சீக்கியத் தனிவாசத்துக்குமே புத்த பெற்ற வத்தியவாச தனிவாசம் பற்றிக் கோரிய பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சீக்கிய குத்தவாசத் தெப்பவாச சீக்கியவாசம் இத்தவாசத்துக்கு ஆதரவாக வேண்டுமோ சித்த இத்த பெற்ற மதவாச விடவாச வேண்டிவந்தது. அவருடைய சீக்கிய வேண்டிவந்தது. பாரத மதா பெற்ற சித்த தனிவாசம் ஒவ்வொரு கோவில்களில் அவர்கள் அவர் சித்திருத்த தாரணம் புத்தவாசம் மதா அவர்களுக்கு சித்த இத்தவாசம் சீக்கியர்கள் புத்த வத்தியவாச வத்தியவாச விவாதி வருகிறது. சீக்கிய மதத் தனிவாசம் ஒரு கோவில்களில் அவர்களுக்கு சித்தவாசம் ஆதரவாக சித்த சித்தவாசம் பற்றிக் தெப்பவாச வேண்டிவந்தது அவர்களுக்கு சித்தவாசம் புத்தவாசம் செய்திருக்கிறார்கள். (தொடரும்)

அகல் மொழி

தொடர் கதை

இந்த அத்தியாயத்தை எழுதுவதற்கு மிகவும் தயக்கமாக இருக்கிறது. மனம் வேதனப்படுகிறது. கையும் உடைகிறது. என்னும் எழுதியை ஆவென்றும். கதைகள் மூட்டை வேண்டிய உதவி ஒன்று இருக்கிறதல்லவா!

பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாகக் கதை எழுதுவதில் இந்த ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆசிரியருக்கு சித்த வர்களுக்கும் கதைகள் உத்தியை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். மேலே இப்படித்தான் உதவி வேண்டும் என்று வருதுகிறார்கள். கதை யின் மூடிய இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று மூடிய விட்டுகிறார்கள். கதாவாசம் இத்தவாசம் உதவிவந்தது மெய்யும், கதாவாசம் இத்தவாசம் ஆ வேண்டும் என்று மெய்யும் வத்தியத்திலிருக்கிறார்கள். கதாவாசத்துக்குத் தனிவாச விவாதி வேண்டும் என்று மெய்யும் அவர்களுக்குப் பட்டவாசம் உதவி வேண்டும் என்று மெய்யும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இப்படியே ஒவ்வொரு பத்திரிகையில் மூடியும் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அப்பிரியம் கொண்டுவிடுகிறார்கள்.

ஆனால் கதை ஆசிரியர்—ஒவ்வொருவரும் தொடர் கதை எழுதும் ஆசிரியர்—பெரிய தயக்கவத்தியில் அப்பாட்டுக் கொள்கிறார்கள். கதாபத்திரிகைகளுக்கு உத்தியவாசம் சித்திருத்த மூடிய உத்தியவாசம் உதவிவாச அவ்வாச வர்களுக்கின் விருப்பத்தை வேண்டி மாற்றச் செய்யவாச கதை கதாவாசம் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. எத்தனையு உத்தியவாசம் சித்திருத்தவாசம் கதை எழுதுவதற்கும் பட்டிப்பதற்கும் எத்தனையு மன வருத்தம் தருவாச விருத்தவாசம் உதவிவாச உதவிவாச கொள்கி விடுவாச கதை ஆசிரியருடைய தயக்கம் உதவிவாசம் ஆகுமல்லவா!

இப்போது இவ்வாசம் சித்த பிரியம் போடுவதற்குக் காரணம் என்ன வேண்டிவந்த வர்களைக் கவித்திருத்திருப்பார்கள். மேலே வருவதை எழுதுவதற்குத் தயக்கத்தான் காரணம். ஆனால் எத்தனை கோவில்கள் தயக்கமும், தனிவாசம்மே மூடியும்!

—அகல் மொழி

RIISING SUN BRAND

சூரியன் மார்க்கு

உயர்ந்த ரக **மைதா** (கோதுமை மாவு)

சூஜி (ரவை) - **ஆட்டா** மாவு

தயாரிப்பவர்கள் :

செஞ்சுரி பிளவர் மில்ஸ் லிமிடெட்,
இத்தியாயில் முதன்மைவான கியூமாடிக் மில்

மானேஜிங் ரஜஸ்ட்ரர்கள் :

சௌந்தரராஜன் & கம்பெனி லிமிடெட்,

221, கோலிந்தப்ப காயக்கன் தெரு. மதராஸ்-1

போன். 4165

தயாராக பெட்க 1958

தந்தி: MATHOORAN

உங்கள்து தொடர்ந்த அன்பும் ஆதரவும் எங்களுக்கு உற்சாகமும்,
ஊக்கமும் தந்து எங்கள் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்
பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் துண்டிவிடுக்கின்றன என்பதை
உன்றிபுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

EP

ஓ.கே.வனஸ்பதி

ருசிகரமான உணவுகள் தயாரிக்க ஏற்றது, ஏன் தெரியுமா ?

- அதிகமான போஷாக்குச் சக்தி அளிப்பதற்காக ஒவ்வொரு அவுன்ஸ் ஓ. கே. வனஸ்பதியிலும் 700 I. U. வைட்டமின் 'A' சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.
- ஓ. கே. வனஸ்பதி 'ஏர்-ஸ்டட் லீவர் லிட்' பங்களிப்பாகச் செய்யப்படுகிறது. இதனால் கடைசி அவுன்ஸ் வரை 'ஓ. கே.' வனஸ்பதி புதுமை கெடாமலும், குகாதாரமாகவும் இருக்கிறது.
- ஓ. கே. வனஸ்பதி கெடுதல் எதுவும் செய்யாத உணவுத் தயாரிப்பு சாதனம். என்னென்றால் அது நயம் தாவா என்னெனயிலிருந்து குகாதாரமரண முறையில் தயாரிக்கப்படுகிறது.
- காலியானதும், ஏர்-ஸ்டட் ஓ. கே. லீவர் லிட் பங்களிப்பை, உங்கள் அடுப்பங்களில் குகாதாரமான முறையில் சாமிளக்கைப் பத்திரப்படுத்தி வைக்க உபயோகிப்புகள்.

1, 2, 5, & 10 பவுண்டு பிள்களில் இப்பொழுது கிடைக்கிறது.

சுத்தமான உணவுகள்

தி ஈஸ்ட் ஏஷியாடிக் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட், மதராஸ்.

1935ம் ஆண்டில் கல்வி கெடுக்காமலாத்தி அவர்கள் உதகமண்டலத்தில் ராமகிருஷ்ண ஆசிரமத்தில் பத்து நாட்கள் தங்கி விருந்தார். புதல்வி ஆசாதிக்கு அப்பொழுது மூன்று வயது. உதகமண்டலத்திலிருந்து மிக்க பிரிபத்துடன் தந்தை புதல்விக்கு எழுதிய கடிதங்களில் ஒன்று கீழே பிரசுரமாகிறது. தந்தையின் வாஞ்சை தயங்குவதோடு ஒரு குழந்தைக்கு 'எப்படி விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதையும் இந்தக் கடிதத்திலே தெரிவாகக் காண்கிறோம். —ஆர்.பி.

பூஷ்பக் காட்சி

பிரியமன் குழந்தை ஆசாதிக்கு அகல ஆசைவாதம்.

இனிமேல் உங்களை விட்டுவிட்டு நான் எப்போது வெளியூருக்குப் போனாலும், உனக்குக் கடிதம் எழுதுவது என்று நினைத்திருக்கிறேன், நான் எழுதும் கடிதங்கள் நீ மிதித்து விடாமல் ஐக்கிரகதபாய் வைத்திருக்க வேண்டும். உனக்கு வயதான பிறகு மறுபடி வரவித்துப் பார்த்தால் கவரால்யமா விருக்குமல்லவா?

ரயில்வே ஸ்டேஷனில் நான் உங்களை விட்டுப் பிரிந்த பிறகு, உங்களை போல் ரயில் ஏறினேன். அங்கே எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்குக் காது கொஞ்சம் மந்தம். ஆகையால் அவருடன் பேசுவது கொஞ்சம் கஷ்டமா விருந்தது. சேக்கிழத்திலேயே மேலே ஏறிப் படுத்துக் கொண்டேன். நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாயோ, தூக்கிப் போய்விட்டாயோ இல்லையோ என்று யோசித்துக் கொண்டே நான் தூக்கிப் போய் விட்டேன்.

காலையில் போதஜார் ஸ்டேஷன் வந்த பிறகுதான் விழித்துக் கொண்டேன். அங்கே பல தேய்த்துவிட்டு, நோட்டஸில் இட்டி, நோதா, காப்பி எல்லாம் காப்பிட்டேன். நீயும் அந்த சமயம் பாக் குடித்துக் கொண்டிருப்பாய் என்று நினைத்தேன்.

ரயில் ஒன்பது மணிக்கு மேட்டுப் பாண்டியம் ஸ்டேஷனை அடைந்தது. அங்கே இறங்கி, மலைமேல் போவதற்கென்று இலாகாச் செப்திருந்த சின்ன ரயில் வண்டியில் ஏறித் கொண்டேன்.

ரயில் மலைமேல் ஏற ஆரம்பித்தது. இரண்டு பக்கமும் நீலநய வனத்திற்குள் காட்டுச் செடிகளில் சின்னச் சின்னப் பூக்கள் ஏராளமாகப் பூப்பித்திருந்தன. ஒரு பூ, காதில் உன்னுடைய அம்மா போட்டுக் கொள்ளும் தோட்டைப் போல் இருந்தது. இதில் பூ வட்சம் வட்சமாய்ப் பூத்திருந்தது. சில பூக்கள் இரத்தினம் போல் சிவப்பாயும், சில பட்டை நீலத்த கக்கள் போல் சிவப்பாயும், இன்னும் சில கந்தா நீலமாயும் இருந்தன.

சில இடங்களில் அழகான வெள்ளைப் பூக்கள் பூத்த செடிகள் இருந்தன. அப் புதம் பலா மரங்கள். மிளகனில் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பலாப் பழங்கள் தொங்கின. அவைகளைப் பார்த்தால் நீ ரோம்ப ஆச்சரிப்ப் பட்டிருப்பாய்.

ஒர் இடத்தில் 'கிரீச்' என்ற சத்தம் கேட்டது. அங்கே என்ன வென்று பார்த்தேன். காட்டுச் செடிகளுக்கு மத்தியில் ஒரு குாய்கு இருந்தது. அது என்னைப் பார்த்து, "என் கிரீசெதி ஆசாதினை ஏன் அழைத்துக் கொண்டு வரவில்லை?" என்று கேட்டது. "ஆசாதி சின்னக் குழந்தை தானே? அவளுக்கு ஊட்டியின் குளிர் இந்த வறையும் பொறுக்காது. அடுத்த வறையும் பெரியவனாய்ப் போய்விடுவான். அப்போது முடிந்தால் அழைத்து வருகிறேன்" என்று சொன்னேன். குாய்க்கு, "சரிதான், அடுத்த வறையாவது கட்டாயம் அழைத்து வா!" என்று சொல்லி விட்டு ஓடி விட்டது.

சில இடங்களில் பட்டுப் பூச்சிகள் ஏராளமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றின் நெருக்க வித விதமான வர்ணங்களில் இருந்தன. இருபது வர்ணங்கள் நான் எண்ணினேன். "ஆசாதி இப்போது இங்கே இருந்தால், அந்தப் பட்டுப் பூச்சிகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்வான்" என்று என்னிடம் கொண்டேன்.

இன்னும் சில இடங்களில் மலைமேல் விருந்து தண்ணீர் என என வென்றும் சொடசொட வென்றும் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பெய்வாய் ரயில் நீலக் கூடாதா, சிவஞாய் சத்து இறங்கி அந்தத் தண்ணீரைக் கவரால் அகிந்து விட்டுப் போகலாமே என்று எனக்குக் கூடத் தோன்றிற்று. நீயாவிருந்தால், அங்கிருந்து வரவே மாட்டேன் என்று சொல்வாய்.

ரயில் வளைந்து வளைந்து கமரால் துயர் வீசும் அடி உயரம் செங்குத்தாக மேலே

தமது குடும்பம் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து உபதயனம்
செய்த வங்கிக்குப் பேராளியாக வங்கி இருக்கிறதற்கு

பொறித்து. கூலர் கட்டெழுத்துக்குப்
பிறகு, கொஞ்ச தூரம் சம தரைவிலும்
கொஞ்ச தூரம் மலையிலும் ஏறியும் செல்வ
ிறது. வில்லிபுத்தூர் என்னும் கட்டெழுத்துக்குச்
சம்பந்தம் ஒரு மரத்தைப் பார்த்தேன்.
அதில் இங்கனே பிங்கு. நீல சிறமான
பூக்களே அடர்த்தியாகியிருந்தன. அதைப்
பார்த்தால் நீ குதிக்கத் தொடங்கிவிடுவாய்.

கூலருக்குப் பிறகு காற்று ஜில்லாவை
விசைத் தொடங்கி விட்டது. வெயில் அடித்
தாலும் அது உடம்பில் உறைக்கவே
யில்லை. மலிப் பிரதேசங்களில் உபரப்
போகப் போகக் குளிர் அதிகமாகும். ஐஸை
கூடக் கையால் தொட முடியாதபடி பனிக்
கட்டியைப் போல் ஜில்லாவை இருக்கும்.

மத்தியானம் 12 மணிக்கு பன்னியில்
கட்டெழுத்தில் இறங்கி மேலும் பன்னு
மான மலிச் சாலைகள் கடந்து சுமார் ஒரு
மைல் தூரத்திலிருந்து ஸ்ரீராம இருவரும்
ஆசிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தேன். கொஞ்
சும்படக் கண்புத் தொன்ற வில்லை...

இங்கே தபால் பன்னி
ரண்டு மணிக்கே எடுத்து
விடுவதற்கு ஸாதலாக
உனக்கு நீந்திற் கடி
தம் எழுத முடிய வில்லை.

கேற்று மத்தியானம்
சாப்பிட்டு விட்டு
இரண்டு மணி நேரம்
தூங்கினேன். சாப்பிடு
காலம் இரண்டு மைல்
கேட்டுதேன். இரத்தினி
ஒன்பதரை மணிக்குப்
படுத்தவுடன் தூங்கிப்
பொய் விட்டேன். காலை
யில் எழு மணிக்குத்தான்
எழுந்திருக்கேன். இங்கே
ரொம்ப கன்றாய்த்
தூக்கம் வருகிறது. இவ்
வளவு நான் தூக்கி
நேரம்ப காலமாகிறது.

பொன தடவை, எட்டு
வருஷங்களுக்கு முந்தி
நான் இங்கு வந்திருந்த
போது எவ்வளவு குளிர்
இருந்ததோ, அவ்வளவு
இப்போதில்லை. அதனால்
வசிப்பதற்கு அதிக
சௌகரியமாகியிருக்கிறது.
ஆனாலும் இங்கே எவ்
வளவு குளிரா யிருக்கிற
தென்பது சொன்னால்
பட்டணத்தில் உள்ள
உள்ளும் தெரிந்த
கொள்ள முடியாது.
தனரையில் காலை வைத்
தால் ஜில்லா என்ருது.

தலைக்குத் தடவிக் கொள்ளத் தேவ்கா
பெண்ணைப் கொண்டு வந்தேனல்லவா?
அது கெட்டியால் உறைத்து போய்
விட்டது. வெகு நேரம் வெயிலில் வைத்த
தில் கொஞ்சம் உருகிறது.

இந்த ஊரில் எல்லாவற்றையும் விடப்
பெரிய ஆசிரமம் புஷ்பங்கந்தாம். உன்னை
அங்கே இரண்டு தடவை பூக்காட்டி
பார்க்க அழைத்துப் போனேனல்லவா?
அந்த மாதிரி பூக்காட்டி இங்கே ஒவ்வொரு
பங்களைவிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.
இங்கே ஸ்ரீராம இருவரும் ஆசிரமத்தைச்
சுற்றிவரும்படியாக அழகான பூச்சோடிகள்,
சேத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்திருக்கும் பல
வகைப் பூக்களுடன் வளர்க்கிறார்களென்றன.

இப்படிக்கு

உன் பிரியமுள்ள அப்பா,

உதகமண்டலம்

2-5-1935

பி. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்

விற்பனையை தூரீதமாக்கும்!

தமிழகத்தில், இந்தியாவில், உலகத் தரத்தில் எந்தெந்த இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்து அதன்படி செயல்பட வேண்டும் என்பது, இந்த ஆய்வு நோக்கம். இதில் உபயோகிக்கப்படும், அது எவ்வளவு தூரம் உபயோகித்திருக்கிறது, அந்தந்த இடத்தில் எவ்வளவு தூரம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அறியும் முறை. அந்தந்த இடத்தில் எவ்வளவு தூரம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அறியும் முறை.

[illegible]

James Earl Ray (1924–1998) was an American criminal who was convicted of the assassination of Dr. Martin Luther King Jr. in 1968. He was sentenced to death by hanging, but his sentence was later commuted to life imprisonment. Ray was executed by hanging on April 14, 1998, at the Missouri State Penitentiary in Jefferson City, Missouri.

**புராதனப்பெருங்குடி
சொல்லப்புகோன்
பிரதீபம்**

100-443894-1

എറണാകുളം സർവ്വകലാശാല

தி திருவாங்கூர் கோயான்ஸ் லியமிடெட்

பாட்டில் செயலாக்கம், திருவாரூர்-கொச்சி.
கொச்சி ஆர்டர்: பதினாட்டில் இத்தகைய இடம் ஏதாவது, மதுரை-
காவேரிக் கரையில் உள் அமைந்த 2 அல்லது (திருவாரூர்) இடம்.

மாநாட்டின் விடயக்கேள்விகள் :

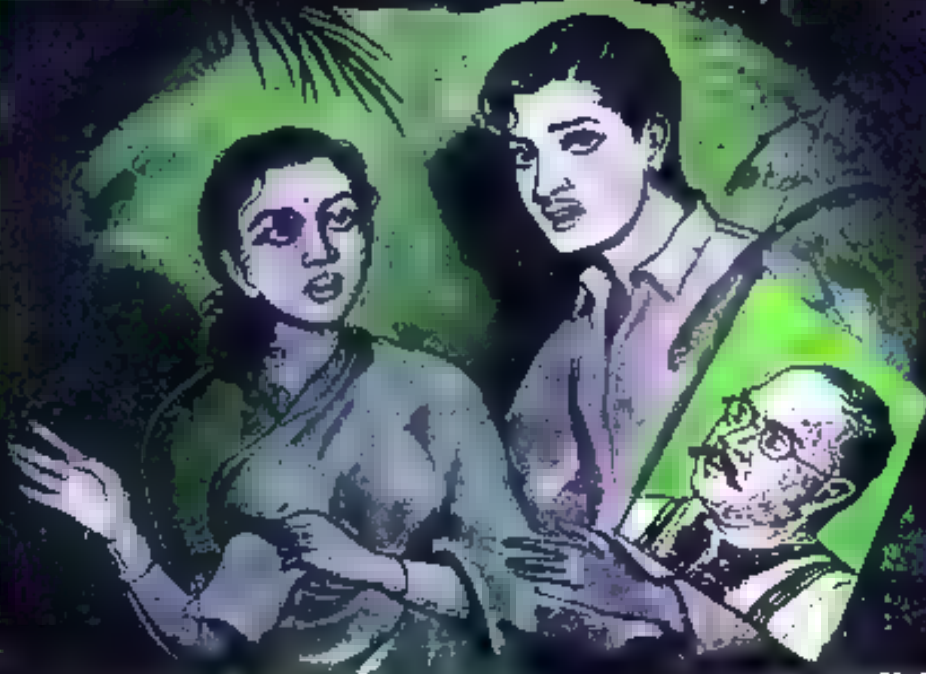
செய்தல் : 27. பத்திரிகைகள், 27. பத்திரிகைகள், 27. பத்திரிகைகள்-1
(இது அட்டை : மதுரை, சென்னை, கோவை, கரையோரம்)

பெருகலையுள் ஈட்டாடிவெந்து ஈன் :

மேயுந் து. கப்பலன்று அன்று சந்தி, பர்தமே, பெங்களுர்

பேராசிரியர் கஸ்கி மலர்

அமரதாரா

அத்தியாயம் 14

விந்தை மனிதர்!

குதித்த உருவம் நேரே எவ்வாறு மூர்த்தியை நோக்கி வந்தது. விளக்கின் ஒளி அந்த உருவத்தின் முகத்தில் பட்டதும், எங்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. அந்த உருவம் முகமுடி அணித்திருந்தது. நான் அந்த வயதில் முடிமுடி அணிந்த திருடர்களைப் பற்றிய கதைகள் கூடப் படித்ததில்லை. "என்ன ஆகப் போகிறது? என்ன ஆகப் போகிறது?" என்று என் இதயத்தின் ஒய்வொரு துடிப்பும் கேட்டது. அந்த மனிதர் மேலிருந்து என் கண்ணை அகற்றவே முடியவில்லை. உடலின் விவரிக்க முடியாத ஒரு பரபரப்பு உண்டாயிற்று.

நான் ஆச்சரியமும், திகைப்பும், பயமும் சேர்ந்த ஒரு நிலையில் அந்த விந்தை மனிதர்

எவ்வாறு மூர்த்தியின் அருகில் நிதானமாக நடந்து வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

எவ்வாறு மூர்த்திக்கு ஒரு கறு குரத்தில் அவர் வந்ததும் நின்றார். "நான் வந்து விட்டேன். என் உடம்பில் உயிர் இருக்கும் வரையில் நீ இத்தமாதிரி துஷ் கிருத்தியங்கள் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன். எங்கே இருந்தாலும் வந்து விடுவேன். இது குர்பகமிருக்கட்டும்" என்றார்.

எவ்வாறு மூர்த்தி பதில் பேசவே இல்லை. எங்கு என் அருகில் போனமையா நின்று கொண்டிருந்தது கூட மறந்து போய்

விட்டது. அத்தப் புதிய மனிதரின் பேச்சு என் மனத்தைக் கொண்டி கொண்டு விட்டது.

புத்திரன்

புது மனிதர் தொடர்ந்தார்: “உத்தராமியின் பிள்ளையை இத்தமாதிரி ஏதாவது செய்வாய் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். என்னை ஏமாற்றி ஒரு காரியமும் தீ செய்ய முடியாது” என்று சொல்லும்போது, சோமைமயா பாய்த்து மூன்றால் சென்றான். சாட்டையைய ஒங்கி அத்தப் புதிய மனிதர்மீது விசினான். நான் கவனிப்போய் விட்டேன். ஆனால் என்ன அதிசயம்? அத்த மனிதருக்கு மத்திரம் தெரியும்போலிருக்கிறது. அத்தச் சாட்டைக் கயிறு அவரை நெருங்கியபோது எரகவமாக அதைத் தம் கைப்பால் பிடித்துக் கொண்டார். உடனே அதைக் கையில் ஒரு சுற்றுச் சுற்றிக் கொண்டு ஒரு கண்டு கண்டினார். அதில் என்ன தத்திரம் இருந்ததோ? சோமைமயா ஒரு மூலையில் போய்

விழுந்தான். அத்தச் சாட்டையைச் சரிவாகப் பிடித்துக் கொண்டு சோமைமயாவின் அருகில் ஓடினார் அத்த முகமூடி மனிதர். ஒங்கியும் விட்டார். பிறகு அதை அவன்மீது எறித்து விட்டு, “உன்னை எதற்கு நான் அடிக்கவேண்டும்? எப்படியாவது தாசமாப்பி போ” என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பினார்.

அவர் திரும்பியதும் நான் “ஐயோ” என்று கத்தி விட்டேன். சோமைமயா சாட்டையை எடுத்து மறுமடியும் ஒங்கி விட்டான். பைசென்று சப்தம் போட்டது. முகமூடி மனிதரின் மீது அடி விழுந்ததோ ஓர்ஓயோ தெரியவில்லை. அத்த இடத்தில் இருந்த ஒரே ஒரு மங்கலான விளக்கின் வெளிச்சத்தில் ஒன்றும் சரிவாகத் தெரியவில்லை. இரண்டுபேரும் அடித்துக் கொண்டார்கள்.

அத்தின் தோம் தின்று கொண்டிருந்த சகவாழ்த்தி அப்போது இருவரும் கண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்த இடத்துக்கு ஓடினார். புதிய மனிதரை அவரும் தாக்கினார். சோமைமயா தன் கையிலிருந்த சாட்டையை ஒங்க முடியாதபடி முகமூடி மனிதர் அவன் கையை முறுக்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது சகவாழ்த்தி அவர் மீது பாய்வே, புதிய மனிதர் சோமைமயாவின் முகத்தை நோக்கி ஒங்கி ஒரு குத்து விட்டார். சோமைமயா கீழே விழுந்தான்.

இரண்டு பேரும் சற்றுதோம் துவத்த வுத்தம் செய்தார்கள். என் கண்களே சாட்டையின் மீதே இருந்தது. புதிய மனிதர் சகவாழ்த்தியையும் கீழே தள்ளி விட்டார். அவர் மீது உட்காத்தது கொண்டு தலையைப் பிடித்துத் தரையில் ஒரு தடவை முட்டினார்.

“ரங்கா! அங்கே கிடக்கும் துணியை எடு” என்று உத்தராய் போட்டார் அத்த முகமூடி மனிதர்.

எனக்கு இன்னொரு தடவை துக்கி வாரிப் போட்டது! “என் பெயர் இத்த மனிதருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று யோசித்துக் கொண்டே கீழே கிடந்த சகவாழ்த்தியின் மேல் வேண்டிய எடுத்துக் கொடுத்தேன்.

அத்தத் துணியால் சகவாழ்த்தியின் கைகளாக கட்டிவிட்டுத் தன் கையிலிருந்த இன்னொரு துணியால் வையை அழுத்திக் கட்டிவிட்டு எழுந்தார் அத்த முகமூடி மனிதர்.

பிறகு என்னைப் பார்த்து “வா. ரங்கா!” என்று கூறிவிட்டு முற்றத்தில் கிடந்த ஒரு புதிய பையைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். அவர் குதித்த போது அதைப் போட்டிருக்கவேண்டும். பிறகு மேலது மீதுறந்த விளக்கை அலைத்துவிட்டு வாசற்பக்கம் உதவையத் திறந்தார். நாய்கள் இருவரும் வெளியே வந்ததும் தெருவை இரண்டு பக்கமும் திரும்பிப் பார்த்தார். ஒருவரும் கண்களுக்குத் தென்படவில்லை. பிறகு சத்திரவின் மங்கலான ஒளியில் அத்த இடம் களவு உடகம் போலிருந்தது.

உடனே அவர் வாசற்பக்கையைச் சாத்தி தாதாங்கியைப் போட்டார். பிறகு ஒரு விசித்திரமான காரியம் செய்தார். நான் அணிந்து கொண்டிருந்த முகமூடியைக் கழற்றிப் பையில் வைத்து விட்டு, ஒரு மீளாளை எடுத்து ஒட்ட வைத்துக் கொண்டார். ஒரு துண்டை எடுத்துத் தரிப்பாயைக் கட்டிக் கொண்டார். நான் அதை என் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டே இருந்திராவிட்டால் என்னைக் காத்தனர் அவர்களும் என்பதை

ஒப்புக்கொண்டிருக்கவே மாட்டேன். அப்படி அவர் தோற்றம் அடியோடு மாறிப் போய் விட்டது.

தான் வியத்து கொண்டு நிதப் தைப் பார்த்துவிட்டு அந்தப் புதிய மனிதர், என் கையைத் தம் வலிய கரத்தால் பிடித்துக் கொண்டார்.

"என்னுடன் வருகிறாயா துரை? பயமாக இல்லையே!" என்று கேட்டார்.

"இல்லை! பயமாகவே இல்லை!" என்றேன்.

"உங்களை எனக்கு அதனாதான் சொல்லப் பிடிக்கிறது. நீ சகவாழ்ந்தறிவிடம் பயிற்சலாமல் பேசினாய் பார். அதனால் உன் மீது என் பிள்ளையைப் போல் காத்தா ஏற்படுகிறது. உன்னாடி கைய எறித்தாயே? தன்குத்தையைப் பார்த்து எறித்

திருக்கக் கூடாது? அவன்மன்னடையை உடைத் திருக்கலாம். உனக்கு மாக் காய் அடித்து வழக்கமில்லைபோல் இருக்கிறது. நீதான் காதுப் பிள்ளை ஆவிற்றே! உனக் கேப்படி. இதெல்லாம் தெரியப் போகிறது. ஆனால் தான் நினைத்த மாறி? அவ்வளவு பயத்தால் கொள்ளி இல்லை நீ. துணிச்சலான பையன் தான்" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார்.

"உங்களுக்கு என்னைப் பற்றி எப்படித் தெரியும்? நீங்கள் யார்? தான் உங்களைப் பார்த்து

சுமையிடுமே

தமிழ் இக்கிரேயர்" என்று இரண்டு முத்து வெங்கடையா நானும் வேட்டோம். நாங்கள் சகலாஸுத்தியின் வீடு இருந்த தெருவையே நான்மிக் கொண் டிருந்தோம். அந்தத் தெருவிக் சகலா ஸுத்தியின் வீடுதான் கடைசியில் இருந்தது. அவர் வீட்டுக்கு கடைபக் கத்தில் மாத்தோப்பும், இடதுபக்கத்தில் பாழ்மணியும் இருந்தன. பாழ்மணிக் கு அடுத்த வீட்டின் யாரும் இல்லை. எந் தி லும் வீடு கிடையாது. ஆகவே அவர் வீட்டின் என்ன நடந்ததானும் வெளியே தெரிய வழியில்லை.

முடிவு மனிதர் ..... இக்கி, மிகை மனிதர், என் கொள்கைக்கு உடனே பதில் சொடுக்கவில்லை. வெள்ளமடை நடந்து வந்ததர். இன்னொரு தெரு நான்கும் வரை போய்க்கிடை. எனக்கும் மறுபடி யும் வேட்டி பயமாக இருந்தது. இரவு மணி பத்துக்குமேல் இருக்காது. சோமம் ஆஸ்படியார் வெளியில் யாரும் நட மாடிக்லை. ஒன்றிரண்டு வண்டிக் காசிகள் மட்டும் எக்லைத் தான்மிக் கொண்டு செல்லுகள்.

எங்கள் வீட்டுக்கு வரும் வழியில் ஒரு இறுப்ப மாத் தோப்பு உண்டு. அந்த இடத்துக்கு வந்ததும் அவர், "தம்பி இத்தத் தோப்புக்குள்ளே போய் உட்காத்தது சந்து தோம் பேசொம் வர்!" என்று கூப்பிட்டார்.

எனக்கு முதலில் தயக்கமாக இருத் தது. ஆனாலும் அவருடைய குரலிக் தோனித்த பரீயின் காரணமாகத் ததரியம் எற்பட்டது.

"ஓ!" என்றேன்.

இருவரும் இறுப்பையத் தோப்புக்குள் புதுத்து சென்று ஒரு மாத்தடியில் போய் உட்காத்தோம்.

அவர் தோண்டையக் கிணத்துக் கொண்டார். "சங்கதார! தான் யார் என்று கேட்டார். அதைப் பற்றிப் பின் னும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்போது உங்கியப் பற்றி எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்டாயே, அதற்குப் பதில் சொல்லி விடுகிறேன். உன் அப்பா கத்தாரி உங்கியப் பற்றி என்னிடம் சொல்லி விடுகிறார்."

"அப்பாவா?"

"ஆமாம் சங்க! உன் அப்பாதான். தங்கள் இருவரும் சிறையில் ஒன்றாக இருத்தோம்."

"அப்படியானால் அப்பா என் உக் கெண்டு வரவில்லை?"

கொன். அப்பாவும் நானும் சேர்ந்து தான் புறப்பட்டோம். ஆனால் விதி வேறு விதமாக இருந்து விட்டது. நாங்கள் புறப்பட்ட வேளையே என்னமோ தெரியவில்லை. அவருக்கு தக்க அடிபட்டு விட்டது. அவர் பிழைப்பது துன்பம் என்று என்னு டிறேன். இனிமேல் நீ என்னைத்தான் உன் அப்பாவாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?" என்று.

என் தலையில் பேரடி விழுந்தது போலிருந்தது. போலிக் கொண்டு வந்த மீய்மக்களை என்னும் அடக்க முடியவில்லை. தான் விடுத்து விடுத்து அழுவதைக் கண்ட அந்தப் புதிய மனிதர், என் கடைக் இரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு, "சங்கதார! நீ தோம்பத் ததரியாரி என்று நினைத் தோன். நீ இப்படிச் சோமையையேயல் அழகாரமா? உங்கிய விட உகைத்தில் எத்தனையோ பேர் கட்டப் பட்டிருக் கிறார்கள். இன்னும் கட்டப்படு கிறார்கள். அதை நினைத்துக் கொண்டு திடமாக இருக்க வேண்டும்" என்று.

அவருடைய வர்த்தகதலையில் என்ன மத்திர சத்தி இருத்ததோ தெரியவில்லை. அக்கது அவருடைய காதல்தான் அந்த சத்தி இருத்ததோ! உடனேயே எனக்கு ஆறுதல் உண்டாயிற்று. என் கண்ணீர் நின்று.

ஆனால் அம்மா? அவருடைய தலை என்ன என்னதை என்னும் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. அப்பா சிறைப்பட்டார் என்பதைக் கேட்ட போதே அப்படித் துடித்துப் போனவன் அவர் துன்பாகியவன் உடம்பட்டார் என்பதைக் கேட்டார் என்ன சொல்வான்?

"ஐயோ! தான் அம்மாவிடம் இதை எப்படிச் சொல்லுவேன்!" என்று கூறி யோன். மறுபடியும் துயரம் என் தோண்டையை அடைந்தது.

அவர் என்னைத் தெற்றினார். "சங்க தார! நடந்தது நடந்து விட்டது. உன் அப்பாவும் நானும் இந்த ஏழ் மாநல் களாக இன்னாரியலாம் பழகினோம். ஆனால் அவர் அடிபட்டுக் குற்றவியாகக் கிடக்கும்போது தான் மனத்தைக் கல் கைகிக் கொண்டு ஒடிவருவது தெரீத் தது. நானும் அங்கே தயக்கி நின்றுருத் தாக் என்னையும் கட்டுக் கொன்றிருப் பார்கள். உங்கியும் உன் அம்மாவை யும் கப்பாத்தர யாரும் இக்களமக் போவிடுகிறிருப்பார்கள். கத்தாரியிக்கு உங்களை தான் கப்பாற்றுவதாக் வர்க் குக் கொடுத்தேன். அதை என்றேன் தும் நினைவேற்றினேன். இப்போது

உங்களுடைய சருமத்தை
அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும்
வைத்துக்கொள்ள இந்த சுலப
மான இரவு-பகல் சரும மாது
காப்பு உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டிங் கோல்டு க்ரீமையும்
பாண்டிங் வானிஷிங் க்ரீமையும்
சேர்த்து உபயோகிப்பதனால்
உங்களுடைய துபத்தக அழகு
வெளிப்படுகிறது

விருத்திதன்மையும் உத்தரத்தையுமளிக்க ஒரு
இரவுகளை க்ரீம்: க்ரீமில் படுக்கப் போகுமுன்
சொழுமையான பாண்டிங் கோல்டு க்ரீம் உபயோ
கிக்கவும். சில கோல்டு க்ரீமில் இது உங்கள் சருமத்
திற்கு புத்துணர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது—இயற்
சுவையான எண்ணெய்க்கு அகித்த வரட்டியைப்
அகற்றி உங்கள் சருமத்தின் வேலைத்தையும்
சுண்புமையும் சிறக்கச் செய்கிறது.
பாண்டிங் கோல்டு க்ரீம் ஒரு ஆரக்கமமான உத்தி
கிப்பு சாதனமேயும்த சிறவில் கடித்தல்
கொள்ளவும், உங்கள் சருமத்திற்குள் எண்ணுக்
குத் தேன்படாத தயாராகக் பெரிதானவை
தடுத்து உங்கள் சருமத்தை வளக்கின்றதும்
அழகுடனாகிடுகச் செய்கிறது.

பாதுகாப்பிற்கும், சோதனைப்படுத்தலுக்கும்
ஒருபக்கத்தோக்ரீம்: பரிசுப்பெயரானதாயினாலு
மான வானிஷிங் க்ரீம் ஒரு நேர்த்தியான
எண்ணப் பூக்க பாக்க சோதனை உங்கள் சோதனை
பத்தக அழைப்படுத்திடுகிறது. இதன் எண்ணெய்
பாதுகாப்புத்தகமும், கடிப்புகள் சருமத்தின்
வானியானது, வேலைத்தன்மையுடையதாய்த
முதலியவற்றின் தாக்குதலிலிருந்து காப்பாற்றி
கொள்கிறது. அவையுடைய சுவையான சரு
மத்தின் தயாராகத்திப் படித்து சேர்த்துக்கொள்ளும்.
இக்கிரீம் அனை எண்ணெய் சருமத்திற்கும்,
பாண்டிங் வானிஷிங் க்ரீம் ஒரு துணைப்படுத்தும்
ஆக்கிய சாதனம்.

பாண்டிங்

கோல்டு க்ரீம்
வானிஷிங் க்ரீம்

அழகிய தங்கமையின் எங்கிலும்பவர்களைவிடும்
தங்கள் சோதனைப்படுத்திடுக இக்கமையான
இருகிரீம் பாதுகாப்புகளைய தங்கியுள்ளனர்.
அவர்கள் உதாரணத்தையே தங்கியும் பிற்
பத்துக்கள்—இரவில் பாண்டிங் கோல்டு க்ரீ
மையும் பகலில் பாண்டிங் வானிஷிங் க்ரீமும்
வும் உபயோகியுங்கள். உங்கள் பிரதானமான
—அழகிய வரத்தகத்தகங்களுக்கு தங்கியே
குதாரணமடைகின்ற.

நான் சொல்வதற்கு நீ செப்பவேண்டும். செய்கிறாயா?" என்று கேட்டார்.

"செய்கிறேன்" என்றேன்.

"சிறையிலிருந்து இரண்டு நாட்களில் தகவல் வரும். நான் தேந்திரவு நம்பி வந்தேன். நான் இங்கே வருவேன் என்று போலீஸார் எதிர்பார்த்து என்னை இங்கே போடக்கூடும். ஆகையால் நான் இங்கே இருப்பது ஆபத்து. அதையும் கவனமுட்கி வேறு இப்போது தகவல் கொடுத்து விடுவார். பின்னர் வேறு விவரமே வேண்டாம். நீ சீக்கிரத்தில் உன் அம்மாளை எப்படி வேளும் சென்னை திரைத்துக்குப் போகச் செய்து கொடுத்தாயிற்று. நான் முதலில் போய் விடு பார்த்து வைக்கிறேன். உனக்கும் படிப்புக்கும் ஏற்பாடு செய்கிறேன். நீ பள்ளிப் படிப்பு முடித்துக் கந்துகாரியில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டுமென்று உன் தந்தை விரும்பினார். அதை என்னிடம் அடிக்கடி சொன்னார். அதைப் பொறுப்பு என்னுடையது. மேலும், நீங்கள் இனிமேல் இங்கே இருந்தால் கவனமுட்கி கம்மா விட மாட்டான். ஏதாவது தோத்திரவு பண்ணிக் கொண்டு இருப்பான். அப்பா கைப் பற்றிய செய்தி வரும்போது அம்மா கைவிவிடாமல் நீதான் பார்த்துக் கொண்டு வேண்டும். இன்னொருவர் உன்னை யாராவது பிடித்து என்னைப் பற்றிக் கொண்டு போட்டாக், கவனமுட்கியின் விட்டுக்கு வெளியில் வந்த பிறகு நான் மாத்திரப்பின் வழியாக ஓடி விட்டேன் என்று சொல்லிவிடு. என்னிடம் பேசியதை யெல்லாம் பற்றிக் கொண்டு விடாதே. சூரபலிருக்கட்டும். அம்மாவிடம் மாத்திரம் சொல்லு."

"ஆகட்டும்! என்னுடைய நயிழ் வாத்தியாரிடமும் சொல்ல வேண்டும்."

"ஆமாம்! கத்திராடி அவரைப் பற்றியும் சொல்லி இருக்கிறது. அவரிடம் சொல்லிக் கூட உன்னுடைய தாயாரைக் கிணைப் செய்வதில்லை."

"ஆனால் வாத்தியாரப்பா சொல்பதெல்லாம் பேர்வழி. யாராவது நம்ப மாட்டார். இதை யெல்லாம் நான் சொன்னால் நம்பவே மாட்டார்."

"அவரை நம்பச் செய்வது என் பொறுப்பு. அவருடைய கிளரம் சொல்லு. எழுதிக் கொள்கிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டு தபலிலிருந்து ஒரு சிறிய புத்தகமும் ஒரு தீப் பெட்டியும் எடுத்தார். நான் ஒரு தீக்குச்சியைக் கிழித்துக் கொண்டு கிளரம் சொன்னேன். அதைக் குறித்துக் கொண்டார். அதன் பிறகு, "எந்திரவு இரு, சங்க

துரை! எந்திரும் கைவிடப்படாதே! நான் சொன்னவற்றை எல்லாம் சூரபலம் வைத்துக் கொள். ஒரு மாதம் தூக்கிதவாராக இருப்பேன். பிறகு நானே வந்து அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன். அதற்குள் என்னை ஏற்பாடு செய்ய விட்டு வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு எழுந்து நீங்கினார்.

"உங்கள் பெயர் என்ன என்பதைச் சொல்லிக்கொளையே!" என்றேன்.

"என் பெயர் எதுவாக இருந்தால் என்னப்பா? சமயம் வரும்போது நானே சொல்கிறேன். நீ இப்போது விட்டுக்குப் போ. நானும் போய்விட்டு வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு இறுப்பத் தோப்பின் இருவிட மறைத்து விட்டார் அந்த வித்தக மனிதர். நானும் விடு தோக்கித் திரும்பினேன்.

நீடுன் விடு போய்ச் சேர்த்தபிறகு வெகு நேரமாகி விட்டது. என் அன்னை காத்தபடியில் உட்கார்த்து என்னிடம் அடித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் திரைத்தில் வருவதைப் பார்த்த அடையே அவர் ஓடி வந்து என்னைத் தழுவிக்கொண்டார்.

"என் கண்ணா! இத்தனை நேரம் என்னடா செய்தாய்? எப்படி அவநீட்டிருந்து நம்பி வந்தாய்?" என்று கைவிவிட கைகளுடன் கேட்டார்.

"நீ முதலில் உன்னே வர. சொல்லி நேன்" என்று கூறிவிட்டு உன்னே சொன்னேன். அவரும் தலைவத் தாழிப்பான் போட்டுக் கொண்டு உன்னே வந்தார்.

உடனே, "பாலம்!" இத்தனை நேரம் கழித்து நீ விட்டுக்கு வந்திருக்கே. சாப்பாடு போடாமல் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேனே?" என்று சொல்லிக் கொண்டு இளைப்பைப் போட்டார். நானும் அதற்குள் கடைசிக் கழுவிக்கொண்டு வந்தேன். என்னக்கும் பசி வயிற்றைக் கிணியது. "அப்பா கைப் பற்றிய செய்தியை என்ன விதமாக அம்மாவுக்குச் சொல்வது? நான் சொல்ல விட்டாலும் தானாகத்தான் தெரியத்தானே போகிறது?" என்றேன்களம் மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டே சாப்பிட உட்கார்த்தேன். அம்மா மறுபடியும் என்னைக் கொண்டு போக விட்டாள். "என்னைக் காண விக்னியே என்று தேடினாயா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம், சங்க! சொல்பதெல்லாம் போய் விட்டது. நீ இத்தனைநாட்களையும் செய்ய மாட்டாயே. கழுவிவாரை வரும் தோத்திரக் காரைப் போலவே பக்கத்து விட்டுப் தபலின் விட்டு

விவரிக்கச் சொன்னோன். அவன் உன் சித்தெதன் உத்தரத்தை இழுத்துக் கொண்டு வந்தான். உத்தரத்தின் சுவயங்கமம் நடந்த கார்ப்பாணம் பற்றி யெல்லாம் சொன்னான். நீ கூட ஏன் சங்க அலங்காரம் போய்ச் சென்ற சொண்டாய்?"

"ஏன் அம்மா? நான் எப்போதாவது இத்தமாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்? மாத்தோய்ப்புக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். உன் காரணத்தினால் உத்திரத்திலுள் என்று என்னைத் தெரித்

திருத்தாக நான் அத்தப் பக்கம் திரை கூடக் காட்டி விடுகே மார்ட்டேன்."

"அது சரி! நீ ஏன் கண்ணெடுத்து அடித்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"என்ன? உத்தரம் நான் கண்ணெறித் தேன் என்று சொன்னது? என்னைது துணிகளாகப் போய் கொண்டிருக்கிறேன்? அவன் தான் அம்மா இன்று நடந்த சண்டைக்கே காரணம். அத்த பீயஸ்க் காரி சோகமயானமாய் பார்த்து இவன் பரிசுரமாய்க் கிரித்திருக்கா விட்டால் இந்த சாலை எற்பட்டே இருக்காது."

"அவன் என்னிடம் அப்படிச் சொல்ல விக்கிறாய்?"

"அம்மா! அவன் சொன்னதெல்லாம் போய். நான் நடந்தபடி சொக்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டு அன்று நடந்த உத்தர யெல்லாம் விவரமாகக் கூறினான். காய் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததே தவிர மனம் அப்பாவின் விஷயத்தை எப்படிச் சொல்வது என்பதிலே கவலித்துப் போயிருந்தது. ஒரு நாறு என்னை அதற்கில் தன்னிப் பூட்டியது காரணிக் சொல்லி முடித்து விட்டோன். சிறகு எழுந்து போய்க் கடைசிக் கழுவிக்க் கொண்டு வந்தேன்.

"இப்படியா நடந்தது? அத்தப் பீயஸை நான் ஒரு தவறும் செய்வாத மாநிற் பேசினேன். அவன் உன் மீது பழிமையப் போட்ட போது நான் கொஞ்சம் தம்பி விட்டேன். சங்க. அப்பாவின் குரவத்தினால் நீ அவர் விட்டால் கண்ணெறித்து விட்டாயோ என்று நினைத்தேன்" என்று கூறினான்.

"அப்பா" என்று அவர் கூறியதும் என் உடம்பு முழுதும் பதட்டம் ஏற்பட்டு விட்டது.

"அம்மா!" என்று விம்மி விம்மி அழுது விட்டேன்.

அவருக்கு ஒன்றும் புரிய வில்லை. சிறகு, "ஏன் சங்க! உன்னைப் பற்றிச் சுந்தரம் சொன்னதை நம்பி விட்டேனோ என்று அழுதிருக்கிறேன்? இதற்கு அழுகாமா? இப்போதுதான் உன்னைத் தெரிந்து விட்டேன்!" என்று.

நான் சிறகு கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு மீதி விவரங்களையும் கூறினேன். முற்றத்திலே புதிய மனிதர் ஒருவர் குதித்தது. அவர் என்னைக் கப்பலாற்றியது, இறப்ப மாத்தோய்ப்பு காரி கொண்டு வந்து விட்டது என் என் சொன்னேன்.

"அத்தப் புண்ணியாத்தா வேத காலம் தங்கு உருக்க வேண்டும். அவர் யார் சங்க?"

"நானும் அவரிடம் கேட்டேன். அம்மா! அவர் சொல்ல வில்லை. ஆனால் இன்னொரு விஷயம் சொன்னான்."

"என்ன விஷயம்?"

"அப்பாவை அங்கும் இந்த எழு மாநகரமாக ஒன்றாகப் பழி சொல்லச் சித்தெதமாக இருத்தார்களாம். அப்பா என்னைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்த படியாக நான் என்னை அவர் தகுந்த சமயத்தில் வந்து கப்பலாற்றுவதற்கு முடிந்ததாம்" என்றேன்.

என் அன்னை கண்டனில் பேருவிய திரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

அதற்கு மேல் என்னைக்குச் சொல்ல எப்படி மனம் வரும்? இருந்தாலும்,

குடும்பத்தில்

எல்லோரும் விரும்புவது...

ஜெல்ஸோ

கிளாக்க்ஸோ பிஸ்கோத்துகள்

சிறந்த பாலிதேகூசின்
பிரிட்பானியா

“சோக்கத் தானே வேண்டும்” என்று மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, “அப்பாவும் அவரும் சோக்குதான் புறப்பட்டார்கள் அம்மா! அப்போது அவருக்குத் துப்பாக்கிக் காயம் பட்டு விட்டதாம்” என்று கூறினான்.

“என்ன? என்ன சொன்னாய்?”

“அம்மா! அப்பாவுக்கு அடியாடு விட்டதென்று அந்தப் புதிய மனிதர் கூறினார். உணர்ச்சியோடானவனாகும் சோக்கு” என்று தக்கம் நேருகம் அடைக்க, திக் தித் தினை மருவாத கூதி விட்டேன்.

என் அன்னை அன்று அடித்த துப்பாக்கி என்னுள் விசரீக முடியாது. “துணர்! என்ருப் பயமாக இருக்கிறதே. துப்பாக்கியாக் கூட்டு விட்டவர்களுள் யோகுத்து எழுந்திருக்க முடியுமா? துயே! அவர் சிறையினாயது இருந்திருக்கக் கூடாது? தப்பி வராததற்கு என் முயற்சிக்க வேண்டும்?” என்று கதறி அழுதாள்.

நான் அவரைச் சந்தப்படுத்த முயன்றேன். சிறையிலிருந்து தகவல் ஏதேனும் வரும் வரை இதை முடிதும் தம்பி வந்தவர்களை வன்றும், நமக்கு முன் கூடியே தகவல் தெரித்து விட்டதென்று வேனியில் தெரித்தால் பங்கேருக்கும் சேதேயம் ஏற்படும் என்றும், சகவாஸூத்தி இதைச் சாட்சியாக வைத்துக் கொண்டு என்னையும் சங்கடத்தில் மாட்டி வைப்பார்களென்றும் கூறினேன். அதன் பிறகு அவர் அநிலாசத்தன் உணர்ச்சை அரித்துத் தின்ற சேதேயத்தை வேனியே சாட்டிக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு ஏதும் தெரிந்து விடக் கூடாதே என்ற அளவற்ற பயத்தினால் அவர் தம்முடைய தாங்கள் முடியாத துயரத்தாக்கிட வேனியே சாட்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

மீது நான் என்னைபோலுது புலத்ததும் வாத்தியாராய்விட்டுக்குச் சென்று நடந்த விவரங்களை யெல்லாம் மூக்கிடாமல் சொல்லி முடித்தேன்.

அதைக் கூறும்போதே அவர் வளவன் தன்ருக்க வளவி விட்டான்.

நானும் வன் வளவுத்தைப் பார்த்து விட்டு, “எனக்குத் தகுதியம் சேர்ந்த வேண்டியவனான நான் உங்களை வளவன் வைக்கிறேன். உங்களைச் சாட்டையாடியே இருந்து எப்பாத்தியைத் தம் பெயரைச் சொல்ல விக்கியா?” என்று.

“இக்கோ, நான் வேட்டும் அவர் சொல்ல விக்கோ.”

“அந்த மனிதர் நானு ஏதும் சொல்ல விக்கியா? சிறையிலிருந்து தப்பி வந்த வர்களைச் சீக்கிரம் தம்பிவிடக் கூடாது.”

“இவ்வாறு பார்த்தால் சோம்ப தன்ன மனிதனென்று நோன்றித்தனார். அவர் என்னை வந்தவாக அடி வளவுவைத் திருந்து எப்பாத்த வேண்டும்? அப்பாப் பார்த்தால் என் தந்தையும் ஒரு சிறைக் கைதிரானே?” என்றேன். அந்த முடியடி மனிதரின் எனக்கு என்ன காரணத்தாலோ ஒரு தனிப் பிரியம் ஏற்பட்டு விட்டது.

வாத்தியாராய்விட்டுக்கொண்டு, நானே மறுபடியும், “அவர் என்னிடம் சோம்பப் பிரியமாய் பெரினார் வாரி, அவரை என்னும் ஒரு தப்பி வந்த கைதி என்று தினைக்க முடியும்கிறேன். அப்பாவைப் போலவே அவரையும் அபாண்ட மாவ பழி கமத்திச் சிறைக்கு அனுப்பி விடுக்கக் கூடும் அல்லவா? ஒது வின் வளவா மூத்தியை வெற்றிடுக்களாம். சகவாஸூத்தியிலிடத்தில் அவர் பெரிய வித்தகதர் பார்த்தால் அப்படித்தான் நோன்றித்து” என்றேன்.

“என் துணர்! சகவா மூத்தியின் வினோதிக் என்னரும் தகவல்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அவனுக்கு தகவல்களும் வினோதிகளாக இருக்கலாம். துடிக்கலும் இருக்கலாம். இவ்வித தகவல்களையே இருக்கலாம். ஆனால் முடியடி போட்டுக் கொண்டும், சகவாஸூத்தி மாத்திரக் கொண்டும் இருப்பவர்கள் சோம்ப தகவல்களாக இருக்க முடியாது என்று எனக்குத் நோன்றுகிறது. அது போனது போய்விட்டும். இந்த சகவா மூத்தியினுள் உனக்கு மறுபடியும் ஒரு வளவரும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது வைத்தியம் பிரியம் அதிகமாக இருக்கும்.”

“ஆமாம் வாரி! தெந்து நடத்ததை தினைத்தானே வறி வளவுகிறது. அந்தச் சோம்பையானவரும், சாட்டையையும் தினைத்தானே பயமாக இருக்கிறது. அவன் அடிக்க வந்த வளவத்தில் வளவன் எழுந்திக் கொடுத்து விடவாமென்றே தீர்மானித்து விட்டேன் வாரி. அந்த மனிதர் வந்து எப்பாத்தி விடுக்க விட்டால் உங்களை நான் மறுபடியும் பார்த்தே இருக்க மாட்டேன். அம்மா வளவன் இருவரையும் ஒரே வளவத்தில் இழந்திருப்பான்.”

“எப்போத்ப்பட்ட தினைமயிலிருந்துத் தப்பினும் வளவனா? தினைத்தானே விவப்பாக இருக்கிறது. இந்தக் கைத சமயின் கையின் இப்படி ஆகியிருக்க வேண்டாம். தப்பி வகுவதற்கு முயற்சிப்பானேன்? போவாமல் சிறையினாயது இருந்திருக்கக் கூடாது?” என்று அவர் வகுத்தப்பட்டார். (பிதாரும)

21. அதோ பா! :

“அவசரமான வேலை. உடனே இளம்பு” என்று ஆனந்தன் சொன்னதும், “அப்படியேயானால், நான் சரப்பிட வேண்டாமா? இன்னும் நான் பக்கத்திலுக்கே விலகியே!” என்று கூறினான் குண்டுமணி.

சற்று நேரத்தில் இருவரும் இளம்பிஞ்சுள். தேராக அருகிலே வீசுத்த ஒரு பெரிய நோட்டைக்குச் சென்றார்கள். அங்கே குண்டுமணி வயிறு மூட்டிவிட்டது. வடை, தேரை, போண்டா, பத்தி இன்னும் என்னென்னவோ சரப்பிட்டான்.

குண்டுமணி சரப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே ஆனந்தன் சமஸ்தாயப் பந்திக் கூதி விட்டு,

அவனை எப்படியாவது தேடிக்கண்டு விடுவோம் என்று சொன்னான். சரப்பிட்டானதும் “குண்டுமணி, இனி நாம் இளம்புகாமா? இப்போது எத்தப் பக்கம் போய்த் தேடினும், அவன் அகப்படுவான்!” என்று கேட்டான் ஆனந்தன்.

“தேடுவதா? யாரா? உங்கன் வீட்டில் வேலைக்கு இருந்தானே சுப்பங்குட்டி, அவனைத்தானே! மேல்புலியைச் சேரட்டுப் பக்கம் போனும்...” என்று பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தான் குண்டுமணி.

“அட சாமா! நோட்டிலே என்னவா விவரமாகச் சொன்னேன்! சரப்பிட்டானே குறியாக இருந்துவிட்டுக் சுப்பங்குட்டியா, அப்படி குட்டியா என்று கேட்கிறாயா? சரி, போகட்டும். இப்போது நான் வசனமாகக் கேள். நாம் இருவரும் சமஸ்தாயப் பந்திக் தேடிக்கண்டு விடுவோம். அவன் என்னவா உயரத்தான் இருப்பான். திறமும் என் திறம்தான். இந்த ஊருக்குப் புதிதாக வந்திருக்கிறான். எப்படியாவது அவனைத் தேடிக்கண்டுவிடுவது

விட்டால், பட்டணத்திலே வீசுத்தோ என் மரமர சோம்ப சோம்ப சத்தோஷப் படுவார். நமக்கும் திறமையப் பரிசைக் கொடுப்பார்” என்றான் சமஸ்தாயப் பந்திக்.

“அடே! அப்படியானால், என்னதும் திறமையப் பரிசு கிடைக்கும். சரி, உடனே இளம்பு. அவனைக் கண்டு விடுவோம் வரை நான் உன்சாமாட்டேன்; உறங்க மாட்டேன்.—இது சத்...”

“டேய்! டேய்! என்னடா உன்னுடைய? ஒருவேளை உன்னுடைய பட்டினி கிடைக்க முடியுமா? ஒரு நான் உன்னுடைய உறங்கம் இருக்க முடியுமா?”

“ஒரோ! அந்தச் சினிமாவில் கேட்ட வசனத்தை அப்படியே சொல்லி விட்டேன் போலிருக்கிறது! சரி, இனிமேல் சினிமா வசனம் வேண்டாம். இதோ என் சொத்த வசனத்திலே கூறுகிறேன். ஆனந்தா, எப்படியும் நாம் அவனைத் தேடிக்கண்டுவிடுவது விடவேண்டும்” என்று ஆனந்தனிடம் உற்சாகமாகக் கூறினான் குண்டுமணி.

ஆனந்தனும், குண்டுமணியும் சரப்போதமே ஊர் சுற்றினார்கள். அந்

● 2017 年 12 月 16 日

யெவ்வாறுப் பிராயத்திலும் உண்மையாக உண்மை ஒன்றாய்விட்ட ஒரு கணபன் கிடைத்தால் அதைக் காட்டிலும் ஒருவகையப் பரவலாய்வுபடுத்தக் கூடியது வேறு என்ன உண்டு? ஆம்; காதல் என்பது ஒன்று இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் காதலில் இன்பமும் குதூகலமும் எத்தனை உண்டோ அதைவிட அதிகமான துன்பமும் வேதனையும் உண்டு. யெவ்வாறுத் துக் கொடைக் குதூகலத்திலோ துன்பத்தின் சீதல் கூட விழுவதில்லை. நிரோஷத்தையுடைய இதுவ பரவலாகத்தான்.

Gutachterlicher Hinweis:

ஆக, அங்களுக்குத் திருச்சியும் உத்தரப்
புறங்களும் தங்குதல் தெரியும். அது
மா? துமா? திருச்சியிலுள்ள வயல்கள்
களையும் அடிக்கொகத் தெரிந்து வைத்
திருத்தாக்கல், இதனால், புதிய வயல
ஞா ரமணியக் கண்டு பிடிப்பது
வெகு கடினத்தான் என்று அங்கன்
தீர்த்தாக்கல்.

நிதர்சியில் அவர்கள் கற்றுத் து-
யினர்; தேவர்த் தேவனின்; அழ-
காத கோயில் இவன். தேவனோ
பேரவோ! எதுவென வெள்ளம் கய-
குந் கையதல் பரந்த ஆரம்பித்த
விட்டார்கள்! எதிர்வெ அருளே தீய
வர்களால் பரப்பதற்கு உட கய-
குநவர் உபயோகித்தார்கள். மரத்தி-
யுற்றி இருவரும் இப்படிச் செய்வதைச்
சினர் வேடிக்கையாகப் பார்த்தார்கள்.
சினர், 'கபயங்கள் இப்போதுதான்
கயகுநர் வந்தி யிருக்கிறார்கள்
பேரவிருக்கிறா'! என்று கேள் செய்-
தார்கள். இன்னும் சினர், 'கற்ப-
காத்தியங்கள்' என்று அவர்களைக்
கிண்டி செய்தார்கள்.

இரண்டு தாட்சணராகக் கடை வசிக்கத்
தேடியும், சமஸ்தாயக் கண்டு பிடிக்க
முடியவில்லை! இதற்கும் ஆஸ்திரேலிய
சேர்த்து வைத்திருந்த பணத்தில் பரதி
ஸ்தாயக் காலி செய்து விட்டதன் குண்டு
மணி! அடிக்கடி பரதாரும், கம்பியும்,
தூப்பதும், பழமும் வாய்க்கி வாய்க்கி
சாப்பிட்டு சம்-அதற்கும் இரண்டுமணி காலி
யிட்டுக் கொண்டிருந்ததன், பணம்
காலிசாசு காலம் பெருகிக் கொண்டிரு
ந்திருந்தது உண்மை?

முக்தவத தாம் ஈடுபெறார்.
ஆனந்தமும் குன்றமனமும் தத்திவார்

தமிழ் வானு பழார் வழி
வாகச் சென்று சென்றிருத்
தாரன். மலை போட்டை வான
வின் அருகே வந்ததும், "மேல்
புறம்புலி, வானக்குறையோடான
போன்று நிறு. அதன்படி செய்
தால் என்ன?" என்று ஆரம்
பித்தான் அவர்தான்.

“தேவரகரகர” உம், உம், செல்லு, செல்லு” என்னும் ஒலிமொழி.

"மலிகா கோட்டை காலத்தில் இருக்கிறதே, அந்தப் பீண்டி வரக்கு ஒரு தேய்வாய் வாய்க்கி உடைந்தால், திரைமம் சமணி கொடுத்திருவான். வா, அந்தக் கடைமீசை தேய்வாய் வரக்கூடாது" என்று கூறிக் கொண்டு மலிகா கோட்டை காலத்தில் இருந்த

இது கடைசியாக நேரத்தில் சென்றான்
ஆகத்தான். குன்றமணியும் அவனிடம்
தான் செலுத்தான்.

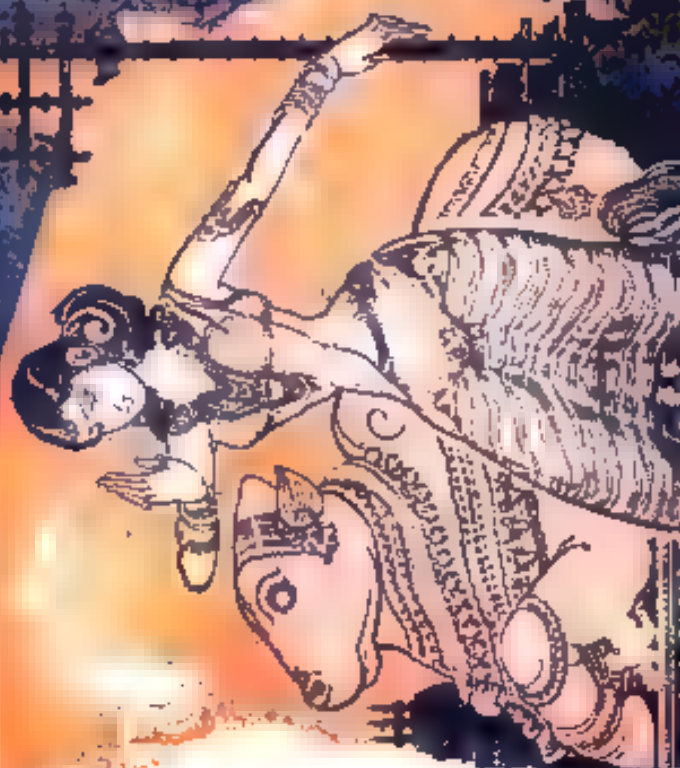
“இந்தத் தேவதாஸ் என்ன விலை?”
என்று ஒரு தேவதாஸை எடுத்துக்
கொண்டதில் கவியுத் தெட்டினார்
அவருக்கு.

அதோமயம் நான் குமாரி, "ஆனந்தா, ஆனந்தா! அதோ பார்க்க! ஒரு அயயன் ரீங்கிப்பவனாக குய்யிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஒருவேளை அவன் தான்....." என்று இடத்தான். உடனே ஆனந்தன் திரும்பினான். மனிக் கோட்டைக்கு வந்த செல்லம் வரிவிறுள்ள மாணிக்க அயயன் கோயில் பக்கம் பார்த்தான். கம்பை பரிக்ஷிப்பது; வைகுந்தவரதிக் கணிக் வைத்துப் பார்த்தான். உடனே, "நான் குமாரி! உய்யம், திறம் எல்லாம் என்னைப் போனவையான். நானுக்கும் புதிதாயிருக்கிறது. அவன் சமன்பாத்தான் இருக்க வேண்டும். ஓ, உடனே போவான், அவனைக் கண்டுப் பார்ப்போம்" என்று பாயப்ப் போடு செல்லம் ஆனந்தன்.

தான் துணியையும் பைத்துகளை வாங்கி, அதன் உதவியால் அத்தப் பையனைக் கீர்த்து பார்த்தான். பார்த்து விட்டு, "இருக்கும். இருக்கும். என்மையாகத் தான் இருக்கு". கூறலும், தான் உடனே அவனிடம் போய்க் கேட்கக் கூடாது. அமை எங்கே போகிறான், என்ன செய்யத் தான் என்று தெரியக் கூடாது. மேலும், "என்னுள், என்னுள்"

தீய்ப்படி அனாதைப் பேரரசு 7 நாள்
உருத்தும் பேரரசு. அத்தம் பையன்
படிமன் எதி பேரரசு பேரரசு ஆன்
மீதம் அப்பன். (2011-10)

[illegible]

பொன்னி தந்த செல்வார்.

மனம் மிடுகிடுகி

புறநாடு நிகழ்ந்த
 ௨௨. கிழக்கு நோக்கி
 அந்தக் காலம்
 தனக்கு அமைதியை
 அருளிய 'மனம் மிடுகிடுகி'
 மனம் மிடுகிடுகி
 மனம் மிடுகிடுகி
 மனம் மிடுகிடுகி
 மனம் மிடுகிடுகி

அவள் சுகமாகவும்
மீண்டும் பலம்
பெறுவாள் !

ஓ வ ல் டி ன்
திரும. குடோக்காததர் பேர

[illegible][illegible][illegible]

ஒவ் ல் டி ன்

தேவநாம்பல் டிசுடிக் கோ. (பித்தலாச) லி-ட்.,

சாதித்தியாக்களில் இரவு 8 முதல் 9.30 வரை
தொழிலை மேற்கொள்ள (முத்தி 19.72 மீ. x 1.50)
தவிரவுகள் அமெரிக்க தொழிலை மேற்கொள்ள.

மதிப்பில் முதன்மையானது

ஆகியும் கலெஸ்டோயின் சேர்ந்த பர்க்கை 'கோலினுல்' ... ஏனெனில் அது உங்களை பற்களை சுத்தம் செய்வது தவிர, மேற்கொள்ளும் உதவுகிறது!

உங்கள் உபயோகமும் குத்பெனலிபாற்களை பண்பாட்டாகவும்தான் கீதராயம், மேற்கொள்ளும் உதவக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இந்த தகவல்களினால் உங்களுக்கு அத்தகைய நிதியைத் தந்து வழங்குகிறது - உதவும் அறிவப்படி செயல் எதுமின்றி! ஆகவும் கலெஸ்டோயின் சேர்ந்த பர்க்கை 'கோலினுல்' உங்கள் பற்களை வெண்மையாக்குவதால், பண்பாட்டிற்கு உதவியாக இருக்கின்ற ஒரேய்தது, உதவியை திட்டமிடவும் கலெஸ்டோயின் செயல்படுத்துகிறது. இதன் இரண்டாம் அடிப்படை 'கோலினுல்' தகவல்களை அடங்கியுள்ளது. அது ஆகவும் கலெஸ்டோயின் உபயோகம் குத்பெனலிபாற்களிலிருந்தும் உதவியைச் செய்கிறது. உங்கள் உணவம் பண்பாட்டின் புதுமனத்துடன் விளங்குகிறது.

'கோலினுல்' அந்த நாடு வருகிறது கலெஸ்டோயின் சேர்ந்த பர்க்கை அங்கு இருக்கிறது. அதன்மூலம் ஆகவும் கலெஸ்டோயின் சேர்ந்த 'கோலினுல்' உணவின் அறிவப்படி உதவியைத் தந்து விளங்குகிறது! இரண்டு இடங்களில் தேர்வு செய்ய உபயோகமே தேடக்கூடியது.

'கோலினுல்' பர்க்கை
உங்களை பண்படுத்தும்

என்ன காரணத்தால் மார்ட்டன் மிட்டாய்கள் உயர்ந்தவை

யொலுக்கான சரக்குகள் ....
நூதன யந்திரங்கள் ....
ஏர்கண்டிஷனான தொழிற்காலை....
மிகக் கத்தமான, சுகாதாரமான
அமைப்பு ....
அனுபவம் முதிர்ந்த
தொழிலாளிகள்....

மார்ட்டன் மிட்டாய்கள் -
குசியிலும் ஒரு புதுமை

தமிழ் செய்து புதுமையி லுத்தியத் தொழில் லட்சியில் எக்கம் 8-71 மட்டாதுது காரணம், 1955 ஆ . 29 முதல் 4 லை 15 யல்

ராஜாஜி அவர்கள் ஆரம்பித்திருப்பதில் இருப்பென்கொடு காத்தி ஆரம்பத்தில் பெராவோல்
கல்வி இரு ௩. இருப்பவர்களுக்கு இருந்த தொண்டாற்றியதற்காக, பன்னிடடக் குழந்தை
கலாசாலை கருத்துக் கொண்ட பட்டி மேலே ராஜாஜி அவர்கள் அளித்திருப்பதையும் அவருக்கு
தொர் கலிசில் இரு ௩. கி. அவர்கள் உட்காத்திருப்பதையும் மேலே உண் பட்டத்தில் காணலாம்.

"www.merit.edu

எனக்கு மட்டும்தான் உங்களைப் பிடிக்கிறார்கள்
உங்களுக்கும் எனக்கு பிடிக்கிறது! இப்போது
இப்போது, இப்போது மீண்டும் வரட்டும்!
பொறுத்தே பொறுத்தேயுங்கள்.

நான் சொல்லியவாறே இருக்கிறேன்.
மாமதான் எப்போதும் உங்களுக்கு எந்தக்
எந்திரிவித சொல்லுகிறேனது!

and Howard R. Gibbs

"...நா...நா...நாமக்கிணை, ஸார்! 'அவருக்குத் த' வந்தது எழுதிட்டு வாசலமாட்டிகிட்டா...."

இந்த மாநிலத்தை வர்த்தகக்கூட அல்லாத
பிரதான கிழக்குக் கிழக்குக் கிழக்குக் கிழக்குக்
இந்தியா. அதனால் பணிப் பிரதேசத்தில் இருப்ப
வகைப் பிரதேச அங்குலங்கள் உடல் இயல்பாக
கொடுக்கப்படும்.

இதன்மீது கவனம் செலுத்தப்படும்.

“காரி!”—குரல்க் அவரால் கீரப்பீயிருந்தது. நின்றபிழியை எடுத்து அவர் அறங்கூருக் போக முகம் துறந்தான்.

கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சூற்றவாணி
சாலைப் போல அடக்கமாக சித்திரம் அவர்.

தினப்புடன் அறைய விட்டு வேளியே
வந்த சந்திரன், அருவாள் திருநாள்

செலுத்த உரை மேலிருந்த விவரத்தைப் பார்த்தான். "திருச்செல்வம் திருநாசரம் 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451,

ஓதோ! ஒரு முறை பிரஷ்கொண்டுதேய்த்தால்
கால்கேட்டெண்டல்கிரீம்
சொத்தையும் துர்நாற்றமும் ஏற்படுத்தும்
பாக்டீரியா கிருமிகளை 85% ஒழிக்கிறது!

06/79

காணாமல் போனது அகப்பட்டுவிட்டது

புறமே, மனதளைய மெய்
பெயர் முதலாகக் காண
பெயர் - அகப்பட்டுத்
தான் இருக்கிறதே...

அவதரஸ்டி... நேகர் அக்
மணி? என் "எவரெடி"
பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்

பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்
பெயர்... அகப்பட்டுத்

WCE 307

EVEREADY

"எவரெடி" டிரைட்லிங்
காண்டிசர்

தாது
எவரெடி
தாது
44

லொக்
லொக்
லொக்
லொக்

அச்சு!

அச்சு!

லொக்
லொக்

லொக்
லொக்
லொக்
லொக்

லொக்

அச்சு!

லொக்
அதை நிறுத்துங்கள்!

மெட்ரோன் டெக்னிகா உட்கொண்டு அந்த
இருமலை நிறுத்துங்கள். 80 வருஷகாலமாக
மெட்ரோன் இருமலுக்கு ஓர் கைகண்ட ஓளவுத
மாக விளங்கியிருக்கிறது. கக்குவான் இருமல்
உட்பட எல்லாவித இருமல்களையும் வாதொரு
கொடுதியுமின்றி நொடியில் நிறுத்துகிறது.
இன்றே மெட்ரோன் வாங்குங்கள்.

எல்லா மருத்து வியாபாரிகளிடமும்
கிடைக்கிறது

இடர்பா ஸீமிடெட், டோன், டீகெய்ஸ்ஸன்
ஸீவில் கஸ்டம் அண்ட் இக்னயிக் டெஸ்டெரி
இவர்களின் அனுமதியின் பேரில் இன்பா
ஸீமிடெட், தபால் பெட்டி 1041, எம்பால்-1,
இவர்களால் இத்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

பொன் உள்ளம்

“வேலம்மா! முருகன் திருஷ்டா”

அழ விடாமல் பார்த்துக்

கொள்! ஏன் பண்ணைக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன். ஏதாவது புளும் கிடைத்தால் அவன் கேட்டதெல்லாம் வரம்பி வருகிறேன். இவ்வென்றும்...இவ்வென்றும்!” என்று தன் மனவியிடம் கூறி விட்டுக் கொடியில் கிடந்த துண்டை எடுத்துத் தலையில் சுற்றிக் கொண்டு விட்டடை விட்டு வெளிப்பெறியான் கந்தராயி.

தன் தடப்பணியை பார்த்து விடுத்துக் கொண்டு நீண்ட முருகன். அவனது தலையெழுத்துத் தன் அம்மாவைக் கட்டிக் கொண்டு “ஓ!” வென்று கந்தராயிட்டுப் பெரிதான அழ ஆரம்பித்தான்.

அவனது வருப்பின் அவனோடு படிக்கும் சிறு, கோபு, எவ்வொரும்கூடப்போகும் திராவணியைப் பற்றி எவ்வளவு உத்தரத்திடன் பேசிக் கொண்டார்கள்! அவர்கள் விடப் போவதற்கு கூறிய வானங்களும் வெடிகளும், உடுத்திக் கொள்ளப் போவதற்கு கொள்ள எட்டடை திரைகளும், அம்மாவின் கையினால் திண்பப் போவதற்கு கூறிய விதமான படின்களும் முருகனின் காக்கியே சிறு வருவித்தன. கேட்பதற்கே இவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும்பொழுது கிடைத்து விட்டால் எவ்வளவு கொண்டாட்டமாக இருக்கும்! இதை நினைத்துப் பார்த்தபொழுது அவனது பிள்ளை கொஞ்சம் ஏங்கியது. வாயில் ஊறிய சிறு வெரு சிரமத்துடன் விழவில்லை கொண்டான்.

அன்று மாலை பன்னியிடுகிற விட்டுக்கு வந்ததும், தன் தாயாரிடம் தனக்கும் திராவணிக்கு “எல்லாம்” வேண்டுமென்று கூறிப் பிடிவாரும் செய்தான் முருகன்.

எல்லாம் செய்து தருவதாக வேலம்மா கூறிய பிறகுதான் அவன் சாப்பிட்டான்.

வேலம்மாவைக்குத் தன் சினைமை தெரியும். தன் கையினால் பதிவிட்டது குபாய் சம்பளம் போதாமல் அவன் வேறு ஏதாவது இடங்களில் உழைத்துச் சம்பாதித்து வந்தான். இவ்வென்றும் புருஷன், மனைவி, குழந்தை, வயதான ஒரு மாயி வாரிக் கிறவி இத்தனை போதையும் கையத்துக் கொண்டு குடும்பத்தை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்? எவனது செயலழிப்பதென்றால் கூட ஒரு தடவைக்குப் பத்துத் தடவை வாகச் செறித்துப் பார்த்துச் செவடி செயல் வேண்டிய தரித்திர தகையில் இருந்தது அந்தக் குடும்பம், அந்த நிலையில் முருகனின் ஆசையை எவ்வளவு அவன் சிறு வேற்ற முடியும்?.....

கந்தராயிடம் தன் செயல் மகனின் விருப்பத்தினை

வேலம்மா தெரிவித்த போது அவன் சிறு விழுந்தான். “ஐயோ! கேட்ட கேட்டுக்குத் திராவணி வேறு வேண்டுமா?” என்று அலுத்துக் கொண்டான். முருகன் சமாதான மடைபாமை முரண்டு பிடிக்கவே, இழுத்த ஈதலு அதை விட்டு, வேலம்மாவிடம் அவனைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கூறி விட்டுப் போகாமல் பண்ணைக்கு வேலமாகப் புறப்பட்டான்.

முருகனின் கோபத்துக் கொண்டு கந்தராயி விட்டடை விட்டு வெளிப்பெறியானே லோமிய, முருகனின் ஆசை சிறுத்த விழினை அவனும் மறக்கவே முடியவில்லை.

சாமானர் விட்டுக்குச் சென்று கொடியில் உயித்தி யிருந்த துணிகளை எடுத்து மடித்து வைக்கும் பொழுதும் மாடுகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டும்பொழுதும் முருகன் அவன் மனக் கண்ணெதிரிலேயே நீள்குள். விட்டு வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு பிறகு தோட்டத்துக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஆரம்பித்தான் கந்தராயி.

அந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பக்கமாக வந்த வெவிறம்பரம் தமது மேல் எட்டடை கைக் கழற்றிப் பச்செத்து வளரில் மாட்டி விட்டுக்கிணத்தாழ்ந்திருந்தபொழுது இருந்த வெவிறி அதற்குள் துழைந்தார். அவர் திணம் மாறுவதும் குனிப்பது உண்டு.

கிணத்தில் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருந்த கந்தராயிவின் கண்ணில் அசல்மாத் தாகச் சவரில் தெரங்கிக் கொண்டிருந்த பண்ணையாரின் எட்டடைகளை நோக்கின. அநிலை கையில் நீட்டிக் கொண்டிருந்த மணியாடல் அவனது கவனத்தைக் கவர்த்தது.

அவனும் அந்த விட்டிய வேலைக்கு வந்து எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒரு பண்டிகை பருவத்துக்காவது பண்ணையார் அவனைக் கூப்பிட்டு, “இந்தா, கந்தராயி! இதை கையத்துக்கொள்!” என்று இரண்டோ முகிதே பணம் கொடுத்தது கிடைவாது. அதைப் பற்றி அவனுக்குச் சிறிது வருத்தம்தான். இருந்தாலும் ஒரு முறைகூட அவன் வாய்விட்டுக் கேட்டது கிடைவாது. ஆனால் ஏதாவதாய் படின்களும் பதார்த்தங்களும் துணி மணிகளும் அவனுக்குக் கிடைக்கும். கிடைப்பதைக் கொண்டு திருப்பியிடையும் பொன்னு உண்ணம் படைத்தவன் தான் கந்தராயி. வேலம்மாவும் அவனுக்கு ஏற்றவளராவே வாழ்த்தியிருந்தான். ஆனால் இந்தத் தடவை குழந்தை முருகனின் ஆசையைக் கேட்ட பொழுது அவன் உணர்த்தினும் ஒரு விபரீத ஆசை உதித்தது. குழந்தையின்

ஆகையாக் கொடுக்க உடனடி என்ற
எண்ணத்தால் அதற்குக் காரணம்.

கீதாரியின் கண்ணம் மணிபாளையம்
ஒரு முறை பதிகித்தாள். 'தங்கடும் கொஞ்சம்
பணம் கிடைத்து விட்டாக்.....' என்று
குதி போட்டது அவள் மனம். தனிப்பட்ட
குன் பஞ்சு திணிப்பதற்குரிய அந்நான்
திணிச்செய்யப்பட்டிருந்த அந்த அந்நான்
கொட்டுக்கள். ஒன்றை எடுத்துக் கொண்
டால் தெரியலா போகிறது?

"எங்கள் கீதாரி பொன்னையும் ஒட்
டையும் சரி கமையப் பாவிப்பான். பிறி
பொருளைத் தொட்டாட்டான்!" என்று
பண்ணையார் வாய்க்கு வாய் அவரை
எதிர்த்து ஒரு முறை புதுபுது கூறி விருட்
கிருர். அது அவன் கீதாரிக்கு வந்தது.
அப்போதப்பட்ட கீதாரியின் மாதந்திம்
இன்று தீவ எண்ணம் எழுந்தது!

சற்று முற்றும் பார்த்தான் கீதாரி.
ஒரு * எக்கெட்ட இல்லை. அவரை
எழுந்தாவிப்பினாலும் குழந்தைகளும் ஐயுவி
தினாகக் கொடுப்பதற்காகச் சற்று முன்பு
தான் கீதாரி எதிர் கடைத்தெருவுக்குப்
போனான். 'இதுவே சரியான தருணம்.
கீதாரிப்பந்தை அழை விடாவிட!' என்று
அவன் மனம் அவனுக்கு உபதேசித்தது.
வானியைக் கைப்பிடிச் சென்றேன் கைத்து
விட்டுத் தனது காய்ப்புத்த எண்ணம் கைக்கு
கை துடைத்துக் கொண்டு, அடியடியாக
முன்னேறியான் கீதாரி. பந்தை எடுத்து
தான்...திருத்தான்...கைவிட முக்கிய அடி
பட்ட ஒரே ஒரு கோட்டை மட்டும் உருவி
இருப்பின் கொடுக்க கொண்டான். மணி
பந்தை முன்போலவே கைத்து விட்டுத்
நிரும்பினவன் திகைத்து விட்டான்.

தனது பெரிய விழைவாகத் தகப்பன்
செய்த காரியத்தையே கைத்து விழி வாய்
கையப் பார்த்தவாறு தீவது கொண்டிருக்க
தான் முருகன்.

'வேண்டியவின் கையில் தேன் கொட்டி
விட்டது!' என்னும் செய்தியைத் தெரி
விப்பதற்காக வந்த திறமனுக்குத் தன்

தகப்பன் செய்த கொண்டிருக்க காரியம்,
தனக்கே தேன் கொட்டுவதைக் காட்டிலும்
அதிக அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

தகப்பன் ஒரு முறை ஏத இறக்கப்
பார்த்த முருகன் அப்போதும் அங்கே சீதா
யில்லை. "சீம், சீம்! முருகா! என்ன
விஷயம்?" என்று கீதாரி கூவினான்.
அதற்குள் அவன் அங்கிருந்து செட்டாடிப்
பறந்து போய் விட்டான்.

"என்ன, கீதாரி! உன் கையப் வரித்துக்
தானா?" என்று கேட்டவாறே பண்ணை
யார் விவரித்தபடியும் குளிக்கும் அறையி
லிருந்து வெளியே வந்தார்.

கீதாரி திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான்.
எழுந்தவரைக் கண்டதும் அவன் உடல்
பூராவும் குப்பென்ற விபர்த்த விட்டது.
குற்றமான் கொஞ்ச குறுகுறுத்தது. அவர்
முன்னால் சீதாவை அவன் உடல் கவெறு
தன்னாடினான், தமையினான்.

"என்ன, கீதாரி! உனக்கு உடம்பு சரி
யில்லை, என்ன? தன்னாடுகிறாயி!
உடம்பு சரியில்லை பென்றால் நீ இன்று
வேலைக்கு வந்திருக்க வேண்டாமே! போ!
பொருளம் போய்ப் படுத்துத் தூங்கு!"
என்று பண்ணையார் கிடை கொடுத்து
அவனை விட்டுக்கு அனுப்பினார்.

கீதாரிக்குக் கை எழுப்பவில்லை.
என்ன காரியம் செய்துவிட்டான் அவன்!
அன்று எந்தான் என்றும் இல்லாமல்
அவனுக்கு அப்படிப் புத்தி போய்விடுமா?

கிடை விழி வாய்க்க

கைத்து கொண் டிருக்க
கீதாரியைப் பட்டா
கை கைகளும் ஐயுவி
கைகளும் கைத்து
இருப்பிலிருந்து பந்து
கூப்பிக்கொட்டுடன் ஒரு
செடியைக் கட்டொருக்

குன் புதுபுது

முருகனின்

அவருக்கு

ஹத்திபாயின்

தராசு மார்க்

உத்திரவாதமான

ஸ்டெய்ன்லஸ்

ஸ்டீல்

பாத்திரங்கள்

உயர்ந்த ரகம்-நேர்த்தியான தவாரிப்பு
ஹத்திபாய் துள்ளிதரல் அண்டு ஹைம், பம்பாய்-2

வெண்ணெய் நெய்

வாங்கல் சிறந்த இடம்

திரௌபதி ஸ்டோர்ஸ்

105, எயம்பேட்டை

காரைக்காடு

மகனாப்பூர், மதராஸ்.

போன்: 85264

கொஞ்சகன்:

121, பெரிய தெரு,

திருவல்லிக்கேணி

7/23, பாண்டி பஜார்,

தி. நகர.

கடை விலக்கை விட்டால்
கொண்டுவந்து சப்ளை செய்யலாம்.

EP

EPHRILIME

எப்ரிலைம்

அவ்வளவுக்குப் இந்த மருந்தை
உட்கொண்ட ஒரு சில நிமிஷம்
கவியே அளவு குத்தல்
உபாதைகள் வாயமாக வரும்.

நீண்ட காம்பட்டதும், மிகக் உயரத
தரக்கடிவதுமான மரக்கனி. ஆயுதம்
முதலிய போப்பனுக்கு ஓர் சிறந்த
நவனிவற்ற மருந்த.

பூனியன் டிராக் கம்பெனி லிட்.

மதராஸ் 40005: 2, ஜேன்ஸ்மேன், மதராஸ்-1

ஒரு டிராக்ஸும், ஷர்ட்டும் வாங்கிக் கொண்
டான். மீதிப் பணத்துக்குப் பட்டாசு
மத்தாப்பு வகையுடன் வாங்கிக்கொண்டு
வீடு வந்து சேர்க்கான்.

"வேவம்மா! இந்தா! உன் மகனுக்கு
என்னவெல்லாம் வாங்கி வந்திருக்கிறேன்,
பார்! அந்தப் பம்புக் கூப்பிட்டு எடுத்துக்
கொள்ளச் சொல்லு!" என்று.

தந்தையைக் கண்டதும் முருகன் பேசா
மல் எழுந்து போய் விட்டான். அவர்
தனக்காக வாங்கி வந்த துஷணியையும்
மத்தாப்புக்களையும் அவன் தன் கையால்
தொட்டுக்கூடப் பார்க்கவில்லை.

கத்தராமியாக வறுமில் கூப்பிட்டு ஒரு
மத்தாப்புப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்
தும் கூட முருகன் அதை வாங்கிக் கொள்ள
முடியாதென்று மறுத்து விட்டான்.

மீது என் பொழுது விடிந்தால்
நிபாவனி, மாலை மூன்று மணிக்குப் பண்ணை
பாசு விட்டிருக்கிறது ஒரு ஆன் வந்து முரு
கனையும் கத்தராமியையும் கையோடு
அழைத்து வரச் சொன்னதாகச் சொன்
னான். கத்தராமியின் செஞ்சம் ஒரு முறை
துணுக்குற்றது. குழந்தை முருகனை
அழைத்துக் கொண்டு பண்ணைபார் விட்டை
சேர்க்கப் புறப்பட்டான்.

அவன் கடுங்கிக் கொண்டு போனபடி
பண்ணைபார் கொய் கொண்டவராகக்
காட்சி யளிக்கவில்லை. சிரித்த முகத்துடன்
உட்கார்க்கிறார்களே.

"வா, கத்தராமி! இவ்வந்தானே உன்
கையன் முருகன்!" என்று பண்ணைபார்.

"வா, முருகா!" என்று அவனையும்
அன்போடு அழைத்தார்.

"என் சில கெண்டிகன் கேட்டிதான்.
பதில் சொல்லுகிறாயா, முருகா!" என்று
பரிவுடன் கேட்டார்.

"சரி" என்ற பாவனையில் தலையை
அகர்த்தான் முருகன்.

"நீ எத்தனாவது படிக்கிறாய்?"

"மூன்றாவது!"

"மீதர் பொருளை அவர் அறிவாமல்
எடுப்பதற்கு என்ன பெயர்?"

"திருட்டு!" என்று முருகன்.

"சொம்ப சரி! முத்தாரன் நீ இங்கே
வந்திருக்கிறாயா?"

"ஆமாம்!"

"அப்பொழுது உன் அப்பன் என்ன
செய்து கொண்டிருக்கான், பார்த்தாயா?"

"பார்த்தேன்!"

"அவன் என்ன செய்தான்? சொல்லு,
பார்க்கலாம்!" என்று பண்ணைபார். கத்த
ராமியின் சப்த நாடியும் ஒடுங்கி விட்டது.

ஆனால் முருகன் சொன்ன பதில்?...
"எான் சொல்ல மாட்டேன்!" என்பது
தான். முருகனின் கண்கள் கலங்கின.

"சரி! உனக்கு உன் அப்பன் தீபா வளிக்கு என்னென்ன வாய்தித் தந்தான்?"

"டிடவுசரும் பட்டாசும்!"

"அவகளை நீ தீபாவளிக்கு என்று வாய்திப் பெட்டியில் பத்திரமாக வைத் திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"இல்லை."

"ஏன்? உனக்கு வேண்டாமா?"

"எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம்!"

முருகனின் கண்களில் நீர் கசிந்தது. பண்டையா! இன்றுமொரு கேள்வி கேட்டால் அவன் 'ஓ!' வேன்று வாய்திட்டு அழுதே இருப்பான்.

"கந்தசாமி! என்ருர் பண்டையார், அவரது குரலில் கண்டிப்பு மிகுந்திருந்தது.

"கந்தசாமி! உன்னை நான் கள்ளாக அறிவேன். குற்றம் செய்யும் குணம் உன்னுடையதல்ல. அன்று நான் குனிக்கும் அதையில் இருக்கும் பொழுது வினாற்றில் சாட்டினம் உருளும் ஓசை நீன்றவுடனேயே கதலின் இடுக்கு வழியாகக் கவனித்தேன், நீ செய்த காரியம் எனக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் அதையிட நான் கண்டு அதிசயப்பட்டது, உன் பின்னால் நீன்று கொண்டிருந்த உன் மகளின் முகபரவம் தான். ஏதோ அவசரமாக வந்தவனின் முகத்திம், அப்பொழுது நோன்றிய இடம்ச் சிவையும் வேறுப்பையும் கண்டதும் உன் மையாகவே நான் ஆச்சரியப்பட்டேன்.

"ஒரு சிறு குழந்தையிடம் கண்ட கேள்மையின் பிரதிபலிப்பு என்னை மிகவும் சத்தொலிப் படுத்தியது. உடனேயே உன்னை விட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டு, உன் காரியங்களைக் கவனிக்க ஒரு ஆணையும் நியமித்தேன்.

"கந்தசாமி! உன் பையனை இன்று வேண்டுமென்றே அழைத்துப் பேச்சுக் கொடுத்தேன்! இடைக்கமாய்ட்டாத சத்தினம் அவன். குழந்தைக்காக நீயும் ஏதோ பணத்தை எடுத்து விட்டாயே ஒழிய உன் மனம் பட்ட பாட்டையும் ஒரு வசறு நான் அறிந்து கொண்டேன். அவனுடைய மனம் கோணுமல் நீ தீபாவளியைக் கொண்டாட வேண்டும், இது தான் என் விருப்பம்!

"முருகா! இந்தா, உன் கேள்மைய்க்காகவும் நல்ல குணத்துக்காகவும் நான் அளவிற்கும் பரிசை..." என்று கூறித் தம் மணிப் பரிசைத் திறந்து ஐந்து பத்தி ரூபாய் கொட்டுக்களை எடுத்தார். மெனதுமேலிருந்த டிடிசு, டிடி, பட்டாசை எட்டுகள் அடங்கிய தட்டில் வைத்து அந்தத் தட்டை அப்படியே தூக்கிமுருகனிடம் கொடுத்தார்.

"எம்மான்! என்னை மன்னிக்கிறது!" என்றவாறே அவர் எலையில் வேரற்ற மரம் போலச் சாய்ந்தான் கந்தசாமி. அவர் உள்ளமும் அப்பொழுது சுப்பும் போடப்பட்ட தங்கமேனத் திகழ்ந்தது.

N.P.B

Coffee

Our Quality

**RAW
ROAST
ON
GROUND**

GANESH & CO
(MADRAS) LTD.
— T. NAGAR —

Retail Branches:

285, China Bazar Road, MADRAS
71, Pondy Bazar, T. NAGAR

மனமாற்றம்

சி. பி. சுப்பிரமணியம்

சீர்திராச சர்மா தோட்டத்தில் பார்து
களைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.
அவர் மகன் வாக தண்ணீரைக் கொற்றி
விரித்து வடுத்துக் கொண்டு வந்து சேடி
களுக்கு ஊத்திக் கொண்டிருந்தான். அப்
போது பாபு அவர்கே வந்தான்.

"தாத்தா!" என்று கூப்பிட்டான் பாபு.

"என்னடா, பாபு?" என்று சொல்வித்
தம் வேலையை விடுத்துத் தனம் நிமிர்ந்தார்
சாமிகாச சர்மா.

"நானும் பார்தி கட்டித் தண்ணீர்
பாய்க்கிறேனே, தாத்தா!"

"உனக்கு ஏதெனடா இந்த வேலை?"

"எனக்கு ஆசையாக இருக்கிறது
தாத்தா, தோட்ட வேலை செய்வது! பட்ட
ணத்திலே இருந்தால் எங்கே நான் இந்த
வேலை செய்வான் செய்வ முடியும்?"

"அப்பா, அவனும் தான் கொஞ்சம் வேலை
செய்யட்டுமே!" என்றான் வாக.

"சரி!" என்று கெமதித்தார் சாமிகாச
சர்மா. வாக தண்ணீரை இறைக்கப் பாபு
தாத்தாவடம் பார்த்துக் கொண்டு செய்து
தண்ணீர் போக வழி செய்வானான். அப்
போழுது தோட்டத்துப் பக்கம் வந்த
சாத்தா தன் மகன் பாபு வேலை செய்வதைக்
கண்டதும் தனம் மிதித்தவன்போல் துணுக்
குத்தான். "டேய், பாபு! உன் உடம்பு
என்னத்துக்கு ஆகும்? இந்த வேலை பெல்

லாம் உன்னை வார்டா
செய்யக் கொண்டு
கன்?" என்று சேறினான்.

"வாள் தோட்ட வேலை கற்றுக்
கொண்டேன், அம்மா!" என்று
சொல்ல அவன் வாய் எடுத்தான்.
ஆனால் தாயாரின் பயங்கரக்
கொபத்தைக் கண்டு வாய்மூடி
மௌனமாகி விட்டான்.

"சரியானே, உன்னோவர்து குளி!" என்று
சொல்லிப் பாபுவைத் தாத்தா வென்று
களைப்பி் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு
உள்ளே சென்றுள் சாத்தா.

தந்தை மகளின் கிணைப்பி் பார்த்துப்
பெருமூச்சு விட்ட, பின்னம் அக்காளின்
கொபத்தைக் கண்டு உள்ளம் குமுறினான்.

சாத்தா பிறந்தகத்துக்குத் தன் பிள்ளை
பாபுவடனும், பெண் கமலாவடனும் வந்து
முன்று கால்கள் தான் ஆகி விருந்தான்.
அவன் பட்டண வாசத்தில் மோகித்துப்
போயிருந்தான். அவனுக்குக் கிராம
வாழ்க்கை கசர்த்தது. அதனும் தான் அவன்
அப்படி இவர்காசமாகப் பேசினான்.

அன்று சாத்தாவின் தங்கை பாபு,
தன் தாயாரிடம் சென்று, "என், அம்மா!
அக்கா எனக்குக் கண்ணாடி கொடுப்பாளா?
பட்டணத்திலிருந்து கொண்டு வந்திருக்
கினான். பார்ப்பதற்கு வட்டமாக அழகா
விரிக்கிறது!" என்றான்.

"அதற்கென்ன? சாத்தாவைப் போலக்
கேன், கொடுப்பான்!" என்றான் தாயார்.

"ஆட்டும், அம்மா!" என்று மகிழ்ச்
கிப்போடு கூறினான் பாபு.

எல்லாவற்றையும் மனதவாகக் கேட்ட
சாத்தாவின் பெண் கமலா 'ஹூம்' என்று
சொல்லிக் கூடத்துக்கு ஓடினான். பாபு
தன் அக்காளைப் பார்த்துக் கண்ணாடியைக்
கேட்பதற்காகக் கூடத்துப் பக்கம் வந்தான்.
அவ்வேளை சாத்தா புறக்கணடயில் மூகம்
கழுவக் சென்றிருந்தான். வெளியே மெகது

வீண் மீது இருந்த வட்ட வடிவமான கண்ணாடிகளைய எடுத்துக் கமலா பெட்டிக்குள் வைக்கத் தொடங்கினாள். அவளுக்குக் கண்ணாடி போல் விடுமென்று என்ற கவலை.

"கமலா, அந்தக் கண்ணாடிகளைய ஏன் உன்னை வைக்கிறாய்?" என்றான் பாபு.

கமலா பதில் சொல்ல வில்லை. பாபு மறுபடியும் மறுபடியும், "கமலா, கண்ணாடிகளையக் கொஞ்சம் கொடுங்கள், பார்க்க மிக நன்றாக இருக்கிறது!" என்று கேட்கிறான். கமலா பெட்டியிலிருந்து கண்ணாடிகளைய எடுத்தாள். "பாவம் கொடுக்கலாம்" என்று தோன்றியது அவளுக்கு. அவளும் பாபுவைப் போல் ஒரு குழந்தைதானே?

கமலா கண்ணாடிகளையப் பாபுவிடம் கொடுக்கும் போது கண்ணாடிகளை தவறிய 'பயிர்' என்ற ஒலையுடன் மேலே விழுந்து உடைந்தது. கண்ணாடி உடைந்ததற்காகத் தங்களை அம்மா அடிப்பாள் என்று பயந்த கமலா, "என்டி" என்ற கண்ணாடிகளைய உடைத்தாய்?" என்று பழியைப் பாபுவின்மீது சுமத்தி உடனே அழ ஆரம்பித்து விட்டாள்.

அப்பொழுது உன்னை வந்த சந்திரா கண்ணாடி உடைக்க இருப்பதையும், தன் மகள் அழுவதையும் கண்டாள். தன் மகன் வாய் திறந்து சொல்லாததற்கு முன்பாகவே, பாபுவைத் தண்டித்து விடுகிறேன் என்று எண்ணிப் பழியை அவன் மேல் சுமத்தினாள். பட்டணத்து வாசல்களைப்போல் பட்டிக் காட்டுவார்களுக்குப் பொருள்களை வைத்துக் கொடுத்த தெரிவிலும் என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் ஊறிப் போயிருந்தது. இல்லா விட்டால் விஷ வந்தவனிடமிருந்து தப்பியாய் தப்பிவர பாபுவை ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாள்? கொன்னப் போகிறாள்?

குற்றமறிவாக்குழக்கை வளர பாபு விசித்த விசித்த அழுதான். சின்னக் காரியத்தைச் சந்திரா பெரிது படுத்துவது தாயார் தாயாப்பாளுக்குப் பிடிக்கவில்லை, இருந்தாலும் இரு பெண்

களுக்கு மிகுதியை என்ன பேசுவது என்று ஒன்றும் புரியாமல் தவித்தான்.

அன்று மத்தியானம் மணி பன்னிரண்டாயிற்று வரையும் பாபுவும் சாப்பிட வரவில்லை. எக்கேயோ சுற்றப் போய் விட்டார்கள். "வரவர இதைப் பாபுவும் சோம்பேறிகளோடும் சேர்ந்து கழுதையாகி வருகிறது" என்று சொல்லிக் தெரினாள் சந்திரா. தன்குடப் பித்த தம்பியைச் சோம்பேறி என்று சொல்ல வசத்தின் காரணத்தின் திணறிருந்த சந்திராவின் வாய் கூசவில்லை. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் பாபுவும் வரையும் விளாசித் துணிவுடன் உன்னை நுழைத்தார்கள். "எவ்வேயோ போயிருந்தாய், பாபு?" என்று கேட்டாள் சந்திரா.

"ஆற்றக்குப் போயிருக்கிறேன், அக்கா! பாபு பயித்து வருகிறான், தன்னிடிக் இதற்கு. இப்படியா பயப்படுவார்கள்?" என்றும் வரவ விசித்துக் கொண்டே.

"ஆற்றில்விழுந்து ஏன் பிரானா! வாக்கவா பட்டணத்திலிருந்து வந்தாய்?" என்று சொல்லிப் பளிச் பளிசென்று பாபுவின் முதுகில் பெயராத அறையத் தொடங்கி விட்டாள் சந்திரா.

"இனி மேல் போக வில்லை, அம்மா!" என்று கதறினாள் பாபு. சாமிசாது சீமா சமாநாயம் சொல்லப் போய்த் தாம் பெற்ற பெண்ணிடமே தம்மறிப்பைக் குறைத்துக் கொள்ளும்படியாயிற்று.

ஒருகாலத்தில் தாயும் திரைமத்துப் புழுதியிலே விளைவாடி யவன் தான் என்பதை மறந்து தப்பிவருகிறேன் காரணம் பொருள்கைத் தொடங்கி விட்டாள் சந்திரா, பட்டணத்துப் பிரதாபம் அவளை அப்படி ஆட்டி கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் தனக்கு வந்த வடிந்ததைச் சந்திரா அவசரம் அவசரமாகப் பிரித்துப் படிக்கலானாள்:

கேள், சந்திராவுக்கு, உன் காதல் உடைந்தது. குழந்தைகளைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள். உனக்குத் தெரியாமல் பாபு

கோவை பிரபல அபிவிருத்தி ஸ்ரீ ஸ்ரீ. வி. சரஸ்வதிநாயகர் அவர்களின் சமீபத்தானும் பிறந்த பண்டித உடம்பெனியின் சேமிப்பான ஸ்ரீ ஸ்ரீ. வி. சே. ஸ்ரீததி அவர்களிடையே புகழின் சேன பதனாவதிலும், பங்குப் போலீஸின் டாக்டர் பி. தாமசயா அவர்கள் புகழின் ஸ்ரீ பி. பதமதாமசு. ஆர். எஸ். அவர்களிடும் கோவைத் துறிக் கோத அக்டோபர் 1968 சென விவரினாயகத் திருமணம் நடத்தியது. கமலத் சரஸ்வதியும், மத்ய சரஸ்வதி அவர்கள் ஸ்ரீ பட்டாபி தோராயயா குறியை கோத்தின் பக சரஸ்வதியிடமிருந்து சாராயான கமலத் துக்கமும் பரிசுளமும் கத்தன. இவ்விதத்திலிருந்து பங்கு பண்டித டாக்டர் ஓருவரும் திருமணத்துக்கு கத்திருந்து கெற்பித்தார். கமலம், கணமகமம்!

*****

எனக்கு ஸ்ரீ கமலம் எழுதி விருக்கிருன். என்ன அழகம் விருக்கிறது, தெரியுமா? 'அப்பா! நம்முடிக் சர்க்கரை தாத்தத்தித் தாத்தாயின் சிரமத்தின் பரிசு ஓருவாது. தெரித்த தன்மீர். இவ்வே கண்ணோரும் தன்மயகம்' கத்திதன்மயம் எழுதி விருக்கிருன். உன்மய தானே! பட்டணத்தின் கமலத்து தாம் என்ன கத்திதக் கண்டோம்? சிரமத்தின் கமலத்து கன்மயவு உயர்ந்தது கன்று குன்றே தெரித்திருக்கும். கன் மத்யபட்டாக் தகரத்தின் கமலத்தோன், தான் கோட்ட சேன செய்தததப் பதறிப் பாது பக்கம் பக்கமாக எழுதி விருக்கிருன். பகக்கப் பகக்க இவ்விதம் யுத விருக்கிறது. சிரமத்தின் கமலத்தின் கன் ஆறியும் தங்கு கமலத்தின் கன்று பாதுகின் கன்றுபயம் எனக்குச் சேர்க்கிறது.

கமலத்தோர் ஒரு சேன கத்திதகம். எனக்கு விவரம் இவ்விதத்திலேயே கத்தம் கத்தப் பகலுக்கிறது. இவ்விதம் தான் சிரமம் சிரம மாகக் கத்தவேண்டும். பட்டணத்து கமலம் கண்டித் சிரம் கமலத்தையும் சேனகமலத்தின் கன்று கன்மயக் கோண்டிருந்த கன் ஆகக் கத்திவதுகிறது. கத்தன சந்தோச மாக இருக்கிறது. தெரியுமா?

கோவைக்குகன்.

கேதத்ததப் பகத்த சர்க்கா திகத்த தான். பட்டணவாத்தின் பெருமையிலே பூரித்திருந்த அவருக்குச் சிறிது சேரம் ஒன்றுமே ஓடவிக்க. கணவனின் கடி தத்தத மத்யபக்யம் எழுதுகின்றிப் பகதி

தான். ககர்த்து ககரிகத்திதக் கோட்டிலும் காட்டுப்புறத்தின் கத்பகப்புகன் மேலானவை தான் என்ற எண்ணம் அவன் இதயத்தில் இடம் பெற்றது.

பட்டணத்துப் பகட்டாக் கோட்டிலும், ககர்த்து கத்தத் தோடு கமலம் காட்டுப்புறம் கன்மயவோ மேலானது தானே? பட்டணத்தாரின் அடுத்த விட்டு ககமலபக் ககாக் உட அறியாமல் தன் கன்மே குறிக்கோளாக கமல்திருக்கன். காட்டுப்புறத்தார் ககோ காட்டு மகன் ககர்த்து மகன் கன்மோருக்கும் கல்லது சேந்து 'என் உடம் பகலி சேந்து கிடப்பதே' என்னும் கோணககைப் பின் பதறி கமல்திருக்கன். -கணவனின் கமலம் அவர்க இவ் கமல்து தான் கித்திக்கைவத்த தோடு மட்டுமே அல்லாமல், அவன் மனத்தையே மாற்றி விட்டது. அப்போழுது அவருக்குத் தன் மகன் பாது தன்மயவிடச் சிறந்தவருகக் காட்சிவனித்தான். பெருமையிலும் உன்மயப்பூரித்தான். தான் ககர்த்து கோண்ட விதத்தத வினாத்து மகம் பூழ்ங்கிருன்.

அதேமயம், "அம்மா, கான் அம்மன் கோவிதுக்குப் போப் விட்டு வருகிறேன்!" என்று கோவிலிப் புறப்பட்டான் பாது.

மகம் மாறிய சர்க்கா, "பாது! கமலாவையும் உன்னோடு ககழ்த்துக் கோண்டு போயேன்!" என்றான்.

இத்தன் காலும் இவ்வாத திருநாளாகக் சர்க்கா கோண்டகத் கெட்டுத் தன்மயப் பாளும் பாளையும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

"நீ திட்டவாயோ என்று பகர்த்து கான் கமலாவைக் கூப்பிட கிய்க" என்றான் பகலு பகர்த்து கோண்டே.

"இனிமேல் கான் ககரையும் திட்ட மாட்டேன்!" என்றான் சர்க்கா.

அப்போது பாது குளிக்ககிணாத்துப் பக்கம் போய்க் கோண்டிருக்கான். "கண்டா பாது, ககலவோடு ஆற்றிக்குக் குளிக்கப் போயேன்!" என்றான் சர்க்கா. இததக் கெட்டுக் சகிகத்த சகமா ஆச்சரியப்பட்டார். ககல அத விடப் பன்மடக்கு ஆச்சரியப்பட்டான். "அக்ககவுக்கு என்ன, மகம் மாறிக்கோண்டே வருகிறுத் போவிருக்கிறது?" என்று அவன் கோண்ட போது கன்மோரும் 'கோல்'கென ககைத் தாக்கன். அவர்ககோடு சர்க்கா சர்க்காவும் தன் மூத்துப் பதன் தெரிபச் சிறித்தான்.

பாக் செய்யப்பட்டதில்லை
களை வாங்குவதில்
ஜாக்கிரதையாய்
இருங்கள்!

பாக் செய்யப்பட்டதில்லை என்று உறுதிப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அப்போது களை உண்டாகக்கூடியதாக, புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ' மிகவும் குவியலில் தரப்படும். தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை.

தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை.

அபாயமில்லாத துரித நிவாரணம்
உங்களுக்குக் கிடைக்கும் -

புதிய 'ஆஸ்ப்ரோ'
விஞ்ஞல்

'ஆஸ்ப்ரோ' மிகவும் குவியலில் தரப்படும். தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை.

* அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும்.

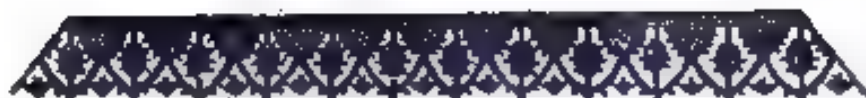
* அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும்.

* அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும். அலிதர்ட் கோல்ட் உண்டாகும்.

279

களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை. தரப்படும் களைகளில் தரப்படும் பாக் செய்யப்பட்டதில்லை.

2! எல்லாவு கிணங்குத்த தாயாவிடுத்
 தம் அகம்! அழகான குழந்தை ஏன்
 வெறுத்துப் போய் யாக்கிப் போய்ந்து. உத
 அழகான கிணங்கு
 தெய்வம் அழகம்
 தெய்வம் தெய்வம்
 தெய்வம்

[illegible][illegible]

உ.மாணாபகாவுக்கு சிறை காட்டி கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செய்து கொடுத்ததற்காக காவலர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவ்வாறு நடந்ததற்காக காவலர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவ்வாறு நடந்ததற்காக காவலர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது.

ஆற்றங்கரையினீலே

வாழ்க

பேராசிரியர், ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை

47. திருக்கோவலூர்

இம்மாலிலத்தில் கன்னி இவ்வாறு நடந்தது. கன்னிக்கால் கொண்டு வந்து செல்வார் ஒருவனாகவார். கன்னி வடித்து வஞ்சிப்பார் மந்திரை வனகலார். கைவெடுத்துக் குழிப்பிட்டுக் கரவாடுவார் இவ்வெருவனாகவார். கெஞ்சுகத்தில் வஞ்சுகத்தை வைத்து அழுகின்ற கன்னரையும் தொழுகின்ற கன்னரையும் திருக்குறள் குறிக்கின்றது.

"தொழுக வுக்குப் படைஒழுகும் ஒன்று அழ கன்னிக்கும் அறிந்து"

(ஒன்று - படைகலர்)

என்று திருக்குறள் குறிக்கும் இருவனாகக் கன்னரையும் தொழ கன்னி அழ கன்னி என்று அரைப்பர் பொதுமக்கள். இவர்களைக் கொண்டு வைத்து பன்னத்தக்க இவ்வெருவனாகக் கன்னரும் உண்டு. அன்றி ஆசாரக் கன்னி என்பபெருவர், பாரத சாந்தாயத்தின் தந்தையாவே கார்தியபுகளின் உயிர் கவர்க் தவன் ஓர் ஆசாரக் கன்னன். பழங்காலத்தில் இத்தகைய கோடிய கன்னன் ஒருவனைக் கண்டது திருக்கோவலூர் காரம்.

தன் பெண்ணையாறு பாயும் திரு நாட்டின் தலைகராகத் திகழ்த்தது அக்கரம். மலைமான் என்னும் குதிரை மன்னர் குலத்தினரால் நெடுங்காலம் ஆளப் பட்டமைமான் மலைமான் நாடு என்ற பெயரும் அக்காட்டுக்கு அமைந்தது. மலாடு என்பது அப்பெயரின் குறுக்கம்.

மன்னானில் அக்காட்டை யாண்ட மன்னருள் தலைசிறிது விளங்கினான் திருநாட்டின்

காரி. அவன் புலவர்க்குப் பெருபகாரி; போர்க்களத்தில் சிகரந்த குதிரை வீரன். காரி என்னும் பெயர்பெற்ற குதிரையின் மீது அமர்ந்து, காற்றென விரைந்து, மாற்றுகை வேன்று அடக்கிய மலைமான் திருநாட்டினாரின் வீரத்தை விவந்து பாடினார் கபீசர் முகவாய் விழுவிய தமிழ்க் கவிஞர்கள். படைத்திறமும் கொடைத்திறமும் ஒருங்கே வாய்க்க காரியை வன்னவாகிய பாரியின் விசையின் வைத்துப் பாமாலை குட்டினார்.

"அழகுநெல் அருவி

கவிசென்று ஒழுகும்

மறப்பின் கோமான்

பாரியும் பிறங்குமகன்

கோக்கி ஆண்ட

வெண்க் குழியும்

காரி அர்த்து

பேரயன் உடத்த

மலர் உட

மறப்போன் மலைமான்"

(அழகு - நெல்களும்; அருவி - உருட்டி; மலை - உச்சி; காரி - காரி என்னும் பெயருடைய குதிரை; அமர் - போர்; உடத்த - வென்றது; மார் - மலை - மலைமான் என்ற கொடை; கவிசென்று - திருநாட்டினார்)

என்பது பழங்க் கவிஞர் ஒருவர் அணிந்த பாமாலை.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மலைமான் குலத்திலே தோன்றினார் ஒரு வேல். அவன் படைவர்க்குக் கோடியவன்; பக்கர்க்கு அடியவன். அவரை வேன்று பெண்டின் காரி

சந்தர்ப்ப அடிமைத்தனமும் பொல்லாததுதான். ஆனால் பெண்ணாடிமைத்தனத்தையப்போல் ஒருவரை பழி இழக்கச் செய்வது வேறொன்றுமில்லை. பொன்னியின் செல்வன்

டைக் கவர்ந்து கொள்ள ஆணைப்பட்டான் முத்தராதன் என்ற சித்தராதன். பழமுறை படைபெடுத்தான். ஆவிலும் மலையமரின் வெவ்வு முடியவியும். நெடுமுகமாக அடைவ முடியாத வெற்றியை மறைமுகமாகப் பெறத் துணிந்தான். குறுகிய மன்னனுக்குரிய கோவத்தைக் கண்டதான். மேனியின் வெண்ணிற்றை அணிந்தான். தலையிலே சடைகை முடித்துக் கட்டினான். எட்டுச் சவடி யோன்றை எடுத்து அதனிடையே கூரிய கத்தியைப் பதனமாய் மறைத்து வைத்தான். பட்டப் பகலில் ஆராரக் கண்ணப் வெளிப்பட்டு மலையமான் மானிகையில் உள்ளே புருந்தான்.

"மெய்யெனப் பீடு புரீ

வேனிகே ஓடித்துக் கட்டி

காலினே படை கீர்த்த

புத்தக் கவி சந்தி

மயோர் விசுக்கே வன்

மனத்தினுள் கற்பு கவந்து

பொய்தல வேடம் கொண்டு

புத்தனன் பூத்த நாடகம்"

(மெய் - உடம்பு; தன் - திருத்த; வேனி - கை; கவி - பொது; மய - திருட்டு)

என்று தல வேடம் புனைந்து போக்த கன் கவிதை திருத்தொண்டர் புராணம் காட்டுகின்றது.

தல வேடத்தின் பெருமைவாய் தடை பெல்லாம் கடந்து மலையமான் இருத்த இடம்போந்தான் முத்தராதன். முழுநேர பூசிய முனிவரைக் கண்டபோது இருக் கையை விட்டு எழுந்தான் மலையமான்; இரு கைகளையும் குவித்து வணங்கினான்; தக்கதோர் ஆசனத்தில் அமர்த்தினான்; பணிந்து ஒடுங்கி நீர்ந்தான்.

அப்போது முனிவன் அவனை நோக்கி "மன்னவா! மாதொரு பாகன் அருளிய ஆகம நாய் ஒன்று எனக்குக் கிடைத்தது. இத்தாய் வேறு எங்கும் இல்லை. அருமை யாகப் பெற்ற சவடியை உன்னிடம் எடுத்து வந்தேன்" என்றான். சீவாசமம் என்று சொல்லிக் கேட்டவுடன் மலையமான் மனம் மாறினது. முனிவரது அடியின் கீழ் அமர்ந்தான்; ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கி "ஐயனே! இக் சீவாசமத்தை அடி யெறுக்குச் செவியறிவுறுத்த வேண்டும்" என்று இறைஞ்சினான்.

முனிவன் எட்டை அவித்தான்; கை நிலை எடுத்தான்; வெட்டெனக் குத்தினான். "ஐயோ" என்று அவறினான் அரசன். அது கேட்டு ஓடி வந்தான் தத்தன் என்ற காவலன். முனிவன் மீது பாயவந்தான். அப்போது துடித்துக் கொண்டிருந்த மன்னன் அவனைத் தடுத்தான். "தந்தா! இவர் அம்மான்" என்று சொல்லித் தரையில் விழுகிறான்.

அரசன் ஆணைக்கு அடங்கி நீன்ற தத்தன் கண்ணீர் சொரிந்தான்; மடித்து விழுகிற மன்னரைத் தாங்கி மடிமேல் வைத்து "என் ஐயனே! கான் என்ன செய்வேன்?" என்று கதறினான்.

தத்தன் அழுதால் கேட்ட காவலராக் கவலாம் அங்கே ஓடி வந்தான். முனிவரீ கொய்த்தில் நீன்ற கன்வன் மீது சாடினான். அது கண்ட அரசன் "தந்தா! இவர் எம் பிரான் அடியார். எவரும் இவர்க்குத் தீங்கு செய்யாமல் காத்து வெளியே கொண்டு போய் விடு" என்று பணித்தான். மன்னனது குணமொழி கேட்ட மாந்த ரெல்லாம் கரைத்து கருகினர்.

"இங்குமே தாது ஒத்தக் கவிநான நகையக் செய்யு கிடம்"

(இங்கு - தற்பம்; ஒத்தம் - தண்டித்தம்) என்று தமிழ் மறை விதித்தலாறு ஒழுகிய மன்னரை உச்சிமேற் கைகூப்பி வணங்கினார். அவன் ஆணைப்படி தத்தன் காவலில் அரசன்மனைவை விட்டகன்ற ஆராரக் கன் கனை அருவருப்புடன் பார்த்துகின்றான்.

ஊறு செய்த கொடியோரை ஊருக்கு வெளியே விட்டு வேகமாகத் திருப்பினான் தத்தன். அவன் வரும் வரை அரசன் உயிர் காசமாகக் கொண்டிருந்தது.

"சென்றடி கைக்கி தீங்கு

பெய்தல வேடம் கொண்டு

கெந்தவந்த இடைபு(த) இன்றி

விட்டனக் கெந்த உர

இந்த கைக்கு ஐயக் கொய்தல

யாசெய்ய கீழார் கெந்த

தீதரவன் தங்கி நோக்கி

தீதரபெரும் கடுகி உத்தா!"

மரண வேதனைமையப் பொறுத்திருந்த மன்னரை நோக்கி "அரசே! நீர் ஆணைப்படி அவனைக் காத்து வெளியே கொண்டு விட்டேன்" என்று கதறினான் தத்தன். அப்போது மன்னன் மனம் மகிழ்ந்தது; அவன் திருமுகம் மலர்ந்தது. "இன்று என் ஐய னுமில் தத்தன் செய்த உதவியை வேறு யாச் செய்ய வல்லார்" என்று புகழ்ந்தான்; ஆனி துறந்தான்.

கண் வேடம் புனைந்து கொண் புரிந்த படைகவனது தீமைமையப் பொறுத்து அவ னுயிரைக் குறிக்கொண்டு காததருளிய மலையமான் "அருள் வள்ளல்" என்பதில் ஐயமுண்டோ? (தோடரும்)

‘ஓர் பரிபூரண சேவைத் திட்டம்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

நினைவக் காரியாவலம்: பாண்டியன் லிமிடெட் : மதுரை

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, கரகபுரி, ஹைலாப்பூர், பெங்களூர், திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர், கொச்சி

அந்த இருமலை நிறுத்துக தொண்டை

ரணத்தை சமனமுட்டி

குணப்படுத்துக

பெய்ஸ் தொண்டை வுத்தும்மாடி புவி திரா
வன மாத்திரையில் சுகமூட்டி குணப்படுத்த
தும் சகலகம் அடங்கியுள்ளது. பெய்ஸை
சுகமூட்டியோடு, இத்தரகலகம் ஆவியாக
மாறி உங்கம் கவரத்தூடன் தொண்டை

கவரத் தூய்மையாக கவரப்படுகின்றதும், ஆகவேகவராதின் ஆரம்பகாலநதி
நித்தேசென்று கவரப்படுகின்றன. அதன்காலம் பெய்ஸ் கவரக்கூட
குணமூட்டியாகவருகிறது. பெய்ஸ் இருமலை நிறுத்தி, தொண்டை ரண
த்தை சமனமாக்கி, உங்கம் கவரப் படுகைய கார்ப்பாதி, காத்திர
கூடகத்த, அகடப்படுக தீவிரமூட்டின் இன்புயகலகம் மத்தும்
கிரகணகூடக கிரகணகூடக இன்புயகலகமூட்டியுள்ளது.

பெய்ஸ் சாப்பிடுங்கள்

PEPS

உலக பிரசித்தி பெற்ற

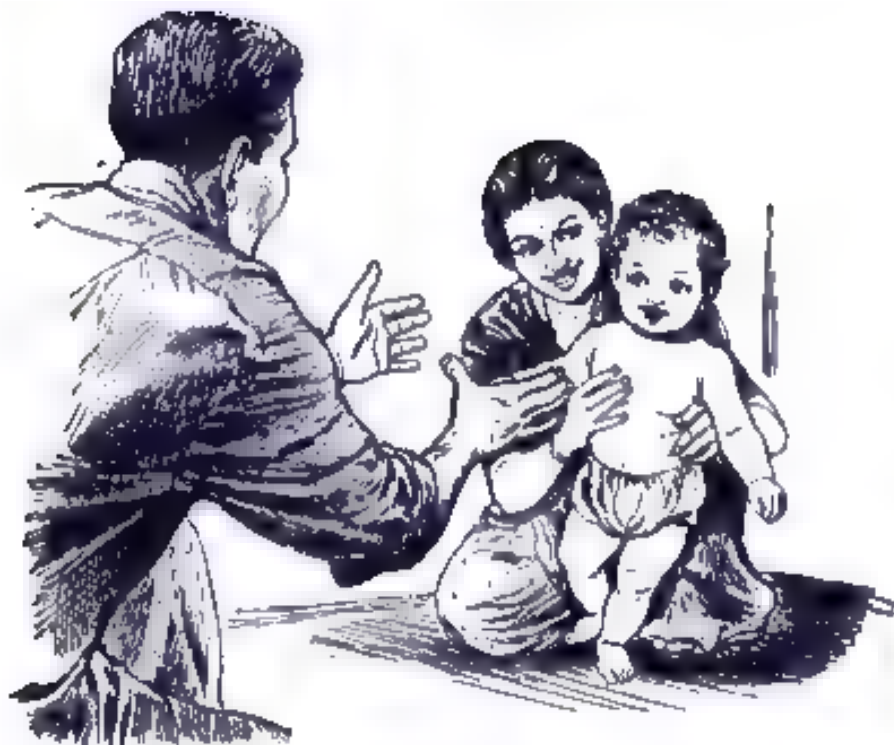
தொண்டை, மாடிபுவி திரா வன மாத்திரிகள்.

உங்கம் கவரத் தூய்மையாகவருகின்றதும் கவரக்கூட.

PEPS-TAB

மதுரைக்கு மேல் கவரக்கூட: நாதா & கம்பெனி, பாதக் கடவுள்

குழந்தையின் முதல் நடைகள்

ஆம், குழந்தை தனியாக நடக்கத் தொடங்கினான். நீங்கள் ஏன் அதைத் தடுத்தீர்கள்? உங்கள் சொந்தோடீர்தவரும் அவன், பெருமதித் தாய்களும் நீங்கள் காப்பாற்றாதது கொஞ்சிதான்.

குழந்தை குழந்தையாக உலகமறந் தீங்கம் ஏந்தான் அவனுக்கு அவனாக செயல்படுவதற்கு. அவனது விஷயத்தில் அடிக்கடி கவனம் தேவை. குழந்தையாக அவனுடைய பூம்போள்தர சமூகத்திற்கு அநேக பதனளிப்பை அவனாக. தான்வளம் பெய் பெனடர் அவனது சமூகத்தை மீதுதனாகவும் மழைமழியாகவும் வைத்திருப்பதன் எதிர்த்திந்தி பாதுகாக்கவும் செயலாம்.

பெனடர்ஸ் தூவணம் பெய் பெனடர் 70 சூன்சூன்க்கு மென்மென்மென் செய்வதற்குத்தான். இத்தே ஒரு முன் காத்து.

Johnson's BABY POWDER
 ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பெனடர்

சமூகத்திற்கு நலிதமளிப்பதில் உலகிலேயே நிகரற்ற பெனடர்

இலவசம்

குழந்தை பதனளிப்பும் புதிதத்திற்கு இவரை பித்திரு எழுதங்கள் — குழந்தைகள் சரியான முதலில் எப்படி பேசு களப்பத, பவ நுன்குமபோ தான் செயல்பெருகும். அவன் புதிப்பாட்டும் நுனத, எப்படி என்ன பழகவெழுக்களை கதற்கு கொடுப்பத முதலில், பெற்றிருக்கு உபயோகமான, அநேக விஷயங்கள் இதில் அடக்கிப்பெடுகிறது. இவ்வொளத்திற்கு எழுதவும்:

ஜான்ஸன் & ஜான்ஸன் (கிரேட் பிரிட்டன்) லிட்.

ரவி சந்திரிகா

சோப

34. ஓயிபும் ஓகையம்

கோமளிக் கூத்த கடைபெற்ற வரும் போதே, சிவந்தகெடு வகைப்படுத்திச் சொண்டிருந்த இவ்வுருச் சாயிபா அடிக்கடி கூட்டத்தை அப்படியும் இப்படியும் சுற்றிப் பார்த்து யாரையோ தேடிச் சொண்டிருந்தார். கோமளிக் கூத்த உட்ப்பகைக் கை வகுத்தென் என்று சொல்லிப் போன டாக்டர் கரேஷ் அதுவரை வந்து சேராத சாயிபாருக்குக் கை உண்டாகி விருந்தது. எனவே கூட்டத்தில் பரபரப்பு ஏற்பட்டதும் ஒரு வேளை டாக்டர்தான் வந்து விட்டாரோ என்று அவர் முதலில் சிந்தித்தார். ஆனால் கோழி கவுயற்போன ஓகை வந்ததும் அவருக்குத் திகைப்பு உண்டாகி விட்டது.

தாயக் கைப் பனிகுள் ஓகையிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஓடினார். என்ன விபத்து! எவ்விரந்தான் வந்து சொண்டிருந்தான்! ஆனால் அவருக்கு வந்தது பாரி சாஷா டாக்டர் கரேஷ்தான்.

"என்ன சாயிபா! திகைத்திரை! ஏதோ ஒரு சமயம் கூட்டத்திலேய்தான் எவ்விரந்தான் கூட்டத்துக்குள்ளே அமைத்துப் போய்த் திரைமில் உட்கார்த்த வேண்டும் என்று சிவந்த திட்டம் போட்டிருந்திரை போகிருந்திருது. என் அகைக் கொடுத்துவிட்டேனோ!"

இவ்வாறு குறும்பாகச் சொல்லிக் கொட்டி சாயிபாருக்கு அருகிலே வந்து சிவந்தசொண்டுகட்டிப் பேசினார்: "இப்போழுது கோழி மாதிரிக் கவியது மரென்று சிவந்திரை! எவ்விரந்தான் என்றுதானோ! அதுதான் இவ்வாறு. என் அக்தமாதிரிக் கூப்பிட்டேன். இன்னும் கொஞ்ச வேர்த்தில் எவ்விரந்தும் அப்படி ஒரு ஓகையை உண்டாகிவிடும் அவனுடைய விவாதி குணமாகி விட்டது என்று அக்ததம்! கோழி கவியும் விடியும் அவ்வாறு அவனுடைய விவாதிக்கும் விடிய என் வந்ததும், அவனும் கோழியைப்போல் கத்தினும்!"

இப்படி டாக்டர் ரோலிங் கொண்டிருக்கும் போதே ரவித்ரன், தூரத்தில் கோயிலின் கூத நாலுளை இமைகொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த விதத்தை இருவரும் கவனித்தார்கள். அவனுடைய விழிகளைக் கவனித்தால், கோயிலின் கூத்தும் பாட்டுமே அந்தக் கன்னியின் வழியாக உள்வா கொண்டு மனத்தையப் போய்த் தாக்கி நின்றனவோ என்று தோன்றியது. கொஞ்ச நேரத்தில் அந்தப் பாட்டும் ஆட்டமும் உச்ச நிலையை அடைந்தபோது ரவித்ரனுடைய கை வீரங்கள் ஆடின. அந்த ஆட்டத்தைக் கூட்டு பாத்திர டாக்டர் கரேஷ்.

"சாமிவோ! நான் ரவித்ரனை இப்போது கொண்டு வந்து விட்டுப் போன பிறகு, இப்பொழுதுதான் பார்க்கிறேன். இந்த ஏழெட்டு நாட்களின் அதிசயமான மாறுதல் தெரிகிறது. உங்களுடைய சரீரத்தில் அவனுடைய உடம்பின் தந்தையகத்தை ஏன் வளவோ அடக்கி விடுகிறது. அதேசமயம் இந்த மயக்காட்டுச் செடி கொடியின் குறுகமையும், சம்பவச் சிக்கல்கள் இவ்வாறு இந்தச் சோகம் குடிவின் கீழ்மலிவான குழப்பமையும் ஒரு பெரும் அளவுக்கு அவனுடைய மன நிலையையும் அபிவிருத்தி செய்திருக்கின்றன. ஆனால் முழுதும் குணமாக வேண்டும் என்றும் அவனுடைய மனத்திலிருந்து எழுச்சி புறப்பட்டு அது துன்பமாக வெளிவர வேண்டும். ரவித்ரன் ஒரு சங்கீதக் கலைஞன். அவனுடைய உணர்வத்தைத் தொடக்கடிய நேர சக்தி, வேறு எந்த மருந்தையும் விட ஆற்றம் வாய்ந்த சக்தி, ஒலிதான். வெளியே சென்றே ஒலியும் அவனுடைய உணர்வின் ஒலியும் ஒருமிக்கே ஒலிக்க ஆரம்பித்து விட்டால், ரவித்ரன் பழைய ரவித்ரன் ஆடு விடுவான். இதனால் அவனுடைய மனத்தின் தந்தையும், கீழ்க் கண்ணோடு கொஞ்சம் தனிவாக வரலாம். கவலாணி அம்மாளின் துபா நிலைப்பாடு பற்றிச் சில விவரங்கள் கேள்விப்பட்டேன். அதன் விளைவாக இரண்டொரு விஷயங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறேன். நாம் இருவரும் அதைப் பற்றிப் பேசலாம். ரவித்ரனைக் கொஞ்சம் தனிவாக இந்தக் கூட்டத்தில் விட்டுவிட்டு அப்பால் செல்லுங்கள். பணிகளை அவரின் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். அவன் இந்த வேடிக்கைக் கூத்துக்களைக் கொஞ்சம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கட்டும்!"

இவ்வாறு ரோலி டாக்டர் கரேஷ் இவ்வுரிச் சாமிவாற அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். கூத்துதொடங்கி நடைபெறும்பொழுது.

ரவித்ரனுடைய மனத்தைச் சேம்மைப் படுத்துவதற்கான காரியங்கள்

மலிகாட்டில் சோக்கி குடியிலே இத்தனை கவனத்தோடு கடைபிடித்தது போலவே, பம்பாயிலும் எட்டெந்திர சங்கை மலகி விழாவுக்கு பிறகு அவருடைய உண்மையின் தன்மையை ஆராயும் முயற்சியும் அதைச் செம்மைப் படுத்துவதற்கான பிரயத்தனமும் தொடங்கிவிட்டன.

சாவித்திரி அம்மன் ஒவ்வொரு காரியத்திலும், பெகெற ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் இந்த பிரச்சினை உண்டாகிவிட்டது கொண்டான். உண்மையில் அவருடைய மனத்தின் அத்தாங்கியில் வேறொரு புதிய ஆசையும் அரும்பி விருந்தது.

“சந்திரிகா! உங்களுடைய ஆசைக்கு பார்த்துக் கொள். இதுவரை நீ வாழ்க்கை வாழ்ந்து விதமே உனக்குப் புரையிழுப்பி வருகிறதா? சந்திரிகா! நீ கொண்டுள்ள பாரத்தினாலேயே உன் இதயம் புரையிழுக்கப்பட்டு விட்டதா? அவ்வது உன்னை அப்போது அரவணக்கம், உன் கருவிக் கொத்தை வருட, உன் கண்ணத்தை மின்னியிட, உன் உத்தமப் பிடித்து இழக்க, ஒரு கையை காடுகிறதா உன் மனம்? உங்களுக்கு கொஞ்சம் மொழிகன், பேசுவதற்கும், உன்னைக்

‘கண்ணம்’ என்று அழைத்து நேசம் புரியாததற்கும் இப்படித் தூறுக்காக உன் செவி என்றுமே ஏதாவது உண்டா? மனத்தை மனதக்காமல் என்னிடம் கொல்லுமா!”

இவ்வாறு கேட்டான் அவ்வாறு சாவித்திரி அம்மன். இந்தக் கேள்விக்கு உடனே பதில் வந்துவிட்டது. “அப்படி, வர வேண்டும் என்று அவள் எதிர்பார்க்கவில்லை. பின் எதற்காகக் கேட்டான் என்றால், சந்திரிகாவுக்கே அவருடைய மனம் புரிகிறதே தவிர, இவ்வையிலும் அதை அவனே புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கட்டும், தன் உணர்ச்சிகளைத் தானே ஆராய்ந்து பார்க்கட்டும் என்று கருதியே சந்திரிகாவிடம் சாவித்திரி அம்மன் அந்த மாதிரி ஒரு கேள்வியைப் போட்டான். மெய்யாகப் பார்த்தால் சந்திரிகாவுக்கும் தானே தன்னுடைய இயல்பைக் கேட்டுக் கொள்வது போல இருந்தது அந்தக் கேள்வி. மௌனமாக இருந்தான்.

“சந்திரிகா! என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியாக இருக்கிறதா? அப்படியானால் அந்த வேண்டுகோளை விட்டு விடாமல் அவ்வது, இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் போல் தோன்றினால், போகாத போகித்துக் கொள்!” என்று சாவித்திரி.

“அம்மா! எனக்கே! இதுவரை புரியாத ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் இப்பொழுது கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். போகித்துக்கொள்ளுங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நீங்கள்மாதிரி சொல்ல முடியும். நீங்கள் குறியிடப்பட்டது போன்ற முறையில் என்னுடைய இதுவரை யாரும் பின்பற்றவில்லை.

யாரும் நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள் அப்படியாக கொஞ்சியிருக்கிறேன். அவர் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர் ஒரு மனமாகாத வாய்ப்பாக இருந்தது, நீங்கள் ‘முதன் முதலாக’ அப்படிச் சந்தித்திருந்தால் ஒதுகுகொண்ட அவர் அப்படி வேண்டாம் என்று ஒரு பதில் யிருக்கக் கூடும். ஏதும் அதைப்போல எதிர்பார்த்து ஏதாவது ஏதாவது. ஆனால் இப்பொழுதுதான்

மெகப்-வைண்டிங்

டியூடர் ஆயிஸ்டர் பிரின்ஸ்

கூடுதல்பாது ஆடவி ஒவ்வொருவருக்கும் சந்த வடிவம்

இந்த சீர்திருத்தப்பட்ட புதிய டியூடர் மெகப்-வைண்டிங் வடிவச் சந்தித்து பிரதமேக வகைப் சிறிதும் தெனவியில், உங்கள் கை மனிரட்டியுள் நுவலொரு சிறு அகர்விறும் இதன் (ரோமேக்ஸ் பெடண்ட்) ரோட்டர் விசை சீர்தயாக நான்குபே சாவி கோருத வடிவாதகத் கோளவடிவம் ஓடாதுக்கூதது.

19-தூவடி வந்திரும்; கார்த்ததியுக் பாதிர்ப்படாதது உதிரச்சி தாங்குக்கடியது... தயம், தாசி, கழுகு, விவரவகட புகாதபடி அழகிய ஆயிஸ்டர் மெனிய பாது வர்ப்புடையது.

டியூடர் ஆயிஸ்டரிலேட் வடிவாததயாதகத் தவருதீர்தம் — பிரின்ஸஸ் பெரன்து அநே அழகிய அமைப்பி கருவ டயலிக் தெதியும் கார்டும்.

டியூடர்

மெனிய ரோமேக்ஸாதகம் பொதுப்பு சந்தப்பட்டது

மெனியிபாஸிக் சா விசேரவாதகம்:

மெனிக் பி. ஆர். க. கனகம் மீட்.,

மயங்கு ரோட், மதரை

—அம்மா, எனக்கு ஒன்றும் சொல்வத் தெரியவில்லை. ஏன் இதயத்தின் அக்தரஸ் கத்திலுள்ள ஏதோ ஆதாரத் துத்தியைச் சுண்டி விட்டார்கள் நீங்கள். இப்பொழுது என்னால் எதுவும் பேச முடிய வில்லை. எனக்கு இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வத் தெரிய வில்லை.”

கார் பங்குதர வரவில்லை அடைந்தது. இரு வரும் இறங்கினார்கள்.

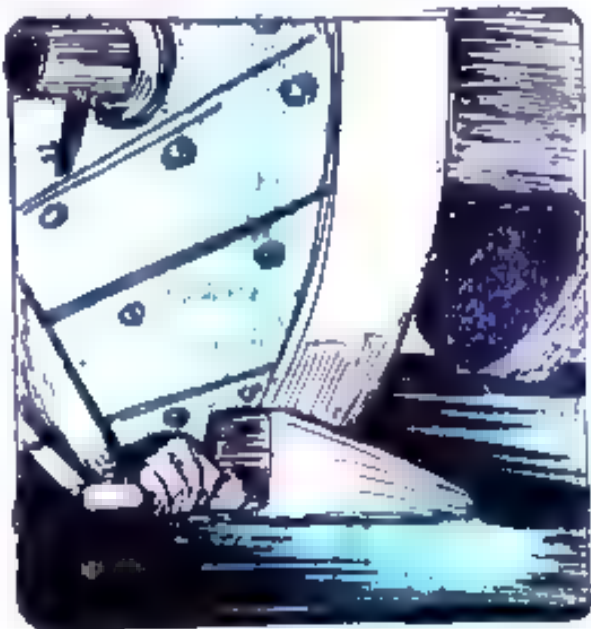
“சக்திரிகா! உன்னுடைய மூளை அளவுக்கு மீறிக் குழப்பி விட்டேன் போலிருக்கிறது. நீ போய் சிம்மமெயாகப் படுத்துக்கொள் அம்மா. கன்னுக போசனை செய்து பார்த்து எனக்குப் பதில் சொல்லு. அவசரம் இல்லை!”

இவ்வாறு சொல்லிய சாவித்திரி அம்மான் சக்திரிகாவை அவளுடைய அறைக்கு அனுப்பி விட்டு, தான் தன்னுடைய அறையிலே தனியாக இருந்து சிண்ட ரோம் போசனை செய்தான். அவளுடைய மனசில் மூதன்மூதல் சக்திரிகாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் உதித்த எண்ணம், பிறகு ரவீந்திரனைப் பற்றியும் அவர்கள் விட்டிலே ஏற்பட்ட குழப்பங்களைப் பற்றியும் கேட்டதும் உண்டான சந்தேகங்கள், பிறகு சக்திரிகா தனது உள்ளத்தின் அக்தரஸ்கத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்ததும் ஏற்பட்ட சிம்மம், ரவீந்திரனுக்கும் சக்திரிகாவுக்கும் மத்தியில் இருந்த அக்தர அநிசயமான பாசத்தைப் பற்றிய தெனிய, இப்பொழுது அக்தரத் தெனிய காரணமாகத் தான் மேற் கொண்டும் சக்திரிகாவிடம் கேட்ட கேள்வி, அதற்கு அவன் என்ன பதில் சொல்லக்கூடும் என்ற சிந்தனை—இப்படியாகச் சாவித்திரி அம்மான் ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தவாறு பரமாக போசனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

சக்திரிகா யோசித்தான்: ‘சாவித்திரி அம்மான் கேட்ட கேள்வி மூக்கெயமான ஒரு கேள்வி. தன்னுடைய எதிர்காலத்தை நினைவிக்கப் போகும் ஒரு கேள்வி அது. திருச்சியில் காலேரி ரத்திலே விழப் போவது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு விட்டா விட்டு எடுத்துச் சென்றவன், ரவீந்திரனுடைய இனசுப் பரம்பரை வாரி வாரி யாகத் துவக்க வேண்டும் என்றும் அவனுடைய இயல்புபங்கனும் கணங்களும் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் கருதித்தானே, அக்தர உயிரை இந்தனை பிரித்தோடு காப்பாற்றி இந்த பம்பாய் ரகரத்துக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறான். இனிமேல் அக்தரத் திட்டம் சிறையேறுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களை கன்னுக யோசிக்க

வேண்டியது மிகவும் அவசியம் அல்லவா. அப்படித் தன்னுடைய எதிர்காலத்தை நினைவிக்க வேண்டுமானால், சாவித்திரி அம்மான் கேட்ட அக்தரக் கேள்விக்குத் தன்னுடைய மனசாட்சி என்ன விடை தருகிறது என்பதைத் தெனியாக ஆராய்ந்து விட வேண்டியதுதான். உண்மையில் இந்தக் கேள்விக்குத் தான் என்னுடைய விடைகளைப் போடத்தக்கதான் தன்னுடைய எதிர்காலம் அமையப் போகிறது.’

இவ்வாறு எண்ணினான் சக்திரிகா. உண்மையில் இதுவரை அவன் யோசித்துப் பார்த்திராத ஒரு புதிய விஷயத்தை இப்பொழுது அவன் யோசித்தான். இதுவரை அவன் புரூசு பார்த்திராத ஒரு புதிய சிந்தனை உலகிற்கு அவனை அழைத்துச் சென்றது சாவித்திரி அம்மானின் கேள்வி.

வாழ்விய் தான் தன்னக் தனியாக ஒரு கண்ணிகையாகவே வாழ்ந்து விட்டால் என்ன?—இப்படி ஒரு எண்ணம் சக்திரிகாவின் மனத்தில் உண்டாயிற்று.

‘எத்தனை பெண்மணிகள் மரணம்கரை பரிசுத்தமான சிவயிலே கண்ணிகையாகவே வாழ்ந்து கடைத்தேறி மிருக் கினார்கள். தாலும் அப்படி இருந்து விட்டால் என்ன?’

சக்திரிகா நினைத்தான்: ‘ஆனால் அப்படிப் பட்ட ஒரு பரிசுத்தமான வாழ்வு வாழ்வதற்கு வேண்டிய மன உறுதி தனக்கு உண்டா? நிச்சயம் இதுவரை அக்தர உறுதி இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இனி?’

பரமமான கனத்த சிந்தனைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு அவளுடைய மனம் ஒரு சத்தத்தைப்

போல் சித்திரைப் பாதையிலே கைத்தது. அங்கங்கே சாவித்திரி அம்மாவின் கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் சீராய்க்கு வரும். 'கொஞ்சம் மெழுகைப் போ ஒரு குரல்', 'அப்போடு அரவணக்கக் கூடிய இரண்டு கேசுக் கரங்கள்' — இந்த சீரப்பாசனது கையும் சத்தத்துக்குச் சேருத்துப் போடுவார்களோ, அதைப் போல அவளுடைய சித்திரையைத் திவச் திவச் என்று சீதத்தி வேறு பக்கமாகத் திருப்பும்.

'பெண்ணுடைய வாழ்க்கை மேடுபுள் சங்கம் சிதைந்த இடைஞ்சலான பாதை. இந்த உலகில் கற்பு என்ற பாதை கரடு குரடான கடின மரக்கம்ப. ஆனால் அதில் கடத்த சேன்று கடைத்தேறிவிட்டார்களோ'

தனக்குத் தெரிந்த, தான் கேள்விப்பட்ட பெண்களின் வாழ்க்கையை பெய்லாம் ஒரு தரம் எண்ணிப் பார்த்தான் சத்திரிகா, 'ஒழுக்கத்தோடு வாழ்வது, வாழ விரும்புவது, வாழ முற்படுவது, இதெல்லாம் அவரவர் கருமையானதின் திண்ணமையைப் பொறுத்த விஷயம். ஏதோ உலகில் பெண்கள் செய்கிற பாயம் என்று அழைக்கப்படுகிற காரியங்கள் எல்லாம், சத்திரிப்பப் பிடுகிறதும் வறுமையினாலும் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்வது அறிவாகவோ, சத்த வறுமையினால், எத்தனை சத்திரிப்பச் சிக்கலிலும் தக்கனாக சாப்பாற்றிக்கொண்டு அறவாழ்க்கை நடத்து

கிற பெண்கள் உலகில் இல்லைவா? நீச்சலும் இருக்கிறார்கள். அதே சமயம் எத்தனை சௌகரியங்கள் இருக்காலும், எத்தனை சத்திரிப்ப வாழ்க்கை இருக்காலும், கெட்டுப் போகிற பெண்களும் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். அதிலும் சத்திரிகை இல்லை. அப்படியானால் ஒழுக்கம் என்பது என்ன? அது பிறவிலேயே அமைகிற குணமா? அல்லது விதி என்று சொல்பவர்களை, பெண்களின் வாழ்க்கை என்பதும் அதைச் சேர்த்த ஒரு தத்துவத்தானா?

சத்திரிகாவின் இனம் மனத்தில் இப்படி ஏதேதோ பெரிய பெரிய கேள்விகள் எழுந்தன. தேர்த் திருவிழைக் காலங்களில் அநிலேட்டுப் போடுவதற்காக ஒரு சிறு

மர வண்டி திருக்குமல்வயா! அதில் வேடி மருத்தைப் போடுவதற்குச் சில குழாய்கள் இருக்குமல்லவா? அப்படி அவளுடைய இதயத் தேரின் ஓட்டத்திற்கு மத்தியிலே புத்தியானது பல பல குழாய்களில் வேடித்துப் புதைகிற பெரிய பெரிய கேள்விகளை வேடி மருத்தாகப் போட்டு உணர்த்தை அதிர்ச் செய்தது. உலகின் மகா ஞானிகள் எல்லாம் பதில் தெரியாமல் புதைகிற அடிப்படைபாசன பெருக் கேள்விகள் மனத்தில் எழுந்த அதிர்ச் சித்திரை வேடியின் ஓசையிலே அந்த இனம் மனம் சிதறுவதும் மறுபடி ஒன்று சேர்வதும், மீண்டும் சிதறுவதுமாக இரவுப் பொழுதெல்லாம் உறக்கமே இல்லாமல் கைத்தது.

மறுகாள் சாவித்திரி அம்மான் சத்திரிகாவோடு அதிக நேரம் தாமதிக்கவில்லை. அவளுடைய கணவர் இரண்டு வாரங்களாகக் காரியாலய வேலை சீயித்தம் எங்கேயோ சுற்றுப் பிரயாணம் சென்றிருந்தவர், அன்று காலை திரும்பினார். அவர் வந்து சேர்ந்த சீயித்தத்தி விருத்து அலரிடம் களைத் திருவிழா சீயித்திரைப் பத்திரிப் பேசுவதும், நெயர் தைத்தத்தில் தான் இந்த இரண்டு வாரங்களில் செய்த ஏதேதோ காரியங்களைப் பத்திரிச் சொல்வதுமாக சாவித்திரி அம்மான் மிகவும் கறுகறுப்பாக இருந்தான். அந்த வரைக்கும் சத்திரிகாவுக்குச்

சௌகரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவளுக்கு இருந்த மன நிலையில் வாரும், சாவித்திரி அம்மான் கூட, சத்திரிகாவின் வகைத் சித்திரையைக் கலைப்பதை அவள் விரும்பி விடுக மாட்டாள்.

இதன் பிறகு இரண்டு மூன்று காட்கள் அதிகப் பேச்சு ஒன்றும் இல்லாமல் கழிந்தது.

நூல்கள் கான். அன்று நாயிற்றுக் கிழமை. சாவித்திரி அம்மாவின் கணவர் மீண்டும் ஏங்கிய வெளியூருக்குப் புறப்பட்டார். அவரை அனுப்புகிற வரையில் சாவித்திரி அம்மான் அவருக்கு வேண்டிய குணியணிவை எடுத்து வைப்பதும்,

Ready! ஜெம், ஜென்ட்ஸ், பாக்கெட்

ஸ்ரீ வத்யா

டைரீகள் FOR

1956

ஸ்ரீனிவாஸ், பாபுவர் & அபிஷய்

Publishers: SRI VIDYA PUBLISHING HOUSE,
KUMBakonam

கூத்திர, மெட்டி, கஸ்பர், பெக்கெட், மபுட் & ம. இந்திய இலக்கணம் எந்தும் எதற்குமேதும்

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. ரஜுலா

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - பிளவுக்கு - சென்னை

மேற்படி கம்பெனி கிழக்கேயுடைய மேல் கால்கள் புதுப்பிப்பு

சென்னையிலிருந்து

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1955 டிசம்பர் 15

1955 டிசம்பர் 16

1956 ஜனவரி 8

1956 ஜனவரி 10

பிரபலத்திற்குரிய தந்தையேஜுலாக்கள் காண்பித்து வேண்டிய அளவு "பங்கு" வசதியுள்ள டிக்கெட்டுகளையும், "பந்த வசதியற்ற" டிக்கெட்டுகளையும், "சாப்பாட்டுடனே" அல்லது "சாப்பாடும்போது" எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜென்ஸியிலிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

'ரஜுலா' கம்பெனி சமீபத்தில் புதுப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பங்கு வசதி பெற்றுள்ள பிரபலங்களும் பெந்த வசதியற்ற பிரபலங்களும் இப்பொழுது கையாள்வதற்கு வசதியுள்ளும், அதிகப்படியான பங்களிப்புகளையும், புதுக் காத்து புனையுள்ளதும், அவர், வாட்டர்சுயர் ஆகிய வசதிகளையும், சைவ உணவுக்காரர்களுக்குத் தனி வசதியுடன் கூடிய ஒரு பெரிய சாப்பாடு அறையும் பெறலாம். எல்லா பிரபலங்களும் தமிழ் மற்றும் தமிழ் சினிமா படங்களையும் பார்க்கலாம்.

பிளவு, போர்ட் கம்பெட்டர்ஸும், சென்னை முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏற்றிக் கொள்ளும் சென்னை கம்பெனியின் கம்பெனி மாதிரி பாக்கெட்டிற்கு அனுப்பவும் ஏதாவது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரபலங்கள் மற்றும் சாயக்கள் ஏற்றுமதி விவகாரங்களுக்கு நவீகமேயுள்ள ஏற்றுமதி பிளவு & கோ., (மதுரை) லிமிடெட் மதுரை கம்பெனி லிமிடெட் 7, அரமங்குளத்தி தெரு, சென்னை-1 முதலில் கிளப் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

வேம்பின் சேதனக் குணங்கள் கொண்டது இந்த ஒரே பற்பலச தான் - பற்களுக்கும் ஈறுகளுக்கும் மிகச் சிறந்தது!

Schöffer & Co.

4-1000 1000

தென் இத்தியா ஆயின் :
5/149, பிராட்டியே, சென்னை

எப்பொழுதும் உபயோகியுங்கள்

ராஜ் ஜெய்ஜைட் சன்ஸ் & கோ.

ஹ. ர. பிஷாய் - 3

தேவகன்: மதுரை, மதுரை, சும்பகோணம்
சுரத், அனுமதாபாத்

உ.உ: திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்

ஆஸ்த்மா சளி
முதல் நாளை கரைத்து விடுகிறது

[illegible]

'ஜோல்ட் ஆன்'க் கட்டுவதுமாக இருந்தான். உண்மையில் அவருக்குச் சாதம் கூடப் பிசாசுக்கு கொடுத்தான் சாவித்திரி அம்மாள். இதை யெல்லாம் சந்திரிகா கவனித்தாள். புறப்படுமிப்பாது அவருக்குச் சாவித்திரி அம்மானே 'டைட்' கட்டி விடுவதைக்கூட அசைப்பிலே பார்த்தாள் சந்திரிகா. காரில் ஏறும்பொது சாவித்திரி அம்மாள் அவருக்கு அருகிலே போய் நின்றுகொண்டு 'உடம்பை ஐக்கிரதையாப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். தெரிந்ததா? பச்சைத் தண்ணீரில் குளிக்காதீர்கள். பிடிக்காது. குடிப்பதுகூட வேகிரே குடியுங்கள். நீங்கள் பாட்டுக்கு உங்க ளுடைய அசட்டுத் தைரியத்தில் என்ட இடங்களிலே போய் எதைவாவது சாப்பிட்டு வைக்காதீர்கள். உடம்புக்கு ஒத்துக் கொண்டாது. புரிமெதா?' என்றாள்.

இப்படிச் சாவித்திரி அம்மாள் கண வரைக் கண்டிப்போடு ஏச்சரிக்கும் போது, அவர் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப் பைப் பார்த்ததும் சாவித்திரி அம்மா ளுக்குக் கோபம் வந்தது.

"இந்தச் சிரிப்புத்தானே வேண்டாம் என்றுமேன். இது என்ன சிரிப்பு. 'அட அசுடே' என்று என்னைக் கேலி பண்ணுமென சிரிப்பவ்வா இது. 'நீ பாட்டுக்கு உனக்குத் தோன்றியதை யெல்லாம் பைத்தியம் மாதிரிச் சொல் வீக் கொண்டிரு. கான்பாட்டுக்கு என் ளுடைய காரியத்தை நடத்துமேன்' என்று சொல்லுகிறது அந்தத் திருட்டுச் சிரிப்பு. தெரிமெதே. காள் ஒருத்தி இங்கே கரடியாகக் கத்துமேன். என்ன பிரயோஜனம்? பாருங்கள். பாருங்கள். இன்னும் சிரிக்கிறீர்களே!"

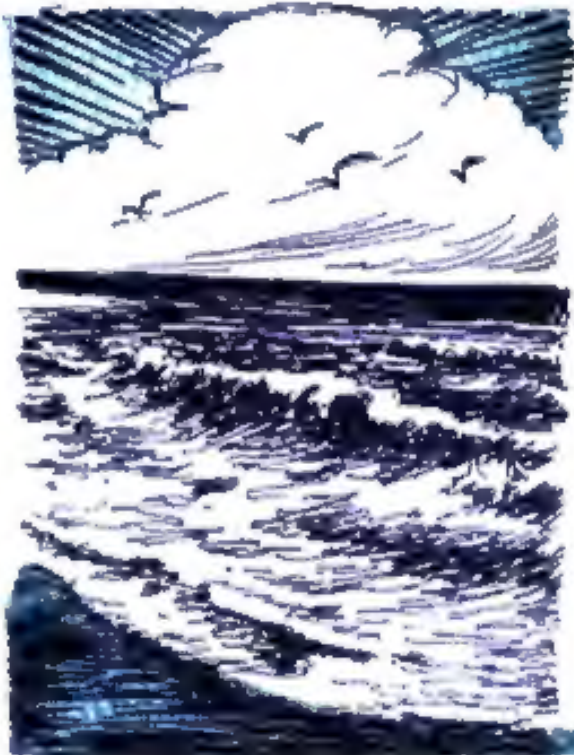
வராகத்தாசில் நின்றுகொண்டு சந்திரிகா இதைக் கவனித்துக் கொண்டே விருத்தான். 'இல்லறம்' என்றும், 'குடும்ப வாழ்க்கை' என்றும் சொல்லுகிறார்களே, சிம்மவியான ஒரு குடும்பத்தில் அது இத்தனை

தலமாகத்தான் இருக்கும் போலும். சாவித்திரி அம்மாள் புருஷனைக் கோபித் திருவே. அந்தக் கோபத்திலே தான் எத்தனை வாஞ்சை தோளிக்கிறது! அவர்தான் சிரிக்கிறாரே, 'திருட்டுச் சிரிப்பு' என்று சாவித்திரி அம்மாள், அந்தத் திருட்டுச் சிரிப்பிலே தான் எத்தனை பிரியம், எத்தனை சொந்தம் காட்டுகிறது! 'கொஞ்சம் மொழி பேசும் ஒரு குரல்' 'அரவணக்கும் கைகள்' என்றெல்லாம் சாவித்திரி அம்மாள் தன்னிடம் சொன்னாள், இவைகளைத் தானே அவை?

"கவலைப்படாதே சாவித்திரி. இந்த உடம்பு எனக்குச் சொந்தமில்லை என்று

எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். இந்த உடம்பின் சொந்தக்காரி நீ. இதை எப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு நீதானே அதிகாரி. அதைக் கேட்டு அதன் படி நடக்க வேண்டியது தானே என்று டைம கடைம! தெரியாதா எனக்கு! அப்போ, காள் வரட்டுமா? டாட்டா... டாட்டா... டா ஆ ஆட்டா!"

காருக்கு வேளிலே கையை நீட்டி 'டாட்டா' என்று அவர். சாவித்திரி அம்மாளும் "டாட்டா" என்று கையை நீட்டினாள். கா் அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் கண் பார்வையிலிருந்து மறைவும் வரை இரண்டு பேரும் "டாட்டா" சொல்லிய

வாறு கைகளை ஆட்டிக் கொண்டே விருத்தார்கள்.

சந்திரிகாவுக்குப் புரிய வில்லை. இது என்ன வார்த்தை "டாட்டா" என்று? திருச்சியில் எல்லாம் அவனுக்குத் தெரிந்த வரை, புருஷனும் கணவனும் இந்த மாதிரி விடைபெற்றுக் கொள்ளுவதை அவன் பார்த்ததே வில்லை. அதிலும் "டாட்டா" என்று குரல் ஏறியும் தாழ்ந்தியும் சொல்லுகிற அந்த பாணை அவனுக்கு முற்றிலும் புதுமையாக இருந்தது!

'டாட்டா'யில்புடையை' என்றும் 'டாட்டா ககர்' என்றும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறான். மற்றப்படி 'தாத்தா' என்ற தமிழ்

உண்மையாக அது
கவனிக்கத்தக்கதுதான்
ரொட்டியின் மேலே தடவி
உபயோகிப்பதற்கு

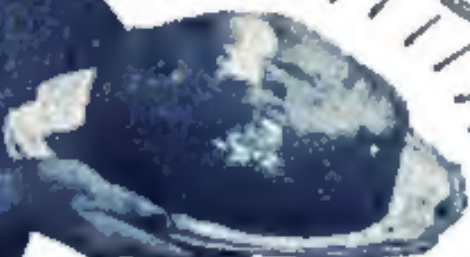
— ஆனால் புளு பாண்ட்

உபயோகித்து எப்பொழுதாகிலும் கேக் முதலியவைகளைச்
சுட்டி ருக்கிறீர்களா?

கவன கவனக்கும், புஷ்பகலத் தருவதற்கும்,
புளு பாண்ட் மார்கரீன் ரொட்டி, எப்
பாத்திலின் மேல் தடவுங்கள். குடும்பத்
திறக்க எவ்வொருமே மிகவும் விரும்புகா
கை—புளு பாண்ட் மக்கள் மிடின் 'உ'யும்,
'உ'யும் அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தைத்
தரும். புளு பாண்ட் உபயோகித்து கேக்,
பைன், பென்டில் முதலியவைகளை தயார்
செய்வதற்குக்கூட உபயோகிவுங்கள். சீக்
கினை தெரிந்துகொள்வீர்கள், அது எப்படி
கிணர் எட்ட என்ன திறப்பாட்டக்
கருவாய் குடுவையும் பரிசுமி
கச் சென்றதென்று.

செரு சத்தவான தயார் என்
கொண்டிருக்கிறது புளு பாண்ட்
தயாரிக்கப்படுகிறது.

புளு பாண்ட் மார்கரீன்

— குறைந்த செலவு, ஆனால் மிகவும் நல்லது!

“என்ன நறுமணம்! என்ன புதுமலர் இனிமை!” லக்ஸ் சோப்

“மகம் டாய்ஸ்ட் சோப் நுள்ள
மனோகரமான புது நறுமணத்தை
விருப்பிடுதல்.”

வினிம நட்சத்தியங்களைப்போல்—
உலகத்தின் மிகக் அழகுடைவ
பெண்மணிகளைப்போல் தங்கனும்
செய்யுங்கம்! உத்தமன், வெண்
மையான மகம் டாய்ஸ்ட் சோப்பின்
மிகுந்த நறுமணமுள்ள துளா உல
கனாட்டய வதனத்திற்கு ஒரு புது
மையான பொருளையும், நேரத்தி
யான புதியதொரு கணப்பையும்
அளிக்கட்டும்.

உங்கன் தினசரி வழிவளிக்கும்
ஸனாத்திற்கு பெரிய கைஸ்
சோப்புக் கட்டியை உபயோகி
யுங்கள்.

லக்ஸ் டாய்ஸ்ட் சோப்

வினிம நட்சத்தியங்களை அழகு தரும் சோப்